

Vores opråb må ikke komme for sent!

Ikke korrekturlæst

22. marts 2024 (EIRNS) – Denne erklæring blev præsenteret på mødet den 22. marts 2024 i International Peace Coalition, hvor dens øjeblikkelige distribution internationalt var et centralt diskussionsemne.

“Vi står nu over for det faktum, at i morgen er i dag. Vi er konfronteret med nuets voldsomme nødvendighed. I denne udfoldelse af livets og historiens gåde er der noget, der hedder at komme for sent.” -Rev. Dr. Martin Luther King, Jr.

Lad os ikke lægge fingrene imellem. Verden er nu på en direkte, hurtig bane til atomkrig. Giv ikke Rusland eller Kina skylden. Vi, i den transatlantiske verden, er problemet, og løsningen ligger hos os. Hvis vi fortsætter med at vente på at “se, hvad der sker”, hvis vi venter på, at de i den “militærmonetære magtstruktur” kommer til fornuft, vil vi komme for sent til at stoppe menneskehedens sidste krig. Tiden til at handle er nu.

Søndag den 17. marts, ved afslutningen af det russiske præsidentvalg, svarede Vladimir Putin på en journalists spørgsmål om den franske præsident Macrons kommentarer den 26. februar om, at det ikke kunne udelukkes, at NATO ville indsætte landtropper i Ukraine: “Det er klart for enhver, at dette vil være et skridt nærmere en fuldskala Tredje Verdenskrig. Jeg tror næppe, at nogen er interesseret i dette.” Men som den afdøde israelske politiker Abba Eban engang sagde: “Undervurder aldrig galskabens faktor i politik.”

Geneva Academy of International Humanitarian Law and Human Rights opregner 110 væbnede konflikter i verden i dag. Det er

resultatet af nutidens imperiale "regelbaserede orden". Den uanstændige krig i Gaza, som rationaliserer titusindvis af børn, der bliver massemyrdet for forbrydelser og årsager, som de er helt uskyldige i, kræver, at vi rejser os og handler. Vi må forstyrre planerne hos dødens købmænd og missionærer, som forsikrer os om, at "de må ødelægge Gaza (eller for den sags skyld Ukraine) for at redde det."

Den Internationale Fredskoalitions grundlægger Helga Zepp-LaRouche har sagt:

"En ny økonomisk verdensorden er ved at opstå, som involverer langt størstedelen af landene i det Globale Syd. De har erklæret: Kolonialismen er forbi! De europæiske nationer og USA må ikke bekæmpe denne indsats, men må, ved at gå sammen med udviklingslandene, samarbejde om at forme den næste epoke i udviklingen af den menneskelige art til at blive en renæssance for de højeste og mest ædle udtryk for kreativitet!"

Det kan ikke lade sig gøre i en verden domineret af krig. Vi har brug for det største opråb mod krig, som verden nogensinde har set. Derfor erklærer Den Internationale Fredskoalition en mobilisering i rødt alarmberedskab. Krigen for menneskeheden skal vindes nu, før den endelige krig – krigen mod selve menneskeheden – nogensinde bliver udkæmpet. Der er brug for demonstrationer, boykot og afsløringer af dødens købmænd, breve og erklæringer fra og til institutioner, vågne vagter og enhver tænkelig kreativ, ikke-voldelig direkte aktion for at forstyrre verdens stævnemøde med dommedag nu.

Vælg menneskelighed frem for krig!

Oase-plan for Gaza, ikke folkemord!

Stop NATO's krig mod Rusland!

Foto: CC/bswise

Zepp-LaRouche til Den Internationale Fredskoalition: “Vi har brug for en ekstraordinær mobilisering af mennesker med god vilje

Ikke korrekturlæst

ANASTASIA BATTLE: Velkommen alle sammen! Dette er Den Internationale Fredskoalition. Dette er det 42. møde i træk, vi har afholdt. Tak til jer alle for at komme. Der er sket en meget vigtig optrapning lige nu med hensyn til faren for atomkrig, og mange af os har været i rødt alarmberedskab de sidste par dage. Så jeg vil gerne takke alle for at komme med så kort varsel.

I dag har vi en række talere, journalister, eksperter og folk, der vil svare på forskellige dele af præsentationerne. Vi vil have en diskussionsperiode, og folk vil rapportere om al den organisering, de har lavet i løbet af ugen. Jeg har to medmoderatorer, som også vil være til stede – Dennis Small og Dennis Speed, som er fra Schiller Instituttet. Vi åbner med Helga Zepp-LaRouche, som starter med den politiske situation. Hun er grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition. Værsgo, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag. Lad mig først og fremmest byde jer alle velkommen. Jeg tror, at alle tænkende mennesker er klar over, at krigsfaren accelererer med en utrolig hastighed.

Det er næsten umuligt at finde ud af, hvor man skal begynde med de voksende kriser for menneskeheden, som vi befinder os i. Ikke alene har vi en stigende fare for, at en krig mellem NATO og Rusland kommer lige om hjørnet; en forværring af situationen med Kina; men vi har også disse utrolige humanitære kriser, som dræber mennesker i hundredtusindvis: Det er naturligvis Gaza, Haiti og Sudan. At sige, at menneskeheden befinder sig i en ekstraordinær krise, er en meget mild måde at beskrive det på. Derfor har vi formuleret en erklæring, som vi ønsker at præsentere i dag, fordi vi ønsker – hvis I er enige – at bruge den som et redskab til at mobilisere og kontakte så mange mennesker, organisationer, institutioner og folkevalgte, som vi overhovedet kan. For jeg tror, at hvis vi ikke ændrer den nuværende kurs, så tror jeg, at vi er på vej direkte ind i en katastrofe, en vej, hvor der ikke er nogen vej tilbage.

Jeg synes, det er svært at sige, hvilken krise der er værst, for de har alle potentiale til at komme helt ud af kontrol. Situationen omkring Ukraine bevæger sig tydeligvis mod et punkt, hvor der sker ændringer, som general Kujat sagde allerede i august 2023, at når det står klart, at ukrainerne ikke kan vinde – og det er ved at blive meget indlysende – så vil NATO stå over for en beslutning om enten at gå efter diplomatiske forhandlinger eller at eskalere. Lige nu er det, som om ren og skær galskab, sindssyge har grebet mange ledere i Vesten, så de ønsker at gå efter konfrontationen. Det afspejles i det faktum, at selv om kansler Scholz (heldigvis) stadig holder ud ved ikke at gå med til at sende Taurus-krydsermissilerne, så forhindrer det ikke oppositionen og endda dele af hans egen koalition i at holde trommen i gang for at få Taurus sendt af sted. Det ville ikke ændre noget, lige så lidt som noget andet våben har ændret eller vil ændre noget, for hvis hele den ukrainske befolkning er så svækket, at de ikke kan blive ved med at kæmpe, vil intet våben i verden kunne gøre en forskel. Men det forhindrer ikke folk i at optrappe. Macrons også uforståeligt vanvittige udtalelse om

at sende franske tropper på jorden ind i Ukraine; næstformanden for Dumaen Pyotr Tolstoy kom dybest set med en meget hård, ligefrem bemærkning, hvor han sagde, at hvis disse franske soldater kommer til Ukraine, vil de lide samme skæbne som Napoleons hær. Hvis du husker, blev en hær på flere hundrede tusinde reduceret til et par dusin elendige mennesker ved slutningen af Napoleons felttog. Og ikke meget bedre var skæbnen for det tyske Reichswehr, der forsøgte at komme ind på russisk territorium. Så det er meget tydeligt, at russerne lige nu fremkalder billedet af disse to store felttog, som endte med et knusende nederlag for disse indtrængere.

NATO ser ud til at være fast besluttet på at optrappe. Der er lige nu en stor NATO-delegation i Kiev, som mødes med regeringen i Kiev. Men der er også et Kyiv Security Forum, hvor en hel masse andre tidligere topembedsmænd – Van Rompuy, Barroso, Lady Ashton og forskellige andre EU-embedsmænd – deltager. Admiral Rob Bauer, leder af NATO's militærkomité, sagde, at NATO og Ukraine aldrig har været tættere på hinanden, vi er næsten integrerede. Så det er virkelig tydeligt, at vi har nået en tærskel, og ingen taler om diplomati. Vi var meget tæt på en diplomatisk løsning i marts 2022, og krigen kunne være endt lige der, men så kom Boris Johnson, som burde bebrejdes og diskuteres mere som en krigsmager – ingen diskuterer det. Han smadrede denne mulighed, og nu bevæger vi os tomme for tomme mod Tredje Verdenskrig. Den samme Pjotr Tolstoj sagde, at franskmændene fremprovokerer Tredje Verdenskrig ved at gøre det. Jeg tror, at vi virkelig balancerer på randen af en frygtelig katastrofe for menneskeheden.

Det er ubegribeligt! Tyskerne sagde ved afslutningen af Anden Verdenskrig "Aldrig mere!", og aldrig mere skulle krig udgå fra tysk jord. Det ser ud til, at atlantisternes overtagelse af flere institutioner i Tyskland er så komplet, at hele historien ser ud til at være glemt. Det er utroligt! Tyskerne, som ikke havde den eneste skyld, men de havde en stor del af

skylden for, hvad der skete i Anden Verdenskrig og grusomhederne omkring den, og de ser ud til at have glemt alt dette. I lyset af den tyske skyld – og de havde denne skyld – var det utroligt generøst, at Sovjet eller russerne i slutningen af Sovjetunionen gik med til en fredelig tysk genforening. Det ser også ud til at være glemt. I dag er der nogle revanchister, der siger, at det var Willy Brandts og Egon Bahrs Ostpolitik, der ville have ført til Putins invasion i Ukraine. Det er så utroligt, hvad folk tolererer. Og hvis man kritiserer det, risikerer man straks at blive udstødt, at blive angrebet med alle mulige ting. Det er helt utroligt! Så en forandring er nødvendig. Den eneste kraft, der ser ud til at bevæge sig i retning af en diplomatisk løsning, er Kina. Men det får meget lidt respons fra kræfterne i Vesten.

Lige så foruroligende er situationen i Gaza, hvor der ifølge alle FN-rapporter dør 500 mennesker om dagen på grund af mangel på mad og sygdomme. Netanyahu siger angiveligt, at invasionen af Rafah vil ske før eller siden, at taktisk diplomati, men ingen effektiv intervention finder sted på nuværende tidspunkt.

Så jeg tror, vi har brug for en ekstraordinær mobilisering af mennesker med god vilje. Det er ikke befolkningen, der ønsker krig. Hvis man går rundt i alle lande og spørger folk: "Går du ind for en verdenskrig, der kan udslette denne civilisation?", vil et overvældende flertal naturligvis sige: "Absolut ikke." Men det er medierne og det, Ray McGovern altid kalder MICIMATT-strukturen, som sørger for, at det kun er krigsmagerne, der bliver hørt i tv og radio. Vi må på en eller anden måde finde en måde at imødegå det og lægge løsninger på bordet, for disse løsninger findes. Vi har snart vores Oasis Plan-konference for Sydvestasien, som får en masse meget positiv genklang, især fra kræfter i regionen. Og vi har absolut brug for et nyt paradigme, for hvis der er noget, vi kan lære af den westfalske fred, så er det, at hvis man fortsætter en krig ud over et vist punkt, så er der ingen

tilbage i live til at nyde sejren. Det er grunden til, at folkene i Den Westfalske Fred kom sammen og blev enige om de principper, der er grundlaget for international lov. Vi er nu nået til et punkt, hvor ingen vil vinde en sejr i denne krise. Derfor har vi brug for en tilgang som Den Westfalske Fred, den nye internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som vil omfatte interesserne for hvert eneste land på planeten, både sikkerhedsinteresser, men også udviklingsinteresser.

Hvis vi ikke kan nå frem til sådan en tilgang, er jeg bange for, at vi ikke kommer til at leve ret længe. Så jeg synes virkelig, vi skal tage denne resolution, som nogen måske kan læse nu eller senere se andre steder i briefinggen og a[[t https://eir.news/2024/03/our-outcry-must-not-come-too-late/](https://eir.news/2024/03/our-outcry-must-not-come-too-late/)], og så skal vi bruge den til virkelig at gå ind i en total mobilisering for at vække folk og sørge for, at denne politik bliver ændret. Det var det, jeg ville sige.

Afsluttende bemærkninger

Jeg tror, at forværringen af den strategiske situation vil gå op for folk over hele verden, for hvis russerne rent faktisk siger, at der nu er krigstilstand, så vil det blive hørt. Jeg kan kun håbe, at en masse idiotiske mennesker, som tror, at det hele er bluff og ikke vil ske, vil vågne op. Så jeg tror, det er et unikt øjeblik at tage denne erklæring, som Dennis læste i begyndelsen – jeg siger ikke, at det er Bibelen, eller at det ikke kunne gøres bedre, men det er noget, vi besluttede at udsende med henblik på mobilisering. Jeg vil opfordre alle til virkelig at investere noget tid i at sikre, at vi når ud til alle organisationer og institutioner, som bør være bekymrede og mobiliserede. Det vil sige alle dele af den internationale fredsbevægelse, selv de etablerede som Physicians Against Nuclear War og mange andre. Ræk ud til kirker, fagforeninger, civile grupper; og sørg for, at de handler på baggrund af denne erklæring. For jeg tror, at der vil være store demonstrationer i mange europæiske lande i påsken, som er ni dage fra nu, så tag denne erklæring eller

måske en anden pjece, som vi stadig vil producere, og deltag massivt i disse marcher og forsøg at diskutere indholdet af diskussionen fra i dag med alle disse grupper. Kom ind i en følelse af mobilisering. Jeg beder dig om, at du ikke bare kommer og lytter til dette opkald en gang om ugen, men at du virkelig bliver en organisator. Lige nu er der meget få mennesker, der forstår krisens alvor og har en løsning. Jeg vil bede jer om denne form for øjeblikkelig mobilisering. Gå til kirker, gå til præster, gå hvor som helst – borgmestre, hvad som helst I mener er inden for jeres rækkevidde og omgivelser.

Det andet, jeg vil sige, er, at vi er nødt til at adressere de underliggende årsager til, at dette sker. Jeg vil gerne tilføje til det, Dennis sagde, at det ikke kun er den økonomiske krise og krisen i det vestlige finanssystem, der er årsagen til det. Der er det faktum, at dele af resten af verden ikke kolliderer; de er i fremgang. Kina er på vej op, hele Asien er på vej op. I mellemtiden har det meste af det Globale Syd allieret sig med BRIKS. Så længe man har Wolfowitz-doktrinen, som er idéen om, at USA's unipolære position skal opretholdes med alle midler, så vil det være den fortsatte årsag til disse krige, ud over alt det, der allerede er blevet sagt. Derfor vil jeg virkelig gerne have dig til at tænke over denne idé om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Jeg ved, at de fleste mennesker ikke tror, at de kan ændre noget, eller at de kan være med til at ændre hele verdensordenen. De fleste tænker, at de er for små, og at det ikke er deres job. Men vi bør tænke som verdensborgere, for hvis verden er i uorden, har hver af os ret til at tænke over, hvordan vi kan gøre verden bedre. Vi mener det helt alvorligt med ideen om at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Vi vil afholde konferencer om det emne. Så jeg vil bede dig om at se på, hvad vi har skrevet om det indtil videre. De ti principper, som jeg har sendt videre som et forslag til diskussion, og bare for at give folk en fornemmelse af, hvad

der bør være en del af sådan en ny arkitektur, hvis du er enig i den tilgang og gør dig bekendt med den, så begynd at diskutere det i dine sociale grupper, hvor du er. Dette er noget, hvor vi har brug for en masse kræfter verden over til at sige, at hvis den nuværende verdensorden fører til verdenskrig, hvad kan vi så erstatte den med for at skabe en varig fred for hele menneskeheden, så vi kommer ud af denne fare? Jeg tror, at en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur er den eneste måde, hvorpå vi kan løse disse problemer.

Så det vil jeg bede dig om at gøre, og måske kan vi tage det op på næste møde i næste uge.

At få verden vendt rigtigt opad

Den 21. marts 2024 (EIRNS) – Den 26. januar fastslog Den Internationale Domstol, at der var solidt grundlag for anklagen om folkedrab fra Israels side mod palæstinenserne i Gaza. Samme dag hævdede Israel, at UNRWA (United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East), den vigtigste hjælpeorganisation, der holder tempoet i folkemordet tilbage, havde 12 af sine 30.000 ansatte med en eller anden forbindelse til Hamas' angreb på Israel den 7. oktober. UNRWA afskedigede uden videre alle de 12 medarbejdere uden at bestride de mangelfulde påstande i Israels bevismateriale, tilsyneladende i håb om, at de vestlige magter ville være tilfredse med ofringen.

I løbet af de sidste otte uger har den israelske regering ignoreret ICJ's foreløbige ordrer, især ordrer om at skaffe

mad, vand og medicin nok til at håndtere underernæring og sygdom, mens mere end et dusin vestlige lande simpelthen har stoppet al deres finansiering af UNRWA. Der er noget omvendt ved dette billede.

I går udtalte FN's generalsekretær, at den uafhængige undersøgelse af UNRWA nu som forventet har påvist, at organisationen er godt rustet til "at sikre overholdelse af det humanitære princip om neutralitet", og at kommissionen har identificeret de specifikke forbedringer, der skal tages hånd om.

Så hvor er overskrifterne om lande, der nu jubler over, at de kan genoprette finansieringen til UNRWA, den mest umiddelbare og effektive logistiske kapacitet til at føre krig mod den desperate sult, sygdommene og dødsfaldene på grund af sult? Og selvom der ikke var nogen grund til at understrege pointen, så forbyder det amerikanske nødbudget, der skal stemmes om i morgen, enhver form for finansiering af UNRWA det næste år!

FN's Sikkerhedsråd hørte den 19. marts om rædslerne i Sudan, som de vestlige medier har udeladt fra deres dækning, fordi vores fattige befolkninger knap nok kan håndtere, hvad der sker i Gaza. Ifølge FN menes omkring 730.000 sudanesiske børn at lide af alvorlig underernæring, mere end 8 millioner mennesker er fordrevet, og 18 millioner står over for akut fødevaresikkerhed, selv i deres høstsæson. I Haiti forklarede den administrerende direktør for Hospital Albert Schweitzer til ABC News, at med "havnene lukket ned, er der nu reel bekymring for, at Port-au-Prince faktisk kan løbe tør for mad og andre vigtige forsyninger i løbet af de næste to uger." En kvinde, der er flygtet fra volden og har søgt tilflugt i en forladt regeringsbygning, bliver interviewet: "Vi er ved at dø af sult. Babyerne er ved at dø af sult. De handicappede dør af sult. De unge dør af sult. Alle er ved at dø af sult. Vi kan ikke hjælpe hinanden."

Den nuværende situations hæslighed og fare kræver en

urokkelig, beslutsom optimisme om, at menneskeheden, som Friedrich Schiller udtrykte det, faktisk er født til noget bedre. Sidste uges drøftelser i Den Internationale Fredskoalition (IPC) gav et glimt af dette håb og drev en kile ind mellem håb og fortvivlelse. I morgen indkalder IPC til et hastemøde i en "rød alarm"-mobilisering, hvor de leder kampen for at finde en vej frem. Den rapport vil blive offentliggjort her i morgen.

I mellemtiden kan man, som om ens liv – og mange andre liv – afhang af det, studere kernen i løsningen, begyndende med den 14 minutter lange videooversigt om "Oase-planen", og sprede den vidt og bredt. Når først denne verden får vendt den rigtige side opad, vil man måske undre dig over, hvorfor vi ikke gjorde det noget før.

Foto: Credit: ICJ

Politisk orientering den 21. marts 2024 med formand Tom Gillesberg

Kan Vesten bringes til fornuft? Stop folkedrabet i Gaza og krigen i Ukraine inden det er for sent

Politisk orientering den 21. marts 2024 med formand Tom Gillesberg

Se den 14 min. video: The Oasis Plan – LaRouche's Solution for the Middle East:

English: <https://www.youtube.com/watch?v=hjfFH...>

Arabic subtitles: https://www.youtube.com/watch?v=551_X...

Tilmelding til Schiller Instituttets gratis online konference 13 April 2024 at 11am EDT; 5pm CET: The Oasis Plan: The LaRouche Solution for Peace Through Development Between Israel and Palestine and for All of Southwest Asia: <https://schillerinstitute.nationbuild...>

Se vores interview med Palæstinas Ambassador til Danmark, H.E. Prof. Dr. Manuel Hassassian: <https://www.youtube.com/watch?v=RGsWv...>

Se vores interview med Dr. Izzeldin Abuelaish den 18. marts 2024: <https://www.youtube.com/watch?v=wfp0Y...>

Kontakt os: +45 53 57 00 51; si@schillerinstitut.dk Dansk: www.schillerinstitut.dk

Præsentationsvideo: Schiller Instituttet: Fred Gennem Udvikling: <https://www.youtube.com/watch?v=hJPD7...>

Andre vigtige hjemmesider: English: www.schillerinstitute.com
www.laroucheorganization.com www.larouchepub.com
www.larouchepub.com/eiw

Hvor er opråbet? Vil det komme, når det er for sent?

Den 20. marts 2024 (EIRNS) – Natten til den 17. marts advarede

den russiske præsident Vladimir Putin om, at en direkte militær konflikt mellem Rusland og de USA-ledede NATO-tropper i Ukraine ville betyde, at planeten kun var et skridt fra en atomar Tredje Verdenskrig. Putin svarede på en journalists spørgsmål om den franske præsident Emmanuel Macrons kommentarer den 26. februar om, at det ikke kunne udelukkes, at NATO's landtropper ville blive indsat i Ukraine. Putin, hvis valgsejr netop var blevet bekræftet, var kortfattet med hensyn til, hvad dette ville indebære:

“Det er klart for alle, at dette vil være ét skridt fra en total Tredje Verdenskrig. Jeg tror næppe, at nogen er interesseret i dette.” Og han understregede endnu en gang: “Jeg har sagt det igen og igen, og jeg gentager det. Vi er for fredsforhandlinger, men ikke blot fordi fjenden løber tør for kugler.”

To dage senere, den 19. marts, rapporterede Putins direktør for den russiske efterretningstjeneste, Sergej Naryshkin, at Frankrig allerede var i gang med at forberede sådanne troppeindsættelser: “Ifølge oplysninger fra den russiske SVR (Efterretningstjeneste for Udenrigsanliggender) er en styrke, der skal sendes til Ukraine, allerede ved at blive forberedt. I første omgang vil det omfatte omkring 2.000 soldater... Det vil således blive et legitimt prioriteret mål for angreb fra de russiske væbnede styrker. Det betyder, at det vil lide samme skæbne som alle de franskmænd, der nogensinde er kommet til den russiske del af verdenen med et sværd,” understregede Naryshkin.

Naryshkin gentog den pointe, Putin kom med i sin årlige tale til den føderale forsamling den 29. februar: “De må i sidste ende forstå, at vi også har våben ... der kan ramme mål på deres territorium. Og de bør forstå, at det, de gør nu for at skræmme hele verden, er at risikere en konflikt med atomvåben, som betyder civilisationens undergang. Er de klar over hvad det indebærer?”

Reaktionen fra Frankrig, USA og NATO som helhed på Ruslands gentagne bøn om fornuft har været skræmmende på grund af de strategiske følgevirkninger af deres rene selvmorderiske vanvid. De vestlige nationer taler nu åbent om at indsætte NATO-tropper i direkte kamp mod Rusland.

Stabschefen for den franske hær, general Pierre Schill, skrev en kronik i Le Monde den 19. marts, hvor han sagde, at "Den franske hær er klar... Den franske hær forbereder sig på de hårdeste konflikter." Han sagde, at Paris kunne samle en division på 20.000 tropper inden for 30 dage og en hær på 60.000 ved at gå sammen med divisioner fra andre NATO-allierede, og mindede om at Frankrig er afhængig af sit atomarsenal til sit forsvar.

Samme aften gav den franske oberstløjtnant Vincent Arbarétier (pensioneret) en kort briefing på fransk TV "Direct LCI" om forslaget om at samle franske tropper langs Dnieper-floden i Ukraine for at deltage i de militære kampe mod Rusland. Intervieweren spurgte: "Ville det ikke blive betragtet som en provokation af Rusland?" svarede Arbarétier skråsikkert: "Absolut ikke, for det tvinger Rusland til at diskutere, mens vi er i en ligeværdig position. Det vil sige, at vi har soldater, vi er en atommagt."

Den 19. marts var den amerikanske forsvarsminister, Lloyd Austin, også på Ramstein Air Base i Tyskland til et møde i Ukraine Defense Contact Group, hvor han gentog den amerikanske politik om, at hvis Ukraine taber mod Rusland, så vil NATO selv snart være i krig med Rusland. Dagen før havde forsvarsministrene fra Tyskland og Polen, henholdsvis Boris Pistorius og Władysław Kosiniak-Kamysz, mødtes lige uden for Warszawa, hvor de meddelte, at Tyskland og Polen i fællesskab vil oprette en hurtig udrykningsstyrke ved EU's østlige grænse, der skal starte med 2.500 soldater hver.

Tro ikke et øjeblik, at regeringerne i NATO-landene ikke er så skøre – det er de. Og de er desperate på grund af deres

kollapsende system. For over to år siden sagde de samme regeringer, at der slet ikke ville blive sendt våben til Ukraine – og så blev de sendt. Senere svor de, at der ikke ville blive sendt mellemdistancemissiler – og så blev de sendt. Derefter lovede de, at de ikke ville sende Leopard- og Abrams-kampvogne – og nu er de der også. I dag diskuterer de aktivt at sende langtrækkende Taurus-missiler til Ukraine, som kan ramme dybt ind på russisk territorium, og at indsætte egentlige NATO-tropper i kamp mod russiske soldater. Hvor lang tid går der, før det også bliver virkelighed?

Hvis vi endnu en gang venter på at “se, om det sker”, vil det sandsynligvis være for sent at gøre noget ved det. Tiden til et verdensomspændende opråb er nu! Tiden til at forene fredsbevægelsen i alle lande er nu! Det er nu, vi skal vågne op og indse, at vi kun er “et skridt fra en fuldstændig tredje verdenskrig “!

Den Internationale Fredskoalition er i rødt alarmberedskab og mobiliserer på alle tænkelige ikke-voldelige måder for at sikre, at det organiserede internationale opråb kommer nu, før det er for sent. Deltag i IPC's kommende 42. ugentlige møde fredag den 22. marts kl. 12 EDT (kl 18 dansk tid), og få alle dine familiemedlemmer, venner og kontakter til at gøre det samme.

Foto: Credit: NATO

Webcast: Hvad Putins genvalg

betyder for NATO's krigshøge Schiller Instituttet Webcast Dialog med Helga Zepp- LaRouche

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 20. marts 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 20. marts 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Send venligst dine spørgsmål og kommentarer til questions@schillersintitute.org.

Lad os starte vores diskussion med at tale om genvalget af Ruslands præsident Putin, som let overvandt Vestens bestræbelser på at underminere ham, men også på at ramme Rusland, ved at gennemføre operationer mod Rusland, designet til at svække landet. Men det lykkedes ikke, og det var med til at sikre ham en overvældende valgsejr. Men blandt de udtalelser, der angriber hans genvalg, gentager vestlige ledere deres advarsler om, at NATO skal forberede sig på krig med Rusland, og siger, at vestlige regeringer skal øge militærbudgetterne for at forberede sig på krig. Formanden for Rådet for Den Europæiske Union, Charles Michel, lavede endda en parodi på Orwells 1984 og sagde: "Hvis vi ønsker fred, må vi forberede os på krig."

Så ud fra dette perspektiv er der to spørgsmål om det russiske valg. Det første er: "Hvad er det, der driver denne hensynsløse retorik fra NATO?" Og for det andet, fra en person i Mellemøsten: "Hvordan reagerer den ikke-eurocentriske verden på Putins genvalg og den generelle opbygning af krig i det

Globale Nord?"

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Hvis man prøver at se på dette valgresultat, er det næsten, som om det skete i to forskellige universer: Det ene er de vestlige medier og mainstreampolitikere, som alle siger, at det er en komplet farce, at det ikke var demokrati, at det var arrangeret på forhånd. Men hvis man ser på, hvordan det ser ud fra russisk side, og jeg så festlighederne i Kreml, som var sammenfaldende med Putins valgsejr og 10-årsdagen for Krims genforening med Rusland, så får man et helt andet indtryk. Og folk, der faktisk kender til den interne situation i Rusland, fortæller, at Putin har folkets opbakning, hvilket afspejles i, at han fik 87% af stemmerne, og det er især den russiske befolknings opfattelse af, hvor utroligt giftig Vesten er blevet over for Rusland, der gjorde dette valgresultat endnu stærkere.

Så Vesten er tydeligvis drevet, og der er folk, som er mere bekymrede for deres egen position som ledere og genvalg end konsekvenserne af det, der sker. Så jeg tror på en måde, at valgresultatet var forventeligt, og jeg finder det godt, for sammenlignet med de fleste ledere i Vesten er Putin faktisk inkarnationen af tålmodighed og fornuft. Og jeg ved godt, at folk vil hyperventilere nu, men sådan må det være.

Problemet er, at der er et hastværk med at komme i krig lige nu. Du nævnte noget af det, og jeg kunne blive ved og ved, men jeg tror, at det største wake-up call kommer fra FN's generalsekretær Guterres, som talte i går ved den åbne debat i FN's Sikkerhedsråd, hvor han gav en advarsel, som jeg faktisk synes er så præcis i sin formulering, at jeg gerne vil læse den op for dig, for jeg tror ikke, at den vil blive offentliggjort i de vestlige medier, men jeg synes, at dens opfordring til at vågne op er af største vigtighed. Så lad mig læse et vigtigt citat fra den tale for jer. Han sagde: "Vi mødes i dag på et tidspunkt, hvor geopolitiske spændinger og mistillid har øget risikoen for atomkrig til det højeste niveau i årtier. ... fra akademikere og civilsamfundsgrupper,

der opfordrer til at gøre en ende på det atomare vanvid. ...

“Og hvad er svaret? Atomvåbenstater er fraværende ved dialogbordet. Investeringerne i krigens redskaber overhaler investeringerne i fredens redskaber. Våbenbudgetterne vokser, mens budgetterne til diplomati og udvikling skrumper. ...”

Dialogen skal dreje sig om at værdsætte og udvikle befolkninger for deres færdigheder, deres talenter, deres genialitet. En kynisk, hund-æder-hund-mentalitet, hvor den eneste måde at komme frem på er ved at skubbe andre ned, har ført os til et frygteligt spøgelse af hungersnød, død og atomar udslettelse.

Hvis du vil læse hele talen, så gør det, for den er absolut ikke en tøddel overdrevet. Lige nu tror jeg, at vi er ved at nå et ekstremt farligt punkt, fordi der er mange rapporter, fra det franske militær og andre, der vurderer, at den ukrainske hær er ved at blive besejret, ved at kollapse, og så er der selvfølgelig alle disse bestræbelser på at omringe Rusland med nye militære foranstaltninger. Macron truer angiveligt med at sende 20.000 franske tropper ind i Ukraine, hvilket er en rød linje set fra russisk side. Derefter har man den polsk-tyske udrykningsstyrke, der er under opbygning; så har man de britiske bestræbelser på massivt at øge forsyningen af droner; man har Stoltenberg, der besøger Aserbajdsjan og laver en særlig traktat mellem Aserbajdsjan og NATO: Se på kortet! Hvad skete der med løftet om “ikke at flytte NATO en tomme mod øst”? Man ser en indtrængen af Rusland fra alle sider, og jeg tror virkelig, at vi er på vej mod en atomkrig, hvis vi ikke stopper det.

Hvis man ser på hysteriet, har man alle disse krigsmagere i for eksempel Tyskland: En af fornuftens stemmer kommer fra SPD's fraktionsleder, Rolf Mützenich, som siger – han gør alt det ordkløveri, som man skal gøre, om russisk aggression og så videre, men så siger han: “Det er på tide at tænke på at fastfryse krigen for til sidst at nå frem til en diplomatisk

løsning.

Hvis man ser på situationen i Ukraine, er mere end 500.000 mennesker blevet dræbt, økonomien ligger i ruiner, folk er desperate, flygtninge har forladt landet. Så det er ikke længere muligt at fortsætte denne kamp. Det handler ikke om Ukraine, det handler om Vestens ambition om at besejre Rusland, som de har sagt utallige gange. Men det kommer ikke til at ske, for Rusland er en atommagt, og i modsætning til de vestlige medier har Putin ikke truet Vesten med atomkrig. I sin seneste tale og interview med RIA Novosti den 13. marts gentog han blot, hvad der er den officielle russiske doktrin, nemlig at hvis Ruslands territoriale integritet trues, så er brugen af atomvåben en mulighed for Rusland, og det vil sandsynligvis ske.

Så ideen om at fortsætte med at fremføre, at man er nødt til at besejre Rusland, som er den stærkeste atommagt på planeten lige nu, er ren galskab, og jeg kan kun sige, at folk bør lytte til Guterres og komme til forhandlingsbordet. I atomkrigens tidsalder kan krig ikke være en mulighed for konfliktløsning, og sammenlign denne vanvittige opførsel fra vestlige politikere med den statsmandsagtige opførsel fra fru Pandor, den sydafrikanske udenrigsminister, som netop har besøgt Washington, og hun opfordrer til diplomati og siger dybest set, at man er nødt til at tale med alle, for hvis man ikke taler, fratager man sig selv enhver mulighed for en løsning.

Så jeg synes, at situationen er ekstremt bekymrende, og alle fornuftige mennesker, der ikke er helt skøre, bør slutte sig til koret af mennesker, der kræver en ændring af denne politik.

SCHLANGER: Vi har et opfølgende spørgsmål til dette. Nogen skrev ind: "Med Vesten i opløsning og valgkampagnerne, der ser ret dårlige ud for de vestlige lande, er det faktum, at Putin nu er blevet genvalgt i seks år, og at den kinesiske præsident

Xi Jinping blev genvalgt sidste år, at de to sammen repræsenterer en kilde til stabilitet for en bevægelse væk fra en unipolær orden. Tror du, at det er en del af grunden til hysteriet i Vesten?

ZEPP-LAROUICHE: Ja, fordi de vestlige etableringer i stedet for at gennemgå deres egen politik og indse, at den nuværende optrapning af den strategiske situation er et tilbageslag for det, de satte i gang. I stedet for at foretage en koldblodig analyse af, hvad der forårsagede den nuværende krise, fortsætter de med at gøre det, og de spiller skyldspillet, de kalder ethvert land, der ikke underkaster sig det unipolære verdenssyn, for "diktaturer" og "autokratier" og så videre, hvilket i de fleste tilfælde har meget lidt lighed med den faktiske virkelighed, fordi det ikke tager hensyn til traditionen og kulturen og historien i disse nationer, der er så beskyldte – Kina er et godt eksempel på dette. Så jeg tror, de er uvillige til at se på de politikker, der har forårsaget dette, især NATO's udvidelse mod øst, som fortsætter med at krydse linjer, som russerne ser som røde linjer. Når Guterres siger, at dette er den værste krise i årtier, inkluderer det også Cubakrisen, for hvis man ser på, hvad der skete i Cubakrisen, da sovjetiske missiler blev placeret på Cuba, hvad er så forskellen, hvis man nu har amerikanske og NATO-spræghoveder langs hele den russiske grænse? Ingen! Så hvis Rusland siger, at der skal være et stop, er det helt forståeligt; den eneste forskel er, at du ikke har en Kennedy i Det Hvide Hus, og du har ikke en Khrusjtjov; du har en helt anden konstellation nu.

Så jeg tror virkelig, at vi befinder os i en maksimal krise, og vi er nødt til at besejre denne krigsgale fraktion i Vesten, ellers kan det meget snart være for sent.

SCHLANGER: Du nævnte besøget af Sydafrikas udenrigsminister, Naledi Pandor, i Washington. Vi har en kommentar fra en sydafrikansk seer: "Jeg er meget stolt af Sydafrikas udenrigsminister Pandor for at tage til Washington og sige

sandheden om Israels folkemordspolitik mod palæstinenserne. Den sydafrikanske regering har spillet en meget vigtig rolle i Den Internationale Domstol. Vil deres ord have nogen effekt i Washington?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg er sikker på, at de vil have en effekt på mange mennesker, for det, hun gør, bliver fulgt af hele det internationale diplomatiske samfund; der er mange godhjertede amerikanere, der ser på situationen, som ikke er tilhængere af det, Biden-administrationen gør, og de er heller ikke tilhængere af Kushner, svigersønnen til tidligere præsident Donald Trump, som roser den frodige ejendom ved vandet i Gaza, der snart vil være på markedet, hvis denne rapport faktisk bliver bekræftet. Hvis det viser sig at være en rigtig kommentar, ville det være ganske modbydeligt og afslørende.

Men der er mange amerikanere, som væmmes, som generelt væmmes ved den amerikanske politik lige nu. Så jeg tror, at hendes ord vil blive hørt, og forhåbentlig vil de amerikanere, der har bedre intentioner, gøre noget for at skubbe situationen i Gaza i retning af en øjeblikkelig våbenhvile og lægge nok pres på Biden-administrationen til at få dem til at gøre det.

SCHLANGER: Jeg har et opfølgende spørgsmål fra en person i Afrika, Menashe, som spørger: "I betragtning af Putins advarsler om de potentielle konsekvenser af en direkte konflikt mellem Rusland og NATO, hvad er så dine tanker om de afrikanske nationers rolle i at fremme fred og stabilitet på den globale scene?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg synes, at fru Pandor er et godt eksempel på den moralske status, som afrikanske ledere har i øjeblikket, og jeg synes, at det afrikanske kontinent som helhed virkelig bevæger sig fremad og indtager sin retmæssige rolle på verdensscenen. Jeg tror, at ånden fra Bandung, som fylder 70 år næste år, er blevet helt genoplivet. Tanken om, at kolonialismen vil blive lagt i graven for evigt, styrer tydeligvis de fleste afrikanske ledere nu, og mange afrikanske

nationer har en klar politik om, at de ønsker at blive mellemindkomstlande meget snart; de hævder retten til at producere og forarbejde deres egne ressourcer: med andre ord er det definitivt slut med blot at være råvareeksportører og overlade profitten til kartellerne; afrikanske nationer kræver med rette kontrol over ressourcer og jord til at forarbejde disse ressourcer til halvfabrikata og færdige produkter og til at have hele den industrielle kæde, så der er udsigt til at opnå en anstændig levestandard inden længe.

Jeg synes, det er den mest fantastiske udvikling, og hvis folk i Vesten ikke var så fuldstændig dekadente, ville de være glade for det! Hvilken bedre situation end at gøre en ende på fattigdommen for bogstaveligt talt milliarder af mennesker rundt om i verden! Og man kan kun håbe, at den nuværende bevægelse for at udvide BRIKS; BRIKS er nu BRIKS-10; snart vil de være BRIKS-40 eller 50, fordi 40 lande har ansøgt om medlemskab. Og jeg tror, at størstedelen af det Globale Syd ønsker at skabe en retfærdig ny økonomisk verdensorden, som ikke vil erstatte det nuværende imperiale design, men som vil skabe et helt andet system, hvor national suverænitet og lige status for alle lande vil blive respekteret. Og jeg tror, at det er den lektie, som folk har forstået fra 600 års kolonialisme, og den æra er heldigvis ved at være slut.

Så jeg forventer store forandringer. Jeg tror virkelig, at denne bevægelse i det Globale Syd på en måde er den egentlige årsag til, at nogle lande er bange for at miste hegemoniet; men jeg tror, vi er nødt til at finde en bro, hvor de fælles interesser for hvert enkelt land, inklusive USA, inklusive briterne (selvom det nogle gange er svært at forestille sig), men selv europæerne, som i øjeblikket er i gang med at forsøge at – de er næsten mere skøre end nogle af amerikanerne i deres pres for krig, hvor verdensdiplomati næsten er blevet fuldstændig glemt. Men det er vi nødt til at ændre, og vi er nødt til at skabe et system, hvor alle lande, store som små, kan deltage på lige fod i det nye system.

Ellers vil vi ikke overleve – og jeg mener det meget alvorligt, for hvis det kommer til en atomkrig, er jeg helt sikker på, at det vil være enden på civilisationen, for alle bestræbelserne fra forskellige afdelinger og ministerier og hvad ved jeg for at bevise, at der ikke vil være nogen atomvinter, at kun 20 millioner mennesker vil dø i USA efter et atomangreb – det er forfærdeligt nok – men det kommer ikke til at ske. Jeg tror, den store fare er, at man virkelig leger med hele civilisationens eksistens.

SCHLANGER: Nu vil jeg gerne svare på et par spørgsmål om Sydvestasien og det, der sker i Gaza. Nogen skrev ind: "Med hensyn til Schumers kommentarer, der opfordrer til nyvalg for at erstatte Netanyahu, er der en vis tvetydighed i, hvad Schumer faktisk sagde, nemlig at valget bør vente, indtil krigen er forbi." Spørgeren spørger: "Afspejler dette et skift i Bidens politik, eller er det bare hyklerisk retorik som svar på den voksende modstand mod Biden og hans støtte, militær og økonomisk, til Israel?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er bange for, at det ikke er noget godt. For hvis man ser på situationen i Gaza lige nu, rapporterne fra FN's højkommissær for menneskerettigheder, Volker Türk, eller andre FN-institutioner, så er der ikke længere en trussel om hungersnød, der er tale om en regulær hungersnød. Det rapporteres, at 450 mennesker dør hver eneste dag i Gaza, ikke af kugler, men af sult, af sygdom, af bare at være svækkede og dø af alle disse faktorer. Og i alt tror jeg, at 1,9 millioner mennesker i Gaza, eller måske endda 2,2 millioner mennesker, er i umiddelbar fare for at blive udsultet!

Nu er der kun én mulighed: Det ville være straks – øjeblikkeligt – uden nogen anden pause at trække al støtte fra Israel tilbage, økonomisk, militært, og tvinge Israel – jeg mener, Israel er bare et lille land. USA formodes at være den største militærmagt på planeten: Det ville være meget let for USA at hævde sin autoritet, at dette bør stoppe, og at der bør

være en øjeblikkelig, permanent våbenhvile og øjeblikkelig humanitær hjælp, uden tilbageholdenhed, fordi det er et enormt arbejde – og denne farce med at smide mad ned med helikopter, det er bare så latterligt, at det ikke betyder noget. Måske bliver to mennesker reddet, men det er ude af proportioner med, hvad der foregår.

Så krisen er utrolig, og det vil være en skændsel for hele menneskehedens moralske status, i hvert fald for dem, der ikke bekæmper den.

Så i denne situation har du Schumer, som siger, ja, Netanyahu repræsenterer ikke længere Israels interesser, for hvis Israel bliver en paria, så er det ikke i Israels interesse. Så der bør være nyvalg, så snart krigen er slut! Og jeg synes, at netop den sætning er værd at bemærke, for det betyder, at Schumer godkender, at den operation, som Netanyahu gennemfører lige nu, "at ødelægge Hamas og sørge for, at Gaza aldrig vil være en trussel" (det er anførselstegn, nu), betyder, at der ikke vil være nogen mennesker tilbage, når hele denne affære er slut! Så Schumer lyder måske, som om han kritiserer Netanyahu, men hvis man ser på ordlyden, "indtil krigen er slut", tror jeg slet ikke, det er en reel ændring.

SCHLANGER: Hvis vi bliver ved situationen i Sydvestasien, har vi et spørgsmål fra Richard Trifan, en komponist, direktør for scenekunst ved Eurasia Center, og han spørger: "Er det muligt for Oasis-planen at blive præsenteret for det amerikanske Repræsentanternes Hus med henblik på deres støtte?" Og så siger han: "Jeg tror, at formand Johnson er en fornuftig mand og vil se de fordele, som denne plan vil give alle parter."

Hvad synes du, Helga?

ZEPP-LAROUCHE: Jamen, hr. Trifan, hjælp os med at få den derhen. Jeg synes, det er en fremragende idé. Jeg synes – se, denne ting er så visionær, at den virkelig kan løse situationen, måske ikke på en dag eller deromkring; men

forestil dig bare, hvilken forskel det ville gøre, hvis USA og måske andre lande ville annoncere: "Ja, vi vil implementere Oasis-planen. Vi vil skabe en fremtid for Israel, for Palæstina, for alle naboerne" – for mange af naboerne befinder sig i en meget vanskelig situation, som Yemen eller Syrien eller Irak, alle de andre lande i regionen: Sikke en forandring det ville være, hvis sådan en udmelding kom! Det ville ændre dynamikken med det samme! Det ville skabe håb, det ville motivere unge og gamle til at gribe spaderne og begynde at bygge huse og veje. Og det, vi har foreslået med hensyn til at skabe meget mere ferskvand i regionen: Vi har de kanaler, som vi har foreslået, men du kan også tænke på andre projekter.

Med moderne teknologi og billig energi, som man kan få gennem atomenergi, kan man skabe nye floder! Det er en meget fascinerende idé, at hvis man tager hele denne region, som er ørken, ørken, ørken, så kan man gøre den grøn. I første omgang kan man få adgang til grundvandsmagasinerne, man kan ionisere atmosfæren, man kan skabe dæmninger, man kan skabe nye floder, men man kan gøre hele regionen grøn. Du har nok til at udvikle landbrug, skove, bygge nye byer.

Herefter ville terrorismen stoppe, fordi den største uretfærdighed ville blive overvundet af et system med velstand, overflod og håb for alle unge mennesker, der ser ind i fremtiden og indser, at det er meget mere fordelagtigt at studere, stifte familie og være lærer. Så jeg tror virkelig, vi kan ændre historien til det bedre, hvis vi kan finde nogle kloge politikere, der har modet til det lige nu.

Så jeg vil gerne bede dig og alle vores andre seere om at hjælpe os med at sætte dette på dagsordenen. For jeg er helt sikker på, at der kun skal et par gennembrud til, og så er det en idé, der vokser af sig selv.

SCHLANGER: Lad mig minde folk om, at Schiller Instituttet afholder en online-konference om Oasis-planen den 13. april.

Du kan finde oplysningerne på Schiller Institutets hjemmeside, og du kan tilmelde dig: Det er den 13. april.

Og du kan også få Oasis Plan-videoen, som vil give dig den information, du har brug for til at følge op på det, Helga lige har sagt, og tage det med til alle valgte organer i USA og i Europa og rundt omkring i verden.

Helga, her er et spørgsmål om FN: "En multipolær verden kræver et ægte demokratisk FN med veludstyrede fredsbevarende styrker. Hvordan tror du, at verden vil overvinde Vesten i FN" – jeg tænker primært på USA og Storbritannien – "eller tror du, at en anden institution, for eksempel Shanghai Cooperation Organization, kan overtage denne rolle?"

ZEPP-LAROUICHE: Nej, jeg synes, at FN skal forblive, og der er mange kræfter, fordi det er den eneste virkelig repræsentative organisation, hvor alle lande har en stemme. Men der er en generel diskussion lige nu om, at FN's Sikkerhedsråd ikke længere er i stand til at håndtere dette. Først og fremmest fordi, hvis kun fem atommagter har vetoret, så er det desværre muligt, at ét land igen og igen nedlægger veto mod alt og gør hele FN's Sikkerhedsråd dysfunktionelt.

Der er en enorm indsats i gang lige nu for at reformere FN. Jeg tror, Pandor også nævnte det faktum, at Indien har 1,4 milliarder mennesker, og at de ikke har en permanent tilstedeværelse, hvilket for eksempel ikke gør det særlig repræsentativt. Det faktum, at Afrika endnu ikke er permanent medlem af FN's Sikkerhedsråd, er også en komplet parodi.

Men jeg tror, at en af pointerne er, at eftersom FN's Sikkerhedsråd er den eneste juridiske institution, der kan håndhæve politikker, der er truffet som en beslutning, enten af FN's Sikkerhedsråd eller hvad vi ser nu med Den Internationale Domstol, så har de ikke en retshåndhævende instans. Den Internationale Domstol, for eksempel, træffer en beslutning, og så giver de den til FN's Sikkerhedsråd, og det

er meningen, at de skal gennemføre den. Men hvis den institution er blokeret af vetoer, så er der ingen håndhævelse.

Så jeg mener, at reformen af FN helt sikkert skal have en måde at have fredsbevarende tropper på og have magt til at få regeringer til at overholde beslutninger. For det er den eneste måde, indtil den menneskelige art udvikler sig til at være fornuftig, hvilket jeg tror vil være muligt, fordi jeg mener, at nogle landes nuværende opførsel virkelig ikke afspejler menneskehedens voksenalder, men indtil videre mener jeg, at vi har brug for sådanne instrumenter. Jeg er helt sikker på, at vi på et tidspunkt, ikke alt for langt ude i fremtiden, vil blive fornuftige, det vil sige, at man vil føre sin politik på en helt anden måde, du ved, ligesom forskere gør, eller som musikere arbejder, spiller sammen i et orkester: Hvorfor kan FN ikke arbejde som videnskabelige teams, der arbejder i et nødprogram for at opnå resultater? Hvorfor kan de ikke arbejde som orkestre med et kor og smukke forestillinger, hvor alle er fokuserede på resultatet? Og jeg tror, at det vil være menneskehedens fremtid: Og jeg mener, at menneskeheden er i stand til det, og jeg mener ikke, at det er en utopi, for jeg anser den nuværende adfærd med grådighed og krigeriske bestræbelser for at være en børnesygdom – og jeg er helt sikker på, at menneskeheden vil vokse fra det.

SCHLANGER: To spørgsmål mere, Helga. Du ved måske ikke så meget om det, fordi det lige er sket, men vores ven Angela fra Irland rapporterede, at Irlands premierminister er trådt tilbage i dag efter et mislykket forsøg på at få forfatningsændringer igennem. Folkeafstemningen slog fejl, og hun sagde, at "folket vandt".

Har du nogen oplysninger om, hvad der foregår i Irland? Ierne er tydeligvis ret stærke i forsvaret af det palæstinensiske folk, men ellers er jeg ikke sikker.

ZEPP-LAROUCHE: Nej, denne nyhed overrasker mig. Men jeg kan

kun sige, at jeg har fulgt irsk politik med stor interesse på det seneste, af præcis den grund, du lige sagde. Men jeg vil tjekke det ud, lige efter dette show.

SCHLANGER: OKAY. Et sidste spørgsmål, og det haster lidt: Der er rapporter om, at den palæstinensiske leder Marwan Barghouti, som fortsat er fængslet i Israel, hvilket han har været i mindst 20 år, at han bliver tortureret og slået. Og at mange mennesker ser ham som en leder, der kunne tjene fredens interesser i regionen. Personen, der sendte e-mailen, sagde: "Vil du ikke nok gøre opmærksom på dette? Vi har brug for en mobilisering for at kræve hans løsladelse.

ZEPP-LAROUICHE: Jeg synes, det er helt rigtigt, for hr. Barghoutis historiske rolle og det faktum, at han virkelig er værdsat af alle fraktioner i det politiske spektrum, gør ham til en helt unik potentiel figur til at være leder af en palæstinensisk stat i den nærmeste fremtid. Og vi bør naturligvis få flere oplysninger om det, du rapporterer, og jeg lover, at vi vil gøre det til en stor faktor i vores mobilisering. Og jeg opfordrer alle jer, der ser med, til at hjælpe. For det, der sker lige nu i Palæstina, og især i Gaza, men selvfølgelig også på Vestbredden, er virkelig noget, der kalder på verdens samvittighed: Dette er ikke en palæstinensisk affære. Det er noget, der efter min mening tester hele den menneskelige arts moralske egnethed, og hvis vi tillader dette at ske, og det inkluderer hr. Barghoutis skæbne, så er vores egen evne til at overleve som art meget i tvivl. Så jeg opfordrer alle mennesker med samvittighed til at hjælpe med det, du foreslår.

SCHLANGER: OK, det var de spørgsmål, jeg havde til dig. Nogen sidste ord for i dag, Helga?

ZEPP-LAROUICHE: Tja, nu har vi Oasis Plan-konferencen den 13. april: Organiser jer til den. Fortæl dine naboer, fortæl dine kontakter på de sociale medier, fortæl alle, at de skal deltage, og gør denne konference til en kraftfuld intervention

i den nuværende situation. Hver uge om fredagen har vi IPC, International Peace Coalition-mødet, hvor vi forsøger at få flere og flere mennesker til at komme og advare om den overhængende fare for atomkrig, og selvfølgelig krigen i Gaza.

Så hjælp os med at opbygge en international fredskoalition, som i sidste ende bør omfatte alle, fordi vi alle er verdensborgere, i lyset af faren for en verdenskrig.

Vi kæmper også for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der skal tage hensyn til hvert enkelt lands interesser, for ellers vil den ikke fungere.

Vi har det åbne brev fra det mexicanske kongresmedlem Benjamín Robles Montoya, som opfordrer til, at en sådan sikkerhedsarkitektur sættes på dagsordenen i lyset af faren for atomkrig. Så spred kongresmedlem Robles' brev på flere sprog. Send det til alle parlamentarikere, til alle borgmestre, til alle folkevalgte, og lad os prøve at komme ud af denne situation, og vær virkelig klar over, at vi aldrig har været i en sådan fare, som vi er nu, det er min stærkeste overbevisning. Og vi er nødt til at komme ud af det ved at ændre paradigmet fuldstændigt.

SCHLANGER: Helga, lad mig slutte af med dette: Vi fik et svar fra en, der havde stillet et spørgsmål om FN, og han skrev tilbage: "Tak, fordi du svarede på mit spørgsmål. Tak for dit indsigtfulde svar. Det hjalp mig virkelig med at forstå tiden og FN's rolle. Så jeg synes, vi skal sørge for, at folk kommer til os hver uge med spørgsmål og kommentarer, for det er den bedste måde at sikre, at folk er rustet til at lave den organisering, der er nødvendig.

Så vi vil slutte med det, og forhåbentlig ses vi i næste uge, Helga.

ZEPP-LAROUCHE: Jeg håber, vi får en uge mere!

Glasset er halvt fuldt, eller hvordan man overvinder kynisme

Den 19. marts 2024 (EIRNS) – For at overleve kan verden blive nødt til at håndtere en ondartet form for kynisme.

I går bragte FN den seneste opdatering med detaljerede oplysninger om hungersnød, sult og dødsfald i Gaza. Der er en tilsyneladende manglende evne hos det vestlige publikum og ledere til at forstå, hvad der sker med 2,3 millioner sjæle, når der fra den anden uge i oktober lukkes for vand, mad, elektricitet og medicin i ugevis. Måneder, hvor 80-90% af befolkningen blev fordrevet fra deres hjem og boede i teltlejre eller på gaden, ville uundgåeligt resultere i massive infektioner og sygdomme.

FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO) advarer for første gang ikke om en begyndende hungersnød. Den rapporterer, at det nordlige Gaza nu befinder sig i en hungersnød; at over 70% af de 2,3 millioner palæstinensere i Gaza står over for "katastrofal sult; og at kun en øjeblikkelig våbenhvile, der muliggør massive leverancer af fødevarerhjælp, kan forhindre en nært forestående død." De anslår, at 450 mennesker om dagen kan dø, ikke af kugler, men en langsommere, mere pinefuld død, af underernæring, sygdom og sult.

Selv den ofte afstumpede Josep Borrell, EU's udenrigspolitiske chef, formåede at læse rapporten korrekt (på gårsdagens konference i Bruxelles om hjælp til Gaza) og erklærede: "I Gaza er vi ikke længere på randen af hungersnød. Vi er i en tilstand af hungersnød."

Som var det et spørgsmål om at redde sultende mennesker i en koncentrationslejr, styrter man ind med al den militære styrke, mad og medicin, det medicinske personale osv., der er brug for. Standarden blev formuleret af Jeremy Laurence, rådgiver for FN's højkommisær for menneskerettigheder, Volker Türk: "Israel har som besættelsesmagt pligt til at sikre, at befolkningen får mad og lægehjælp, der svarer til deres behov, og til at lette humanitære organisationers arbejde med at levere denne hjælp."

Som Sydafrikas udenrigsminister, Grace Naledi Pandor, forklarede i dag til Washington, D.C.: "Israel har ignoreret de midlertidige foranstaltninger, og vi ser nu massesult og hungersnød for øjnene af os... Jeg tror, at vi som menneskehed er nødt til at betragte os selv med rædsel..." Sydafrika nægtede at vende det blinde øje til. Mærkeligt nok var de så heldige at have lidt under apartheids enorme uretfærdighed, og åbenbart at have formet deres identitet omkring noget, der er nødvendigt i en verden med så vedvarende rædsler. Der var en stålsat menneskelighed over Pandors afvisning af at vige tilbage i lyset af grimhed eller endog ondskab.

Endelig, i en beslægtet udvikling, oplæste FN's generalsekretær, António Guterres, oprørsloven for verdens atomvåbenmagter i går ved FN's Sikkerhedsråds åbne debat om atomnedrustning: "I dag mødes vi på et tidspunkt, hvor geopolitiske spændinger og mistillid har øget risikoen for atomkrig til det højeste punkt i årtier. Dommedagsuret tikker højt nok til, at alle kan høre det. Fra akademikere og civilsamfundsgrupper, der opfordrer til en afslutning på det atomare vanvid." Menneskeheden kræver et skridt tilbage fra afgrunden. "Og hvad er svaret? Stater, der besidder atomvåben, er fraværende ved dialogbordet. Investeringerne i krigens redskaber overgår investeringerne i fredens redskaber. Våbenbudgetterne vokser, hvorimod budgetterne til diplomati og udvikling skrumper."

Dialogen må dreje sig om at værdsætte og udvikle befolkninger

på baggrund af deres færdigheder, deres talenter, deres genialitet. En kynisk "hund æder hund"-mentalitet, hvor det at komme frem kræver, at man skubber andre ned, har ført os til et forfærdeligt spørgsmål af hungersnød, død og atomudryddelse.

Pandor var i dag forfærdet over noget af opførslen i den amerikanske kongres, men i stedet for at fordømme USA og andre atomvåbenmagter, stillede hun spørgsmålet: "Hvordan bidrager de magtfulde til det fælles bedste?... Men jeg tror på, at når man har indflydelse og ressourcer, så bør man bruge dem til at opbygge et større gode..."

Dialogen om "diplomati og udviklingsbudgetter", faktisk om opblomstringen af ørkenerne i Israel og Gaza, i Nordafrika, i Saudi-Arabien osv., opbygges dag for dag omkring den kommende Schiller Institut-konference den 13. april om "Oase-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien." Det kræver optimisme.

Hver dag, hver time, som rædselsshowet i Gaza (Haiti, Sudan osv.) udspiller sig, æder kynismen billedet af mennesker som skabt i deres Skabers levende billede. Ved at gøre en indsats for at afslutte rædselsshowet opbygger man optimisme, den slags stålsat optimisme, som Naledi Pandor udviser i dag. Og det hjælper at se glasset halvt fyldt, hvis der er frisk, rent vand.

Foto: Ivan Radic/CC2.0

Putin advarer om risikoen for

Tredje Verdenskrig

18. marts 2024 (EIRNS) – I en kommentar til journalister i går aftes, efter at hans valgsejr var blevet bekræftet, advarede den russiske præsident Vladimir Putin om, at en direkte konflikt mellem Rusland og den USA-ledede NATO-militæralliance ville betyde, at planeten var et skridt væk fra Tredje Verdenskrig, et scenarie, som næppe nogen ønsker. Putin svarede på [et spørgsmål] (<https://www.reuters.com/world/europe/putin-warns-west-russia-nato-conflict-is-just-one-step-ww3-2024-03-17/>) fra Reuters om den franske præsident Emmanuel Macrons kommentarer den 26. februar om ikke at udelukke indsættelsen af NATO-tropper på landjorden i Ukraine i fremtiden. Som svar sagde Putin: "Alt er muligt i den moderne verden."

"Det er klart for alle, at dette vil være et skridt nærmere en total Tredje Verdenskrig. Jeg tror næppe, at nogen er interesseret i dette," sagde Putin videre. Han tilføjede dog, at NATO-militærpersonale allerede var til stede i Ukraine, og sagde at Rusland havde opfanget, at der blev talt både engelsk og fransk på slagmarken. "Der er ikke noget godt i dette, først og fremmest for dem, fordi de dør der og i stort antal," sagde han.

Putin sagde, at han ville ønske, at Macron ville holde op med at forsøge at forværre krigen i Ukraine, men i stedet ville spille en rolle for at opnå fred: "Det ser ud til, at Frankrig kan spille en rolle. Alt er ikke tabt endnu."

"Jeg har sagt flere gange, og jeg siger det igen. Vi er for fredsforhandlinger, men ikke bare fordi fjenden er ved at løbe tør for kugler," sagde Putin. "Hvis de virkelig, seriøst, ønsker at opbygge fredelige, gode naboskabsrelationer mellem de to stater på lang sigt, og ikke blot holde en pause i oprustningen i 1,5-2 år."

[Putin blev også spurgt](<https://www.youtube.com/watch?v=zLEUw0WwzV8>), om han anså det for nødvendigt at indtage Ukraines Kharkiv-region. Han svarede, at hvis angrebene fra Ukraine fortsatte, ville Rusland skabe en bufferzone ud af mere ukrainsk territorium for at forsvare russisk territorium. "Jeg udelukker ikke, at vi i lyset af de tragiske begivenheder, der finder sted i dag, på et tidspunkt, når vi finder det passende, vil blive tvunget til at skabe en slags 'sanitær zone' i de områder, der i dag er under Kiev-regimet," sagde Putin.

Foto: Wikimedia Commons

'Skt. Patricks visdom': Udvikling er vejen til fred

Den 17. marts 2024 (EIRNS) – Det er for tidligt at fastslå, at irsk-amerikanske borgere vender sig mod præsident Joe Biden i samme grad som arabisk-amerikanere og studerende gør det. Men protester og "alternative St. Patrick's parader for Palæstina" i New York og Philadelphia viser, at den intense støtte til Palæstina i selve Irland smitter af på irsk-amerikanere.

På trods af regeringens meget langvarige afhængighed af amerikanske politiske ledere, konkurrerer Irland med Sydafrika i sine krav om øjeblikkelig våbenhvile og sin fordømmelse af Israels folkemorderiske handlinger i Gaza. Demonstrationer i Dublin i slutningen af februar involverede mere end 100.000 mennesker (1,5-2% af den irske befolkning). Ved Bidens fejring af St. Patrick's Day i Det Hvide Hus deltog kun Leo Varadkar, den irske republiks Taoiseach eller førsteminister; andre ledere i delegationen, herunder Nordirlands førsteminister,

Michelle O'Neill, og Sinn Fein-leder Mary Lou McDonald, udeblev. Irish-Americans for Palestine havde opfordret delegationen til at boykotte Det Hvide Hus på Skt. Patricks Dag.

“Det er utroligt, hvor meget tingene kan ændre sig på et år,” sagde Aodhán Ó Ríordáin, et medlem af Dáil eller den irske republikks underhus, som bød Biden velkommen i april 2023 for at tale til begge parlamentets kamre, hvor den amerikanske præsident af irsk afstamning blev hyldet. Ó Ríordáin fortalte CBS News den 16. marts. “Hvis det skete i dag, ville der ikke være nogen i kammeret... Det vi ser er en meget veludstyret, velbevæbnet og magtfuld nation, der udøver hævn over et meget betrængt folk.”

Irlands justitsminister, Rossa Fanning, gav en af de stærkeste fordømmelser af Israels “krigsforbrydelser” i Gaza til den offentlige høring ved Den Internationale Domstol den 22. februar, og opfordrede EU til ikke at indgå økonomiske aftaler med Israel, før der er skabt retfærdighed i Palæstina.

Historien om, hvordan irerne endelig afsluttede og derefter kom sig efter et britisk folkemord, fortæller os, hvorfor Irland støtter palæstinenserne nu; men endnu vigtigere, hvorfor Schiller Instituttets skitse til økonomisk udvikling, Oase-planen, er så afgørende for at opnå fred i Sydvestasien.

Begyndende med den irske hungersnød i 1845-1850 – lavpunktet i århundreders britiske bestræbelser på at reducere irerne til slaver eller udrydde dem – faldt Irlands befolkning uafbrudt i 75 år, og i 1920 havde den mistet mere end halvdelen af befolkningen på 6-7 millioner i 1840 og var faldet til 3 millioner! Hvad gjorde en ende på den katastrofe i begyndelsen af 1920'erne?

For det første, Sinn Feins boykot-, importsstitutions- og selvindustrialiseringspolitik, partiet, der blev grundlagt blot 18 år før, det i 1922 tilkæmpede sig en suveræn republik

Irland fra briterne. Sinn Fein baserede sig på den amerikanske systemøkonom Friedrich Lists værker. Den irske republik erstattede boykot af britiske varer med stærke toldsatser op gennem 1950'erne.

For det andet vedtog republikken Irland straks en national plan for udvikling af vandværker og infrastruktur, Shannon River Scheme, som blev gennemført på kort tid og afsluttet i 1929. Shannon River Scheme var en værdig forgænger til det amerikanske Tennessee Valley Authority og var måske det første integrerede nationale elektricitetssystem i verden. Med en installeret kapacitet på omkring 90 megawatt elektrificerede det hele landet. Det blev konstrueret af Siemens, udtænkt af den irske Siemens-ingeniør Dr. Thomas McLaughlin og finansieret af en femtedel af hele den irske republiks budget i syv år fra 1923-29.

Fra 1920'erne og frem steg Irlands befolkning igen, først langsomt, men i det 21. århundrede nåede den op på 6 millioner, en befolkning, der nu har adgang til en standard på 6.000 kilowatt-timer elektricitet pr. indbygger pr. år.

Den økonomiske udvikling, som Shannon River Scheme og andre mindre projekter gav, var afgørende for at stabilisere perioden med en "to-statsløsning" (Republikken og Ulster), som mildest talt var meget urolig. Først med Langfredags-aftalen i 1998 blev to-statsløsningen formelt anerkendt af begge parter, og der blev åbnet op for muligheden for en eventuel enhed.

Økonomisk udvikling er den vigtigste vej til fred. Tilmeld og organisér for Schiller Instituttets internationale online-konference den 13. april, "Oase-planen: LaRouche-løsningen for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien."

Foto: St. Patrick's Day in Pittsburgh, PA. Credit: Kate Daher Facebook page

Zepp-LaRouches tale ved Den Internationale Fredskoalitions møde : Strategisk overblik

15. marts 2024 (EIRNS) – De indledende bemærkninger, som Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Instituttet og initiativtageren til Den Internationale Fredskoalition, kom med i dag til IPC's 41. møde, udgør et fremragende strategisk overblik:

Helga Zepp-LaRouche: Lad mig først og fremmest byde jer alle velkommen. Krigsfarens er tydeligvis ikke blevet mindre, og en af dem, der har udtrykt det klartest, var pave Frans, som for næsten to uger siden opfordrede ukrainerne til at hejse det hvide flag og have modet til at forhandle en løsning på plads med Rusland. Det har skabt en utrolig storm i mainstream-medierne, som beskylder paven for at opfordre til overgivelse og fordreje det, han sagde, på forskellige måder. Da kardinal Parolin, som er en slags udenrigsminister i Vatikanet, så forklarede, hvad paven havde sagt, fordrejede mainstreammedierne det igen og sagde, at Vatikanet trækker i land, at han korrigerer paven. Det gjorde han overhovedet ikke. Kardinal Parolin satte bare andre ord på ved at sige, at "risikoen for, at verden er på vej mod en fatal atomkrig, er reel." Jeg tror, det er præcis det, vi står over for lige nu. En af dem, der angreb paven, var Josep Borrell, EU's såkaldte udenrigsminister, som sagde, at paven gik ind i en have, hvor han ikke var inviteret. Borrell har alle disse mærkelige billeder af en have; han mener, at Europa er en have, og resten [af verden] er en jungle, så det er ikke helt klart,

hvad han mente med denne udtalelse.

I en meget vigtig relateret udvikling, hvor vi virkelig er på kanten af at krydse den røde linje, hvor udviklingen mod atomkrig kan tage afgørende skridt, er opstillingen af Taurus-krydsermissilet, hvor oppositionen i Tyskland endnu en gang havde forsøgt at få en afstemning i Forbundsdagen, som heldigvis blev afvist. Men det er ikke en grund til at være rolig, for de vil helt sikkert forsøge igen, og selve regeringskoalitionen var fuldstændig splittet.

Peskov, talsmand for Kreml, angreb den måde, Washington havde fordrejet det interview, som Putin havde givet til RIA Novosti den 13. marts, hvor han meget klart tilkendegav, under hvilke betingelser Rusland ville bruge atomvåben. Ifølge Peskov blev dette derefter fordrejet af Karine Jean-Pierre, som er pressesekretær i Det Hvide Hus, som sagde, at Putin havde brugt hensynsløs retorik og truet med brug af atomvåben. Det gjorde han ikke, og det korrigerede Peskov; han sagde, at det, Putin sagde, var, hvad grundene ville være, hvis Rusland ville gøre brug af atomvåben. Nemlig, at hvis Ruslands eksistens er på spil og truet, vil Rusland under disse forhold, selv hvis det kun er en konventionel krig, ty til atomvåben. Det er tydeligvis ikke Rusland, der presser på; det er NATO og Vesten, der kører det ud over kanten. Naturligvis udelod denne talsmand fuldstændig, hvad Putin også havde sagt, nemlig at hverken han eller nogen anden i den russiske ledelse på noget tidspunkt havde overvejet at bruge atomvåben i Ukraine. Så det hænger stadig i luften.

Fra tysk side er bremserne foreløbig trukket. I dag er der et meget vigtigt møde med Macron og Scholz og Polens [premierminister] Tusk. Så jeg ved ikke, hvad der kommer ud af det, men Macron presser stadig på for, at NATO-tropper potentielt skal indsættes i Ukraine; hvilket Scholz heldigvis indtil videre modsætter sig. Men det hele hænger i en tynd tråd, for hvis der skulle opstå en regeringskrise, og oppositionen kommer til, er de fulde af høge, som intet

hellere ville end at indsætte Taurus-krydsermissiler. Så den situation er stadig ekstremt skrøbelig.

Den anden store krise, i Sydvestasien, er også meget ustabil og skrøbelig. Den nye udvikling er helt klart, at senator Chuck Schumer for nylig gik ud og krævede, at Netanyahu skulle træde tilbage, og at der skulle afholdes nyvalg i Israel. Han beskyldte Netanyahu for ikke at tjene Israels sikkerhed ved at gøre Israel til en pariastat. Det er ret interessant, for Schumer har aldrig tidligere sagt et ord imod Israel. Det kan være en reaktion på det, Netanyahu sagde på AIPAC-mødet [American Israel Public Affairs Committee] den 12. marts; nemlig at der ikke er noget alternativ til total sejr, hvilket betyder, at kampen vil fortsætte, indtil den sidste Hamas-person er udryddet. Så det er stadig uvist. Men alle disse udviklinger har allerede forårsaget en næsten uoverstigelig kløft mellem landene i det Globale Syd og det såkaldte kollektive Vesten. Man kunne se det på en fælles pressekonference, som kansler Scholz netop har holdt sammen med Malaysias premierminister Anwar Ibrahim, hvor Scholz gentog sin vante holdning om, at den tyske politik over for Israel ikke har ændret sig, at de har ret til selvforsvar, humanitær hjælp, frigivelse af gidsler, en tostatsløsning; men dybest set ikke sagde noget af relevans der. Til det svarede premierminister Anwar – og det giver en fornemmelse af, hvordan resten af verden opfatter det – han sagde: “Hvordan kan I nogensinde finde en løsning, hvis I er så ensidige? Hvad med de 60 års grusomheder? Hvad med bosætternes opførsel? Er det ligegyldigt? Hvor har vi smidt vores menneskelighed hen? Hvorfor har du denne dømmende holdning? Fordi palæstinenserne er farvede? Fordi de har en anden religion? Hvad med de tusinder og atter tusinder af mennesker, siden Nakba fandt sted i 1948?” For en premierminister at sige til en kansler og de facto anklage ham for racisme – “Er det, fordi de er farvede?” Det giver dig en fornemmelse af, hvorfor du ikke kan finde en løsning, hvis du er ensidig. Hvis man kræver en diplomatisk løsning, betyder det ikke, at den ene eller den

anden side har ret; det betyder bare, at hvis man ikke erkender, at en fortsættelse af drabene vil føre til en katastrofe for os alle, og det har alle de kritikere, der kritiserer dem, der kræver en diplomatisk løsning, fuldstændig udeladt.

Vi fra Den Internationale Fredskoalition og Schiller Instituttet vil noget mere. Vi mener, at kun hvis man ændrer de underliggende aksiomer, det paradigme, der får folk til igen og igen at komme med geopolitiske såkaldte løsninger; at kun hvis man ændrer det og går over til en helt anden tilgang, som det vi foreslår med Oase-planen for Sydvestasien. Det sydvestasiatiske økonomiske udviklingsprogram, som bør omfatte alle lande, ikke kun Israel og Palæstina, men Irak, Afghanistan, Syrien, Yemen og alle de lande, der er blevet ødelagt af de endeløse krige, de skal genopbygges. Og der skal findes en fælles platform, så alle har en fremtid, og de kan forholde sig til et fælles bedste som vejen til at komme ud af dette hul.

Nu har jeg nogle gode nyheder. Nemlig at Det Palæstinensiske Selvstyres ambassadør i Danmark, professor Dr. Manuel Hassassian, som er karrierediplomat, har en lang og fremragende akademisk karriere bag sig, også i USA. [Han var leder af Bethlehem Universitet på Vestbredden, og var uddannet og professor ved mange universiteter i Mellemøsten, USA og Europa-redaktør]. Han er kommet ud med et fremragende interview, hvor han fuldstændig bakker op om Oase-planen. Jeg synes, vi skal bruge det interview til at få flere mennesker til at deltage i vores konference den 13. april. Så jeg synes, der er mange andre håbefulde tegn på, at folk virkelig tager godt imod ideen. Så selv om vi ikke bør være mindre opmærksomme på faren, som man kan sige stiger dagligt, er det også klart, at hvis der handles beslutsomt, er der håb om, at vi kan vende situationen. Det var egentlig det, jeg ville sige.

Foto: Schiller Institute

Schumer meddeler Bibi: "Du er blevet fundet utilstrækkelig"

Den 14. marts 2024 (EIRNS) – Efter "MacBibi" Netanyahu's AIPAC-tale den 12. marts stod det klart for selv de mest velvillige, at han måtte gå. Rasende over rapporten Annual Threat Assessment of the U.S. Intelligence Community fra 2024, som sagde, at "mistilliden til Netanyahu's evne til at regere er blevet dybere og bredere i offentligheden fra det i forvejen høje niveau før krigen, og vi forventer store protester, der kræver hans afgang og nyvalg," fortalte kong Bibi de forsamlede: "Sandheden er, at Israels befolkning i overvældende grad støtter den politik, som jeg og min regering har lagt frem. De støtter i overvældende grad behovet for en total sejr. Overvældende. De er i overvældende grad imod ideen om at få en palæstinensisk stat proppet ned i halsen."

Senator Chuck Schumer, som repræsenterer Wall Street, City of London og deres anglofile del af "efterretningssamfundet", samt i øvrigt et parti, som står til nederlag ved valget i november, var ikke overvældet. Han talte i 40 minutter i det amerikanske senat og opfordrede Netanyahu til at træde tilbage: "Jeg mener også, at premierminister Netanyahu er faret vild ved at lade sin politiske overlevelse gå forud for Israels bedste interesser... Han har været alt for villig til at tolerere de civile tab i Gaza, som får støtten til Israel i hele verden til at falde til et historisk lavpunkt. Israel kan ikke overleve, hvis det bliver en paria, udstødt... På dette kritiske tidspunkt mener jeg, at et nyvalg er den eneste måde at muliggøre en sund og åben beslutningsproces om Israels fremtid, på et tidspunkt hvor så mange israelere har mistet tilliden til deres regerings udsyn og retning."

Victoria Nuland modtog denne nyhed i sidste uge; Netanyahu modtager den i denne uge. "Der er en grænse for tyrannens magt", især hvis tyrannen er så begrænset som disse to. Bag denne grænse ligger en højere magt, idéernes magt, som f.eks. de idéer, der blev bekendtgjort i Den amerikanske Uafhængighedserklæring og USA's forfatning.

LaRouches Oase-plan- rejser hovedspørgsmålet: "Er menneskeheden moralsk i stand til at overleve?" Mens Frankrigs tåbelige Macron, som delvist giver Putin skylden for, at Frankrig uden videre er blevet smidt ud af sine tidligere afrikanske kolonier, foreslår at indsætte franske og andre tropper i krigen i Ukraine officielt, i stedet for ulovligt og hemmeligt, skønt han hele tiden hævder, at "de ikke rigtig er der for at kæmpe", advarer Vatikanets kardinalstatssekretær Pietro Parolin om atomar optrapning: "Risikoen for en skæbnesvanger 'retning mod atomkrig er en virkelig risiko... Jeg tror snarere, at de forskellige aktører i denne tragiske situation vil forsøge sig yderligere i deres egne interesser, og undlade at gøre hvad de kan for at opnå en retfærdig og varig fred."

Der er brug for visionære – folk som den tyske statsmand Walter Rathenau, udenrigsministeren, der i 1922 afviste enhver økonomisk eller territorial fordring fra den tyske regering på nationen Rusland, som dengang udgjorde den nydannede Union af Socialistiske Sovjetrepublikker. Sovjetunionen svarede igen, og de underskrev Rapallo-traktaten den 16. april 1922. Rathenaus syn på økonomisk politik var, at "vi er her ikke for at besidde, ikke for at have magt, heller ikke for at være lykkelige: Vi er her, så vi kan belyse de guddommelige elementer i den menneskelige ånd."

Rathenau blev myrdet to måneder senere, selv da Hjalmar Schacht, den fremtidige finansminister i Det Tredje Rige, blev sponsoreret af brødrene John Foster og Allen Dulles til at gøre det stik modsatte – at plyndre Tyskland gennem en række råstofmonopoler, som blev til karteller som IG Farben,

arkitekterne bag dødslejren Auschwitz. Deres ideer om økonomi udsprang af en "dyrisk" opfattelse af menneskeheden, som det ses i nutidens igangværende etniske udrensning af Gaza, sammenholdt med de samtidige møder i USA for at sælge fast ejendom i Israel – herunder i de ulovlige bosættelser på Vestbredden.

Der er imidlertid en reaktion på vej for "moralisk egnethed til at overleve". Demonstrationer har haft held til at stoppe nogle af disse såkaldte land-udsalgsmøder. Mandag aften erklærede Oscar-vinderen Jonathan Glazer, der har skrevet og instrueret Holocaust-dramaet "The Zone of Interest", sammen med producenterne James Wilson og Len Blavatnik: "Lige nu står vi her som mænd, der afviser, at deres jødiskhed og Holocaust er blevet kapret af en besættelse, som har ført til konflikt for så mange uskyldige mennesker, hvad enten det er ofrene for den 7. oktober i Israel eller det igangværende angreb på Gaza." Det skaber et potentielt Army-McCarthy Hearings/"Have You No Shame?"-øjeblik for ADL og deres årtier lange misbrug og udnyttelse af bagvaskelsen "antisemitisme" som våben.

Indtil nu er det endnu ikke blevet tilstrækkeligt værdsat, hvor mange liv, der ikke er blevet reddet, hvor meget rigdom, der ikke er blevet udviklet, og hvor mange opdagelser, der ikke er blevet gjort, på grund af bagvaskelsen af Lyndon LaRouche som "antisemit". LaRouche skulle afskrækkes fra at afsløre, som han havde gjort i sin berømte debat med økonomen Abba Lerner i 1971, den fascistiske økonomiske afindustrialiserings- og affolkningspolitik, som Wall Street og City of Londons skabning, Hjalmar Schacht, står bag. Denne politik og dens menneskesyn er grundlaget for de nuværende krige. LaRouches Oase-plan, især dens videoversion, og Zepp-LaRouches "Ti principper"-manifest for menneskeheden er løsningen til at ændre regeringsledelsen, til at gøre den menneskelig igen.

Billede: Flickr: Gregory Hauenstein

Interview med Yaffa Ibreighith om angrebet på Gaza

Den 11. mar. 2024

Diane Sare interviewer Yaffa Ibreighith, som voksede op på den israelsk besatte Vestbred, og som beskriver baggrunden for det igangværende folkemorderiske angreb i Gaza og vigtigheden af, at amerikanerne handler for at tvinge regeringen til at ændre kurs.

Webcast: Faren for atomkrig skal tages alvorligt Schiller Instituttets ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 13. marts 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 13. marts 2024.

Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende dine spørgsmål eller kommentarer til questions@schillerinstitute.org.

Vi har meget at dække i dag, Helga, for der er alle mulige skøre udtalelser fra NATO- og EU-embedsmænd om stedfortræderkrigen mod Rusland fra Ukraine, og opbygningen mod et forventet IDF-angreb i Rafah.

Men jeg ville gerne fortælle om en udvikling i USA efter afslutningen af nomineringerne for hvert parti i primærvalgene i går, og dette er et spørgsmål fra en seer i Europa, som skriver: "Med meningsmålinger, der viser, at få amerikanere ønsker en omkamp mellem Trump og Biden, ser det ud til, at det er præcis, hvad de kommer til at få." Så han spørger: "Er dette det bedste, USA's politiske system kan tilbyde? Og er det for sent for Diane Sare at stille op til præsidentvalget som uafhængig?"

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Hun er helt sikkert den person, der ville have kaliberen til at være en præsidentkandidat og en god præsident, helt sikkert. Om vi kan gøre det, ved jeg ikke: Det afhænger af, om vi kan mobilisere nok støtte i tide. Det er allerede meget sent i valgkampen, men jeg tror, at det ikke kun sker med et præsidentielt system, som desværre ikke er så demokratisk længere, men mere et plutokrati, hvor det koster 5 millioner dollars eller mere at stille op til Kongressen; til Senatet kan man tilføje et nul, og til præsidentposten har man brug for mange flere penge end det under normale omstændigheder.

Jeg tror, spørgsmålet er, om Diane Sare, Jose Vega og et par andre uafhængige kan samle nok af befolkningen til at være et alternativ? Det er meget svært, og jeg tror, at alt dette er det sene resultat af, hvad det amerikanske etablissement gjorde mod min afdøde mand, Lyndon LaRouche, som trods alt stillede op til præsidentvalget otte gange. Og den måde, de behandlede ham på, nu får mange mennesker "LaRouche-

behandlingen”, men du kan se, hvad resultatet er: Du har et land, der i bund og grund er i forfald. Og man kan kun håbe, at det motiverer tilstrækkeligt mange mennesker til at samle sig om Diane Sare.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål om Oasis-planen. Nogen skrev ind: “Hvor vigtig det mexicanske kongresmedlem Robles’ støtte til Oasis-planen end er, har der så været nogen støtte til den fra valgte embedsmænd i Vesten, og forventer du, at der kommer nogen?”

ZEPP-LAROUICHE: Ja, vi er lige nu midt i organiseringen af en konference den 13. april. Jeg kan allerede sige, at vi har et par vigtige støtter, som vi ikke vil offentliggøre før konferencen, men jeg er faktisk ret optimistisk, at hvis vi bare får et par relevante personer, helst kongresmedlemmer, præsidenter, tidligere præsidenter, tidligere folkevalgte, ambassadører af forskellig slags; og så håber jeg, at de unge vil tilslutte sig kravet om Oasis-planen i demonstrationerne for en våbenhvile og fred i Sydvestasien, så tror jeg, det kan tage fart.

Så jeg har ikke et fuldstændigt svar på dit spørgsmål, andet end at jeg beder dig om at hjælpe os med at finde disse mennesker og være en del af den organiserende kraft for at få det til at ske.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra Menashe, som er en hyppig bidragsyder. Han spørger, at han som afrikaner gerne vil have dig til at tale om, hvordan Oasis Plan-tilgangen til gensidig økonomisk udvikling kan anvendes til at tackle de udfordringer og muligheder, som afrikanske nationer står over for?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, at Oasis-planen simpelthen er en skabelon for, hvad man kan gøre overalt, hvor der er mangel på udvikling. Det vigtigste projekt, vi har presset på for nu i tre årtier, er Transaqua-projektet: Det vil hjælpe et halvt dusin lande i hjertet af Afrika ved at omlede 3-4% af vandet

fra Congo-floden, som ikke bliver udnyttet, til Atlanterhavet og føre det gennem en kanal og et flodsystem til Tchad-søen. Det ville give kunstvanding til alle nabolandene langs vejen, det ville hjælpe med at overrisle en stor del af Sahel-zonen, det ville give strøm til industri-parker og lignende projekter. Det er helt sikkert, at hvis man kan få Oasis-planen, så har vi naturligvis det meget vigtige Ibn Sina-projekt til genopbygning af Afghanistan, og de kan alle integreres i Verdenslandbroen. For i virkeligheden er det hele det Globale Syd, der mangler udvikling, så forhåbentlig kan vi med Oasis Plan-kampagnen og Ibn Sina-projektet, der er på rette vej, virkelig vende denne underudvikling og gøre den sydlige del af halvkuglen til en blomstrende have med skove og gode områder, hvor folk kan leve og trives.

SCHLANGER: Som et opfølgende spørgsmål, der lige er kommet ind, spurgte nogen: "Skyldes den manglende gennemførelse af den slags projekter racisme, neokolonialisme eller bare ren og skær uvidenhed?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror, at det nuværende neoliberale økonomiske system, som dominerer meget af den transatlantiske sektor, og som rækker ud i de tidligere koloniserede lande ved at bestemme vilkårene for handel og eksport og import og kreditfaciliteter og så videre, det er gearet til at gøre de rige rigere, og det er nu ved at nå et absurd punkt. For hvis milliardærene bliver så absolut rige, at de umuligt kan bruge alle pengene i deres levetid, med sportsvogne og kaviar og alle mulige former for luksus, mens milliarder af mennesker bogstaveligt talt er dømt til knap nok at realisere deres menneskelige potentiale og dø tidligere, er det et system, der ikke kan fortsætte. Og det fortsætter ikke, fordi man lige nu har landene i det Globale Syd, der arbejder sammen med BRIKS-Plus og andre organisationer i det Globale Syd for at danne et alternativt økonomisk system, og problemet lige nu er, at den nuværende krigsfare, som er gigantisk og bliver større dag for dag – og vi bør bruge noget tid på at diskutere det, fordi det

er ekstremt vigtigt, at folk er klar over det – at krigsfaren kommer fra det faktum, at de nuværende etableringer i det Globale Nord, eller det kollektive Vesten, eller hvad man nu vil kalde det, de er fast besluttet på at beholde det system, som har givet dem enorme profitter, som de nu er ved at omdanne til en fuldgyldig krigsøkonomi! Som i Europa, hvor man forsøger at omdanne hele de europæiske økonomier til krigsøkonomier. Og hvis du ser på aktiemarkedet, aktierne i det militærindustrielle kompleks, så stiger de enormt, men til hvilken pris? Vi er meget hurtigt ved at nå det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage, og hvor der er fare for, at de to regionale kriser eskalere til en global atomkrig.

Så i en vis forstand er det, hvad vi hurtigst muligt må afhjælpe, og jeg opfordrer alle jer, der så dette program, til at gå sammen med Schiller Instituttet for virkelig at overbevise befolkningerne i det Globale Nord om, at der findes et alternativ, at hvis USA og de europæiske lande ville beslutte at samarbejde med landene i det Globale Syd, ville armene være åbne. Jeg har mange, mange gange hørt ord fra russiske og kinesiske ledere om, at de er villige til at indgå i et sådant samarbejde, men alle disse tilbud er hidtil blevet afvist kollektivt af Vesten, men det er ekstremt vigtigt, at vi får vendt udviklingen, før det er for sent.

SCHLANGER: Vi ser ud til at få en række spørgsmål om dette emne. Der er et fra en, der skrev om Putins interview, jeg tror i dag, med RIA Novosti, hvor han beskyldte den "gyldne milliard" for at snylte på andre folkeslag i Afrika, Asien og Latinamerika. Ifølge dette spørgsmål sagde Putin med henvisning til den "gyldne milliard": "Men de må indse, at vampyrballen er ved at være slut." Og så stiller spørgeren spørgsmålet: "Hvad mener han med den 'gyldne milliard'? Og tror du, at det Globale Syd og BRIKS kan gøre en ende på dette parasitiske system uden støtte fra Vesten?"

ZEPP-LAROUCHE: Dette interview af Putin med RIA Novosti læste jeg lige før denne udsendelse, og jeg synes virkelig, det er

en opfordring til at vågne op. For selvfølgelig vender mainstreammedierne det straks om og siger, at Putin har truet verden med atomkrig, men det er ikke, hvad han sagde. Han sagde, at Rusland er klar, at de stort set er i alarmberedskab, og at deres atomtriadesystem er i alarmberedskab hele tiden. Naturligvis er den russiske atomdoktrin, at hvis den russiske ledelse mener, at Ruslands integritet er på spil, så vil de bruge disse våben. Det er i en vis forstand en alarmklokke, for med Tysklands pres for at levere Taurus-krydsermissilet til Ukraine, som kan nå Moskva fra den ukrainske grænse – det kan ødelægge Kreml, det kan ødelægge de russiske ministerier, og med Macrons opfordring til at indsætte franske og andre NATO-tropper i Ukraine, er vi meget, meget hurtigt ved at nå et punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage! Så Putin svarer på det, og han gør det meget klart, at Vesten risikerer civilisationens udslettelse, hvis de bliver ved med at presse på.

Det, han mener med “den gyldne milliard”, er simpelthen de mennesker, som jeg har nævnt før, de mennesker, der bevidst eller ubevidst har nydt godt af det neoliberale system. Dette system har undergået en enorm forvandling, for selv om Bretton Woods-systemet efter Anden Verdenskrig ikke blev, som Franklin D. Roosevelt havde tænkt det, fordi det på grund af Roosevelts død blev organiseret af Churchill og Truman, så opfyldte det ikke Franklin D. Roosevelts krav om, at Bretton Woods-systemet skulle muliggøre udviklingen af udviklingslandene; men det gjorde noget godt for landene i det Globale Nord: Det skabte mere eller mindre to år med stabilitet og økonomisk vækst; det skabte rammerne for genopbygningen af de lande, der var blevet ødelagt af Anden Verdenskrig; og det skabte stabilitet, det var en periode med velstand i Europa og i USA.

Men så blev det system hugget af. Min afdøde mand, Lyndon LaRouche, var absolut profetisk, da han den 15. august 1971, da Nixon gik fra faste valutakurser til flydende valutakurser, sagde LaRouche, at hvis man fortsætter ad den vej, vil det

føre til en ny depression og en ny fascisme og faren for en ny verdenskrig. Det, han mente med det, var, at hvis man bliver ved med at skubbe til systemet på en sådan måde, at det kun tilgodeser spekulanterne, den skøre idé om, at "penge skaber penge", til ulempe for maskinværktøjssektoren, for industrien på mellemniveau, og det skete gradvist i løbet af de følgende årtier, indtil det punkt, hvor realøkonomien nu er ved at bryde sammen, som i Tyskland, den er i frit fald; Europas infrastruktur er i dårlig stand, og USA's infrastruktur er i forfærdelig stand.

Så der var en slags primitiv ophobning mod realøkonomien, og det er der, vi er nu. Men i mellemtiden gav det en masse mennesker i Europa og USA en meget høj levestandard, relativt set, og det er det, russerne generelt mener med den "gyldne milliard". Hvis du tænker på, at vi har 8 milliarder mennesker, så er der måske en milliard mere i andre lande i Asien og andre steder, som klarer sig godt, men der er milliarder af mennesker, som enten er absolut, forfærdeligt fattige eller ikke klarer sig godt, hvilket betyder, at de ikke har nok at spise, at studere, at opdrage familier. Så jeg mener, at denne forskel mellem den "gyldne milliard", eller den del af befolkningen, der er relativt velhavende, og det store flertal af mennesker, der er fattige, skal afhjælpes.

Jeg tror, at landene i det Globale Syd er i gang med at gøre det, og jeg tror, at de er i stand til at gøre det på egen hånd, uden støtte fra Vesten. For hvis Vesten vender sig imod dem og siger, vi vil ikke samarbejde med jer, men vi vil forsøge at undertrykke jeres udvikling, så vil landene i det Globale Syd være i stand til at gøre det selv, og de er i øjeblikket indstillet på netop det.

Det eneste problem er, at hvis Nord ikke samarbejder, men forbliver i en geopolitisk konfrontation, er jeg bange for, at det vil føre til Tredje Verdenskrig. Så vi må gøre alt, hvad vi kan, for at få folk til at forstå, at vi sidder i samme båd, og at enten har vi alle fremgang, eller også har ingen af

os.

SCHLANGER: Jeg har et spørgsmål om Mellemøstpolitik fra en, der identificerer sig som jødisk amerikaner. Han henviser til rapporten om, at hundredvis af rabbinere har skrevet et brev til Biden, hvor de opfordrer ham til at presse på for en våbenhvile, men at det bedste, Biden kunne gøre, var at sige, at en invasion af Rafah ville være at overskride en rød linje, men at han fortsat vil stå sammen med Israel. Så han spørger: "Hvad kan man gøre for at stoppe det israelske folkemord, hvis Biden ikke gør noget?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er et meget vanskeligt spørgsmål. Jeg synes, at det, disse rabbinere gør, er præcis det rigtige. Og man kan kun håbe på, at flere vil rejse sig, for det, der sker i Gaza, er en hjerteskrærende katastrofe, som sætter spørgsmålstegn ved hele menneskehedens moral. Hvis vi ikke kan løse det, så fejler vi som art!

Det er derfor, vi presser så hårdt på for ideen om en Oaseplan, det vil sige ideen om, at der skal være mere vand, mere ferskvand i hele regionen, men især mellem Israel, Palæstina og naboerne, Syrien, Yemen, Irak og andre lande. For hvis man ser på denne region, er den fuldstændig ørken. De eneste områder, der ikke er ørken, er Golfstaterne, De Forenede Arabiske Emirater, Dubai og andre Golfstater, som har gjort meget for at bringe frisk havvand hertil ved at afsalte havvandet, så det kan drikkes og bliver frisk. Man kan se, at disse kyststrækninger er som oaser! De blomstrer, de er utroligt rige med hensyn til vegetation. Dette har nu stået på i næsten 30 eller 40 år. Så det er frodige haver, frodige marker med alle slags planter, så selv fuglene har ændret deres træk fra vinter til sommer, fordi det er et dejligt sted at hvile og få mad.

Så dette princip kunne anvendes i Israel, i Gaza, på Vestbredden, i Palæstina, i Jordan; og vi har realiseret et forslag, som Lyndon LaRouche fremsatte allerede i 1975, nemlig

ideen om at forbinde Middelhavet via kanaler til Det Døde Hav, og derfra til Det Røde Hav, og så bruge det afsaltede vand til kunstvanding, til kunstvanding af landbrugsmarker, til skovbrug, til industriparker, til infrastruktur. Så dybest set skal man have en vision om, at hele Sydvestasien om få år kan se lige så tæt udviklet ud som Tyskland. Tyskland er et land med en utrolig veludviklet infrastruktur (selv om den er ved at falde fra hinanden nu, men den er stadig meget udviklet), man har integrerede vandveje, for eksempel Rhinen, hvor der er fragtskibe, der sejler til havne i Holland, så de er forbundet med hele den internationale søhandel. Derudover har man Duisburg, som er en indlandshavn, der er forbundet med jernbaner og motorveje.

Så hvis du tænker på den tætte infrastruktur, som du kan se i Tyskland, er eller har været kilden til udvikling for Tyskland, fordi en integreret, tæt infrastruktur er forudsætningen for en høj arbejdsdeling, forskelligartet produktion; og hvis det ville blive udviklet i Sydvestasien, er der ingen grund i universet til, at alle landene i Sydvestasien ikke kunne have en levestandard som Tyskland, da det stadig var på vej op (lige nu er det ikke længere). Men Tyskland er en model for, hvornår man havde en meget veludviklet middelklasse, industri på mellemniveau og var meget velfungerende. Der er ingen grund til, at man ikke kan anvende et sådant koncept i Sydvestasien med Oasis-planen. Vi afholder en konference om det den 13. april, hvor I alle bør tilmelde jer og deltage og fortælle folk om det. For vi tror, at hvis nok mennesker, især unge mennesker, i regionen får den idé, at hvis man går over til et fredeligt samarbejde mellem israelere og palæstinensere og alle de andre, så er der en lys fremtid. Der er en grund til at overvinde lange, lange konflikter, og at vi må sætte en stopper for denne endeløse krig. For hvis man bliver ved med at gøre det, der er sket nu i de sidste årtier, er det elendighed for alle, og det er ikke i noget lands interesse.

Så vi er nødt til at indgyde denne idé om håb og en vision for fremtiden, og forhåbentlig kan vi vende det.

SCHLANGER: Du kan tilmelde dig konferencen den 13. april, som vil være online, og linket til tilmelding findes på Schiller Instituttets hjemmeside. Du kan også downloade den video, som LaRouche-organisationen, Jason Ross, har lavet om Oasis-planen, og sørge for, at den bliver distribueret, for det er materiale, der ikke er blevet dækket andre steder end i vores publikationer.

Nu, Helga, vil jeg gerne vende tilbage til krigen i Ukraine et øjeblik. Der er et spørgsmål, der er blevet sendt ind. "Du, fru LaRouche, har talt om Kinas diplomatiske initiativer med hensyn til at afslutte krigen i Ukraine. Hvad er det, Kina har foreslået?"

ZEPP-LAROUCHE: Den kinesiske udsending for regionen, Li Hui, har lige været på endnu en rundrejse og talt med folk i Kiev, i Moskva, i Bruxelles, Warszawa, Berlin og Paris. På etårsdagen for krigen havde Kina allerede lavet et 12-punktsprogram, som er et meget detaljeret indledende forslag til, hvordan man kan vende tilbage til en diplomatisk løsning på alle disse konflikter. Og det er klart, at den økonomiske udvikling i forbindelse med Bælte & Vej Initiativet vil være en ekstremt vigtig komponent for genopbygningen af Ukraine.

Jeg tror, at det nu er det mest aktive forslag. Kina har også fremsat et andet forslag, som jeg mener skal tages meget, meget alvorligt, og det er idéen om, at de to supermagter, USA og Rusland, skal vende tilbage til våbenkontrol og den form for nedrustning, der plejede at være, selv under den kolde krig, og som ikke er der nu, fordi alle traktater i bund og grund er blevet annulleret. Så jeg synes, at det kinesiske forslag er ekstremt vigtigt.

Så opfordrede paven Ukraine til at hejse det hvide flag og forhandle: Dette var endnu et eksempel på en utrolig

forvrængningskampagne i massemedierne. For det, paven sagde, var, at når man erkender, at man har tabt, er det vigtigt at have modet til at forhandle, for ellers vil en masse mennesker dø uden nogen god grund. Nu synes jeg, det er meget, meget vigtigt, for der er en ny artikel i det franske magasin Marianne. Der beskriver de meget detaljeret, og jeg har ingen grund til at tvivle på, at det er korrekt, for det stemmer overens med andre rapporter, vi har fået før, hvorfor situationen i Ukraine er sådan, at den ikke kan vindes militært mere, simpelthen fordi der er en utrolig uoverensstemmelse: Russerne har meget mere mandskab, de har meget bedre teknisk udstyr til befæstning, de har ammunitionsforsyninger, og dybest set kan den ukrainske position ikke opretholdes, og krigen er de facto tabt. Det mener flere militæksperter fra Schweiz, Frankrig, Italien og Tyskland.

Så i en sådan situation er det at sige, "lad os afslutte det" og lade os genopbygge en fremtid, ikke noget, man skal anfægte. Og jeg mener, at et sådant forslag er ekstremt presserende på et tidspunkt, hvor, hvis denne optrapning med Taurus fortsætter, og ideerne om at sætte vestlige tropper på jorden – der er nu flere og flere rapporter om, at der allerede er NATO-tropper på jorden, fra Frankrig, fra briterne, fra amerikanerne. Jeg synes, vi er så faretruende tæt på en rød linje, at jeg kun kan sige, at hvis folk tænker over, hvad der står på spil her, så er det en termonuklear global krig. Hvis det kommer så vidt, vil der absolut ikke være nogen tilbage til at overveje, hvorfor det skete. I betragtning af, at der er rapporter fra tidligere tider, hvor der blev lavet skøn over, hvor mange millioner døde vi har råd til at have sådan en krig – jeg mener, sådanne rapporter kan kun være lavet af folk fra en sindssygeanstalt, og jeg undskylder over for folk på sindssygeanstalten.

At tænke på denne måde betyder, at man leger med menneskehedens eksistens! Og hvis det kommer til en global

termonuklear krig, vil alt, hvad dine forældre, bedsteforældre, digtere fra tidligere århundreder, komponister, alt hvad nogen gjorde, være forgæves, fordi der ikke vil være nogen tilbage til at have glæde af deres værker.

Så jeg kan kun sige, hør her, lad os gøre det på en anden måde: Samarbejd med det Globale Syd. Der er en løsning på denne situation, men jeg kan kun sige, at jeg er meget, meget bekymret over, at den nuværende politiske klasse – Simon Jenkins sagde i The Guardian, at hele den politiske klasse i Vesten er så uduelig, at de ikke er i stand til at erkende, at alle deres politikker i de sidste årtier har været en fiasko, og det er det største problem; så jeg kan kun sige, at vi er nødt til at have en alternativ diskussion og grundlæggende sige, at vi er nødt til at have en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle menneskers interesser på planeten. Det glæder mig at høre, at kongresmedlem Benjamín Robles fra Mexico har udsendt en opfordring til alle kongresmedlemmer og parlamentarikere i hele verden om at hjælpe ham med at sætte en sådan international konference på dagsordenen. Så jeg vil også bede jer om ikke bare at cirkulere Oasis-planen, men også at tage dette brev fra kongresmedlem Robles og sende det til alle kongresmedlemmer og borgmestre, statslige lovgivere og andre folkevalgte og få dem til at slutte sig til bestræbelserne på at få en anden arkitektur på bordet.

SCHLANGER: Jeg har endnu et spørgsmål til dig fra en, der beder om din ekspertise om Kina. Han skriver, at Steve Bannon og andre i anti-Kina-lobbyen jubler over det, de kalder "krakket" i den kinesiske økonomi, ejendomsproblemerne, afmatningen. Men så skriver vores seer: "Der er nu rapporter om, at Kinas eksport steg med over 10% år-til-år og især med salg til Indien, Brasilien og andre nationer i det Globale Syd." Og han spørger: "Hvad er dit syn på det?" Og denne anti-Kina-lobby "er det derfor, de nu forsøger at presse et lovforslag igennem i Repræsentanternes Hus om at forbyde

TikTok?"

ZEPP-LAROUICHE: Tja, disse mennesker er ganske enkelt inkompetente. De har forudsagt den kinesiske økonomis undergang så mange gange, og de tog fejl lige så mange gange. De forstår ikke, at Kina ikke forfølger spekulation som formålet med økonomien, men at de lægger al deres vægt på innovation, innovation, innovation. Og det er sådan, de har været i stand til at undgå de typiske cykliske udviklinger i økonomier, med andre ord, man har ikke en såkaldt Leontief-kurve, eller man har ikke cykliske udviklinger, fordi de hele tiden tilfører de mest avancerede opdagelser inden for videnskab og teknologi til økonomien, og på den måde har de undgået netop sådanne kollaps.

På den anden side bygger de nu som en reaktion på denne geopolitiske "afkobling" eller "de-risking", som de kalder det, fra Vesten. Kina vender sig om og siger: OK, så opbygger vi markeder i Syd, vi investerer langsigtet – hvilket ikke er så langsigtet, men ikke daglig profit – men vi vil investere i at opbygge markeder i det Globale Syd ved at forsyne disse lande med havne, lufthavne, jernbaner og broer; og på den måde gør de udviklingslandene rigere, og de udvikler derved et marked for kinesiske varer og øger dybest set eksport/import med hele det Globale Syd. Så det er en vindende strategi.

Så jeg tror, at dommedagsprofetierne om den kinesiske økonomi er fuldstændig ideologiske, og ideologer har meget sjældent videnskabelig viden. Og jeg tror, at i tilfældet med Bannon er det en fair beskrivelse at karakterisere ham på den måde.

SCHLANGER: Helga, jeg har endnu et hurtigt spørgsmål til dig, fra en anden mangeårig seer: "Hvad tror du er årsagen til Macrons hårde linje over for Rusland i Ukraine, hvor han kræver NATO-støvler på jorden?"

ZEPP-LAROUICHE: Macron beskrives af nogle mennesker som en kamæleon, der kan skifte farve meget hurtigt. Han har i sin

politiske karriere holdt nogle ekstremt flotte taler, og hvis man tror på ham, skulle man tro, at verden er ved at blive et paradis. Men der er altid en stor uoverensstemmelse mellem ord og handling, og jeg tror, Macron er i panik, fordi han har de samme rapporter, som jeg nævnte før, om denne artikel i Marianne og det franske militær, som har en meget nøgtern vurdering af, hvor krigen i Ukraine står. Eftersom Maron forbandt så meget af sin politiske skæbne med ideen om at "vinde i Ukraine", er dette faktisk et desperat træk. Jeg mener, at det har fået kløften mellem Frankrig og Tyskland til at eskalere endnu mere, så EU slet ikke står så samlet; jeg tror, at Macron gør det, ikke mindst af indenrigspolitiske årsager, med henblik på det kommende valg og så videre. Men det er slet ikke særlig klogt af ham.

SCHLANGER: At dømme ud fra, hvad der bliver skrevet om ham i den franske presse, er ordet "kamæleon" måske det pæneste udtryk, der er blevet brugt om ham.

Så, Helga, jeg tror, vi er løbet tør for tid nu. Tak, fordi du var med i denne uge. Har du nogle afsluttende ord?

ZEPP-LAROUICHE: Jeg vil bare gerne have, at folk tager det, jeg sagde om faren for termonuklear krig, til sig, for jeg ville ikke sige det, hvis det ikke var ekstremt alvorligt. Og i modsætning til 1980'erne, da vi havde krisen med mellemdistancemissilerne, mellem SS-20 og Pershing-2, var der hundredtusinder af mennesker på gaden i mange lande, og de talte om faren for Tredje Verdenskrig. Helmut Schmidt talte for eksempel om det hver anden dag.

Og nu, hvor situationen virkelig er meget, meget farligere, fordi alle de bagkanaler ikke længere eksisterer, som selv på højdepunktet af den kolde krig i Cubakrisen eksisterede mellem Khrusjtjov og Kennedy, er folk ikke på gaden; eller de er på gaden af alle mulige grunde, men ikke af den virkelige grund, som er faren for termonuklear krig. Så gør dig venligst bekendt med emnet, og arbejd sammen med Schiller Instituttet.

SCHLANGER: Helga, mange tak, og vi ses forhåbentlig igen i næste uge.

ZEPP-LAROUICHE: På gensyn i næste uge.

Det mexicanske kongresmedlem Robles udsender åbent brev: “Det haster mere end nogensinde: Stop faren for atomkrig!”

Den 12. marts 2024 (EIRNS) – Kongresmedlem Benjamín Robles Montoya fra Mexico har udsendt følgende “Brev til nuværende og tidligere lovgivere i verden” på sit brevhoved fra Deputeretkammeret, LXV Lovgivende Forsamling. Det er dateret Mexico City, 13. marts 2024.

Det haster mere end nogensinde: Stop faren for atomkrig!

Kære kolleger fra hele verden:

For halvandet år siden afholdt en gruppe nuværende og tidligere lovgivere fra Mexico og andre lande rundt om i verden en række internationale seminarer om emnet: “Stop faren for atomkrig!” I november samme år udsendte vi en indtrængende opfordring til vores kolleger, nuværende og tidligere lovgivere i hele verden, “om at tilslutte sig denne indsats, som vi har iværksat, for at opfordre alle verdens borgere til også at stå sammen om at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som respekterer alle nationers

sikkerhedsinteresser, og som garanterer retten til velfærd og økonomisk udvikling for alle mennesker på planeten.”

I dag, 18 måneder senere, er det mere påtrængende end nogensinde, at vi mobiliserer for at stoppe faren for en atomkrig, og at vi fordobler indsatsen, før det er for sent. Krigen i Ukraine er ved at udvikle sig til en direkte konfrontation mellem ikke bare våben, men NATO-tropper, der er direkte udstationeret på ukrainsk territorium, og Rusland. Og nu har Netanyahu's folkemord mod det palæstinensiske folk udløst så store menneskelige lidelser, at hele planeten er rystet, et folkemord, som truer med at udvide krigen til hele regionen.

I en tale, jeg holdt ved mødet den 6. marts 2024 i Mexicos Deputeretkammer, anførte jeg:

“Magternes ekspansionstrang, uhyrlighederne i et glubsk økonomisk system, der har skabt ulighed og elendighed, er en grobund for konflikt.

“Økonomiske sanktioner har kun forværret konflikterne, skabt mere lidelse for befolkningerne, fremprovokeret mangel på medicin og energi og drevet global inflation i vejret.

“Hvor gyldig er ikke den berømte sætning fra Amerikas helt, præsident Benito Juárez, at ‘blandt individer som blandt nationer er respekt for andres rettigheder en forudsætning for fred’...

“I dag er truslen om atomkrig igen truende, med USA, der sender våben til Ukraine og Israel, hvor det der sker er et grusomt folkemord; med indblanding i konflikten mellem Kina og Taiwan; med Rusland, der trækker sig ud af de strategiske våbenreduktionsaftaler og forbuddet mod atomprøvesprængninger.

“Kolleger, vi er nået til selve afgrunden af atomkrig, og det er bydende nødvendigt, at alle nationer hæver deres stemmer – ikke én nations eller flere nationers stemme, men hele

menneskehedens stemme – for fred og imod atomkrig.

“Lad også alle verdens borgere forene sig i bestræbelserne på at skabe en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der garanterer retten til velfærd og økonomisk udvikling for alle mennesker på planeten. At opnå fred gennem udvikling, dét er vejen.”

Af alle disse grunde gentager vi mere indtrængende end nogensinde vores opfordring til jer, nuværende og tidligere lovgivere i verden, om at forene kræfterne – på trods af vores forskellige politiske og ideologiske orienteringer – i de nødvendige overvejelser omkring en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Med broderlige hilsner,

Benjamín Robles Montoya

Føderalt kongresmedlem

Kongressen for Mexicos Union

Foto: Congressman Benjamin Robles Montoya. CC/Dr.zeuz

NGO'er sagsøger den danske stat for at stoppe våbeneksport til Israel

12. marts 2024 – Fra Amnesty Internationals hjemmeside her: <https://amnesty.dk/ngoer-sagsoger-den-danske-stat-for--at-stoppe-vabeneksport-til-israel/>

Oxfam Danmark, Amnesty International Danmark, Mellemlfolkeligt Samvirke og den palæstinensiske menneskerettighedsorganisation Al-Haq lægger sag an mod Rigspolitiet og Udenrigsministeriet for at få stoppet dansk våbeneksport til Israel.

Der er en klar risiko for, at våben og militært udstyr, som Danmark direkte og indirekte eksporterer til Israel, bliver brugt til at begå alvorlige forbrydelser mod civile i Gaza. Dermed overtræder Danmark de internationale regler for våbenhandel samtidigt med, at Danmark risikerer at gøre sig medskyldig i overtrædelser af den humanitære folkeret – herunder krigsforbrydelser – og et plausibelt folkedrab.

Det vurderer fire fremtrædende organisationer, som nu går rettens vej for at stoppe dansk eksport af våben og militært udstyr til Israel. Med retssagen vil organisationerne have domstolens vurdering af, om eksporten strider mod de regler om våbenhandel, som Danmark har forpligtiget sig til.

”Vi har i fem måneder talt om et potentielt folkedrab i Gaza, men vi har ikke set politikerne gribe til handling. Danmark skal ikke sende våben til Israel, når der er en begrundet mistanke om, at landet begår krigsforbrydelser i Gaza. Vi har brug for at få rettens ord for Danmarks ansvar,” siger Tim Whyte, generalsekretær i Mellemlfolkeligt Samvirke, en af organisationerne bag søgsmålet.

Danmark har tilsluttet sig både FN’s våbenhandelstraktat og EU’s Fælles Regler for våbeneksport, som forpligter Danmark til at sikre, at eksport af våben og militært udstyr fra danske virksomheder ikke risikerer at bidrage til overtrædelser af folkeretten.

”Vi har dokumenteret flere israelske bombeangreb i Gaza, der ikke skelner mellem civile og militære mål og udsletter hele familier. Angrebene er uproportionelle og i strid med krigens regler. Danmark må på ingen måde være med til at gøre disse ulovlige angreb på civile mulige. Derfor vil vi nu have rettens vurdering af, om Danmark overholder sine forpligtigelser,” siger Vibe Klarup, generalsekretær i Amnesty

International Danmark.

Alene risikoen for, at militært udstyr kan blive anvendt i strid med krigens regler, bør få den danske stat til at stoppe eksporten i henhold til international lov, mener organisationerne.

"Befolkningen i Gaza udsultes, hundrede tusindvis af mennesker kan hverken finde vand, mad, medicin eller husly, 70 pct. af al infrastruktur er ødelagt i Gaza. Danmark må ikke levere våben til at bombe civile. Med retssagen vil vi teste, om Danmark respekterer international lov og ret og de værdier, vi bekender os til. Vi må ikke sidde klare brud på de humanitære love, krigsforbrydelser og advarslen om et potentielt folkedrab overhørig," siger Lars Koch, generalsekretær i Oxfam Danmark.

FN's internationale domstol (ICJ) vurderede i januar, at det er plausibelt, at Israel er i færd med at begå et potentielt folkedrab i Gaza. Og for nylig har en appeldomstol i Holland, efter stævning fra bla. Oxfam Novib, pålagt den hollandske stat at stoppe våbeneksport relateret til F35-kampfly til Israel. Amnestys dokumentation er bla. blevet brugt som grundlag i disse sager.

FN-eksperter har også for nylig advaret om, at ethvert salg og levering af våben til Israel, der risikerer at blive brugt i Gaza, vil overtræde international humanitær lov og skal stoppes med det samme.

Udover de tre danske organisationer er også den palæstinensiske menneskerettighedsorganisation Al-Haq med i retssagen mod den danske stat. Organisationens dokumentation har også været brugt i lignende retssager.

"Det er meget alvorlige og intensive angreb, der foregår i Gaza, hvor over 30.000 er blevet dræbt og 70.000 såret. Israel nægter at give befolkningen adgang til basale behov, som fx mad, vand, brændstof og medicinske forsyninger. Vi ser en

ubeskrivelig lidelse for civile og børn, der amputeres uden bedøvelse, og masseevakuering til horrible steder. Derfor opfordrer Al-Haq indtrængende Danmark til at stoppe bevæbningen af de grusomheder, som finder sted, og til at stoppe et folkedrab på det palæstinensiske folk," siger Maha Abdallah, talsperson i Al-Haq.

Organisationerne udtaler desuden, at på trods af massiv dokumentation af Israels forbrydelser mod civile palæstinensere i Gaza, advarsler fra internationalt anerkendte eksperter, retssagen ved ICJ og retssagen i Holland, fortsætter våbeneksporten til Israel uændret. Nu bruger vi derfor alle muligheder i en demokratisk retsstat for at opretholde international ret, humanitær lov og vores forpligtelser.

Som civilsamfundsorganisationer står vi vagt om folkeretten og de internationale regler og love, som beskytter civile og deres rettigheder. Og vi inviterer danskerne med til at bakke op om retssagen økonomisk og lancerer i dag en crowdfunding-kampagne.

Sagen føres i Danmark af Kontra Advokater.

Baggrund:

- Danske myndigheder har gennem flere år givet tilladelse til, at danske virksomheder kan eksportere komponenter til F-35-kampfly igennem et amerikansk ledet forsvarssamarbejde uden at foretage konkrete vurderinger af risikoen for, at det kan bidrage til krigsforbrydelser. USA sælger de færdigproducerede kampfly videre til Israel.
- Israel er det første land – udover USA – til at tage kampflyene i brug.
- Information og Danwatch har bla. afdækket, hvordan israelske F35-kampfly og herunder danske komponenter har været brugt i bombardementer i Gaza.

- Under et samråd i Folketingets udenrigsudvalg den 16. januar 2024 fortalte udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen (M), at i alt 15 danske virksomheder leverer komponenter til F-35 kampflyene.
- Den Internationale Domstol, ICJ, har fundet det plausibelt, at Israel begår folkedrab og har iværksat foreløbige foranstaltninger for at forhindre dette.
- Ledende folkeretseksperter vurderer, at den danske praksis ved behandlingen af tilladelser til våbeneksport er i strid med de internationale regler for våbenhandel, som Danmark er forpligtiget til at overholde.
- Den 12. februar 2024, har en appeldomstol i Holland besluttet at pålægge den hollandske regering at stoppe våbeneksport til Israel indenfor F-35 programmet på baggrund af et sagsanlæg fra bl.a. Oxfam Novib. Domstolen fandt, at fortsat eksport er i strid med EU's Fælles Regler for våbeneksport og FN's våbenhandelstraktat, som både Holland og Danmark har underskrevet.
- FN-eksperter har for nylig opfordret til, at lande stoppede deres våbeneksport, hvis der er risiko for, at våbnene kan blive brugt i Gaza.

Foto: Creative Commons

For at opløfte Vesten, så spark til aksiomerne!

Den 10. marts 2024 (EIRNS) – “Den himmelråbende uduelighed i et kvart århundrede med vestlige militære interventioner burde have lært os noget. Tilsyneladende ikke.”

Sådan afsluttede den britiske klummeskribent Simon Jenkins en

kronik, der blev bragt i London-avisen Guardian den 5. marts. Ligesom dem der har hævdet, at præsident Joe Bidens "State of the Union" var "en af de bedste nogensinde", kan forbløffede militær- og "efterretnings"-officerer, der stadig støtter "vores Ukraine-politik", såvel som de kriminelle finansinteresser, der profiterer af den, herunder cyber-virksomhedsverdenen i Silicon Valley og dens derivater, ikke afvise deres mere end fire årtiers psykologiske (og monetære) investering i en "revolution i militær-finansielle anliggender", der udelukkende har formålet at placere verden på tærsklen til atomkrig.

"Men efterhånden som konflikten i Ukraine har nået et forudsigeligt dødvande, har NATO's strategi mistet sin sammenhængskraft. Dette er tidspunktet, hvor sådanne krige kommer ud af kontrol," bemærkede Jenkins også. Men der er ikke noget dødvande: Rusland vil konsolidere dets allerede åbenlyse militære sejr over Ukraine, med mindre NATO – det vil sige USA – begynder at starte en atomkrig. Forhandlinger er i Ukraines interesse – paven har påpeget dette i et interview den 9. marts, hvor han udtalte: "Når man ser, at man er besejret, at tingene ikke går godt, er det nødvendigt at have modet til at forhandle.

Forhandlinger er indtil nu blevet afvist af Ukraines magthavere. Og derfor er NATO-krigen med Rusland, som Jenkins antyder, ved at komme ud af kontrol, takket være genierne i USA's udenrigsministerium og Storbritanniens MI6, som arrogant og aksiomatisk er ude af stand til at forstå, at den netop gør det. Selv om det er en velkommen beslutning, at fjerne Victoria Nuland, fjerner det ikke den institutionelle forpligtelse til de fejlslagne aksiomer, hun repræsenterede.

Det er anglosfærens dysfunktionelle, uigenkaldeligt bankerotte finanssystem, snarere end Rusland, der stræber efter at gennemføre total krig. Det er vigtigt, at LaRouche-kræfterne og ligesindede foretager denne aksiomatiske korrektion i tankegangen hos de borgere, der ønsker at overleve den

nuværende krise, ved at ændre deres lige så fejlbehæftede tankegang. Det betyder ikke, at atomkrig er ønskværdigt. Det betyder, at bortset fra at ændre kurs, erklære en systemisk konkursbehandling og foreslå en ny "platform" med avanceret minedrift, produktion, landbrug og infrastruktur, så er der ingen måde at afværge tilskyndelsen til nytteløst at forsøge at "bevare systemet" gennem total krig.

Den bedste og måske eneste effektive måde at åbne en sådan vej ud af det atomare helvede, der involverer Vesten, det Globale Syd og BRIKS-Plus-nationerne i et fælles projekt for fred, er LaRouches Oase-plan. Den 13. april vil Det internationale Schillerinstitut, i samarbejde med Den internationale Fredskoalition og andre organisationer, indkalde til en konference, "Oase-planen: LaRouches løsning for fred gennem udvikling mellem Israel og Palæstina og for hele Sydvestasien." Med mindre en række af principper for en ny strategisk og udviklingsmæssig arkitektur, såsom Helga Zepp-LaRouches Ti Principper, fremlægges snarligt, der gør det muligt for Vesten at komme ud af sit kulturelle forfald i det sidste halve århundrede, vil atomkrig, påbegyndt, ikke af Rusland eller Kina, men af London og Washington, opstå. De falske aksiomer, hvis de ikke ændres, vil gøre den uundgåelig.

La Scala-artisten kræver 'våbenhvile' fra scenen

Den 10. marts 2024 (EIRNS) – Her er en video offentliggjort den 9. marts i Open Online af Alessandro Landini, som skriver: "Før showets start i aften kom arbejderne på La Scala, repræsentanter for de forskellige brancher, musikere, op på scenen for at kræve en våbenhvile i Mellemosten. Bag dem åbnede tæppet sig og afslørede et stort banner med ordene 'Våbenhvile' ['Cessate Il Fuoco'], som blev mødt med varme klapsalver fra publikum. Gestussen fandt ikke overraskende sted før Madina, en ballet, der fortæller historien om en tjetjensk pige, som vælger ikke at detonere det sprængstofbælte, hun bærer rundt om livet, for ikke at dø eller dræbe. Billeder og videoer er begyndt at cirkulere på de

sociale medier. Her er billederne taget af Alessandro Lanzani.”

Et Facebook-opslag med et stillbillede af banneret præciserer, at demonstrationen var organiseret af La Scalas fagforeninger. Opslaget lyder: “Tillykke til Scala de Milan, hvor ALLE ansatte har indvilliget i at sprede et banner i begyndelsen af programmet, der opfordrer til våbenhvile i Gaza!” Scala-personalet på scenen inkluderede medlemmer af orkestret, ballerinaen, teknikerne, syerskerne, instruktøren.”

I en tidligere intervention viste en palæstinensisk gruppe blandt publikum et banner, der krævede “Stop folkemord”. Men denne demonstration blev foretaget af La Scalas kunstnere og arbejdere selv, på scenen. Pressen rapporterer selvfølgelig ikke om det.

Pave Frans råder Ukraine til at udvise mod til at forhandle

Den 10. marts 2024 (EIRNS) – Radio Télévision Suisse (RTS) offentliggjorde den 9. marts dele af et interview med pave Frans, som vil blive sendt i sin helhed den 20. marts i kulturprogrammet “Cliché”, rapporterede Vatican News samme dag.

Intervieweren spurgte: “I Ukraine opfordrer nogle til at vise modet til at overgive sig, til at vise det hvide flag. Men andre siger, at det ville legitimere den stærkeste part. Hvad mener De?”

Pave Frans svarede: “Det er én fortolkning. Men jeg tror, at den stærkeste er den, som ser situationen, som tænker på folket, som har det hvide flags mod til at forhandle. Og i dag er forhandlinger mulige med hjælp fra internationale magter. Ordet “forhandle” er et modigt ord. Når man ser, at man er besejret, at tingene ikke går godt, er det nødvendigt at have modet til at forhandle. Man skammer sig måske, men hvor mange dødsfald vil det ende med? Forhandl i tide; led efter et land,

der kan mægle. I dag, for eksempel i krigen i Ukraine, er der mange, som ønsker at mægle. Tyrkiet tilbyder at gøre det. Og andre. Skam jer ikke over at forhandle, før tingene bliver værre.”

Ifølge den tyske version af Vatican News er det første gang, at paven direkte taler om Ukraines nederlag.

Paven har altid tilbudt at hjælpe personligt med at forhandle fred i både Ukraine og i Israel-Palæstina-konflikten. Om Israel/Palæstina sagde Frans i interviewet, at han skrev et brev til “jøderne i Israel” for at reflektere over denne situation. Forhandlinger er aldrig en kapitulation. Det er modet til ikke at drive landet ud i selvmord. Han talte også om sit daglige telefonopkald til menigheden i Gaza, hvor 600 mennesker har fundet tilflugt og har diskuteret deres situation med ham. Dette er en militær krig og en guerillakrig, som begge sider er ansvarlige for, sagde han.

Pavens bemærkninger har udløst et ramaskrig og en sand brandstorm i de tyske medier, for her er “nederlaget” til Ukraine langt fra anerkendt eller accepteret som en realitet. Bemærk også, at kansler Scholz netop har mødtes med pave Frans den 2. marts, hvor både Ukraine og Israel/Gaza-konflikten ifølge Scholz blev gennemgået. Om mødet sagde Scholz: “Jeg er meget taknemmelig for den omfattende samtale med paven,” og at de havde diskuteret, “hvordan vi kan sikre fred og sikkerhed i vores verden.”

Uddrag af interviewet er blevet bragt i Tyskland af Berliner Zeitung

Foto: Wikimedia Commons

Helga Zepp-LaRouche til International Fredskoalitions 40. møde, 8. marts 2024

Ikke korrekturlæst

ANASTASIA BATTLE: Velkommen, alle sammen. Dette er Den Internationale Fredskoalition. Tak, fordi I er kommet; det er dejligt at se en masse nye ansigter i dag. Mit navn er Anastasia Battle. Dette er vores 40. møde i træk, hvilket er ret fantastisk. Det er så vidunderligt, at vi har bragt så mange grupper og individer sammen fra hele verden for at koordinere vores ideologier til det fælles bedste, for at skabe ægte fred i verden. Vi ønskede at samle alle i dag til et særligt møde for at få et svar fra Vesten på især faren for atomkrig, som er det, der sker i Ukraine, og som også er meget forbundet med det, der sker med folkemordet i Gaza. Det er alt sammen en del af samme proces lige nu, som vi er nødt til at reagere beslutsomt på.

Jeg vil gerne give ordet til Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition. Værsgo, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Goddag. Lad mig hilse på jer alle og udtrykke min taknemmelighed over, at så mange eksperter er med i dette opkald. Jeg tror, at nogle få tænkende mennesker i forskellige dele af verden er ved at blive meget bekymrede over det faktum, at vi er tættere på en atomkrig end nogensinde før i historien. I betragtning af den utrolige irrationalitet hos mange vestlige ledere kræver det en ekstraordinær indsats fra Den Internationale Fredskoalition og

andre fredsbevægelser, som vi er nødt til at forene for virkelig at få en ændring i situationen.

Først og fremmest har vi den igangværende NATO-manøvre, Steadfast Defender. Den involverer 90.000 NATO-tropper, der har været udstationeret siden februar og ind i maj, og som for første gang udøver idéen om et russisk angreb på et NATO-land, og et stort antal tropper bliver flyttet i denne manøvre. Der er en russisk publikation, der kommenterer det og siger, at sådanne manøvrer giver et meget godt dække og påskud for et faktisk angreb. Så i den forstand er vi i en situation med forhøjet alarmberedskab af den årsag.

Ellers er der flere og flere beviser på, at Ukraine ikke kan vinde krigen i Ukraine. Først og fremmest sagde Jacques Baud, en schweizisk analytiker, at forholdet mellem antallet af dræbte i Ukraine og Rusland er 1:10; 50.000 dræbte russere, 500.000 dræbte ukrainere. Og de mangler soldater lige nu, og Vesten mangler kapacitet til at levere ammunition, hvor også det russiske overlegenhedsforhold er 1:10 til fordel for den russiske side. Men på trods af det – og det er en analyse, som mange eksperter, der følger situationen, deler – gentager de vestlige mainstream-medier stadig fortællingen om, at hvis bare Vesten ville levere flere tunge og mere vidtrækkende våben, så ville Ukraine vinde. Når der i virkeligheden næppe er nogen tænkelig mulighed for, hvordan det kan gøres.

I stedet er det præcis, som general Harald Kujat (pensioneret) sagde i august sidste år, at NATO vil komme til det punkt, hvor man enten skal gå efter en diplomatisk løsning eller trappe op. Jeg kan kun sige, at den tyske situation er særligt vanvittig, fordi skandalen, der kom frem i sidste uge, handler om, at fire officerer fra luftvåbnet havde en samtale om, hvordan man planlægger et angreb med Taurus-missiler på Kertjbroen, der forbinder det russiske fastland med Krim, og hvordan man distribuerer dataene til ukrainerne på en sådan måde, at Tyskland ikke ville blive betragtet som en umiddelbar krigspart, men ikke desto mindre gør alle de nødvendige

skridt, der de facto ville gøre Tyskland til en krigspart. Det blev lækket på en eller anden måde, og i stedet for at fokusere på, at det øger faren for, at Tyskland bliver trukket ind i krigen som en krigsførende part, og at det øger faren utroligt meget, diskuterer mainstreammedierne det slet ikke. I stedet diskuterer de kun, hvem der lækkede historien, og om det er russisk desinformation og så videre. Der er en tidligere tysk oberst Ralph Thiele, som har en artikel i flere aviser, hvor han peger på, at den egentlige skyldige eller mistænkte for at have lækket disse bånd er briterne, fordi briterne har været den vigtigste drivkraft i denne krigsindsats.

Så vi sidder på en krudttønde, for hvis denne krig fortsætter yderligere, og vi ikke vender tilbage til en diplomatisk løsning, som var meget tæt på i marts 2022, hvilket {Wall Street Journal} og mange andre aviser nu har rapporteret i detaljer, er der fare for, at det kommer helt ud af kontrol. Det faktum, at de vestlige ledere og de tilknyttede medier synes at være fuldstændig ude af stand til at diskutere denne sag, som den bør diskuteres – nemlig at vi er på randen af Tredje Verdenskrig, og vi er nødt til at tage presserende skridt til at ændre dagsordenen – er virkelig absolut skræmmende.

Som Anastasia allerede har sagt, kan situationen i Sydvestasien ikke betragtes separat, men den er en del af den overordnede strategiske situation, som udspilles af geopolitiske motiver snarere end fornuft. Den sydafrikanske regering har fremsat endnu en hasteanmodning til Den Internationale Domstol om at træffe yderligere foranstaltninger, fordi Israel ikke har overholdt de seks foranstaltninger, der blev foreskrevet den 26. januar, og flere af FN's særlige rapportører, Volker Türk og også rapportøren for fødevareresikkerhed [Michael Fakhri], har begge været ude og sige, at det, der foregår, udgør folkedrab. Rapporterne om, at situationen er sådan, at folk sulter hvert

minut, er gået fra en truende sultekriser til en fuldt igangværende sultekriser. Der er flere mennesker, der siger, at der ikke er nogen tvivl om, at det er med vilje.

USA har ifølge {Washington Post} leveret 100 gange uanmeldt våbensalg til Israel siden den 7. oktober, og USA og Tyskland er den dag i dag de største leverandører af våben til Israel. Uanset hvad der i sidste ende kommer ud af efterforskningen af folkedrab, vil det derfor rejse spørgsmålet om, hvilken rolle disse to regeringer spiller i det. Jeg er meget omhyggelig med at formulere mine ord i betragtning af, at der er en utrolig indsats for at undgå enhver form for diskussion, især i Tyskland lige nu.

Så jeg tror, vi befinder os i en helt ekstremt farlig situation. Jeg tror, vi er nødt til at fordoble vores indsats for at vække befolkningen, for der er mange mennesker, der er bange, men næsten ingen ser en udvej. Vi har hele tiden sagt, at den eneste udvej for Sydvestasien er, at vi må sætte Oaseplanen på den internationale dagsorden. For man er nødt til at give alle parter et perspektiv af håb, hvis man skal gøre sig håb om at nå frem til en fredsaftale. Der kan jeg fortælle, at vi har flere højtstående repræsentanter for regionen, som går ind for Oasis-planen og hjælper os med at opbygge en stor konference den 13. april. Jeg vil også opfordre alle deltagere i dag til at hjælpe med at opbygge denne konference for et gennembrud, fordi vi er nødt til at få en større diskussion om, at et sådant alternativ eksisterer for at skabe et gennembrud og ændre denne situation. Det samme gælder naturligvis for den overordnede strategiske situation, hvor ideen om at have en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur på den internationale dagsorden, som tager hensyn til interesserne i hvert eneste land på planeten, også kommer mere og mere ind i diskussionen, for som vi vil høre om et par minutter, har et kongresmedlem fra Mexico holdt en meget vigtig tale med præcis det krav.

Så jeg vil stoppe her, men jeg kan kun sige, at vi befinder os

i en situation, hvor vi kan miste civilisationen når som helst: Det er så anspændt. Jeg tror ikke, at forskellen mellem det, vi ved, der foregår, og befolkningens bevidsthed kunne være større. Det er det, vi hurtigst muligt må rette op på og få folk mobiliseret til at ændre politikken til et nyt paradigme for et fælles samfund med én fremtid for menneskeheden. For det er, hvad vi har; vi er én menneskehed, der sidder i én båd, og hvis det går galt, er der ingen tilbage til at diskutere hvorfor. Det er derfor, vi er nødt til at øge vores indsats enormt. Tak for det.

{{Bemærkninger under diskussionen:}}

Netop denne gruppe her, International Peace Coalition, er faktisk vores forsøg på at gøre netop det, at skabe en international bevægelse. Kongresmedlem Robles fra Mexico, som vi hørte tidligere holde denne tale til den mexicanske kongres, var en af de tidlige medstiftere af denne idé. Vi havde oprindeligt den idé, at vi ville forsøge at få parlamentarikere fra hele verden til at gøre præcis, hvad han gjorde; nemlig at organisere deres respektive valgte parlamenter til at vedtage resolutioner og lovgivning for ideen om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skulle tage hensyn til interesserne i hvert eneste land på planeten. Jeg må sige, at der er en vis grad af frustration, for jeg havde håbet, at dette ville udvikle sig meget hurtigere i betragtning af farens åbenlyse natur. Det er nu næsten to år siden, vi startede denne indsats. På den anden side voksede det også i forskellige retninger. Det er ikke længere kun parlamentarikere; vi har en gren, som er religiøse ledere, hvilket Anastasia beskrev et aspekt af. Og så har vi mange mennesker fra andre dele af verden.

Så jeg mener stadig, hvad jeg sagde helt i begyndelsen; at vi har brug for en bevægelse, der hedder "Verdensborgere fra alle lande foren jer!" De af jer, der kender en lille smule til historie og marxisme, ved, at det er en variation af det, Karl

Marx sagde, nemlig "Proletarer fra alle lande foren jer!" Men da Karl Marx kun var manden fra Trier, og jeg er kvinden fra Trier, tog jeg mig det privilegium at ændre sloganet til "Verdensborgere fra alle lande foren jer!" (selvom vi ikke er marxister – red.) Jeg tror, det er præcis, hvad vi er nødt til at gøre, for atomkrig berører ethvert menneskes egeninteresse på planeten, fordi den truer med at fjerne eksistensgrundlaget for alle. Derfor er alle verdensborgere med det samme i den forstand.

Jeg tror, vi er nødt til virkelig at optrappe det på mange måder. Men jeg tror, at ud fra hvad alle de forskellige talere sagde, vil jeg bare kommentere, at jeg tror, at vi lige nu befinder os i de nok farligste 1-2 år i historien nogensinde. Det har ikke så meget at gøre med det amerikanske valg, selv om det er en faktor, men det har meget mere at gøre med det faktum – og jeg tror, at [navn redigeret] talte om det, også [navn redigeret]. Det har at gøre med det faktum, at dette nye paradigme er ved at opstå. Det Globale Syd, som er den Globale Majoritet, vil ikke længere være underlagt kolonialismens åg. Hvis man lytter til talerne fra afrikanske, asiatiske og latinamerikanske ledere, er der en helt anden ånd. De respekterer ikke længere europæernes og amerikanernes eurocentriske racisme. De ønsker ikke at høre søndagsprædikener. De insisterer på deres ret til udvikling. Det er præcis, hvad den unge amerikanske republik blev grundlagt på: retten til at have deres egen produktion, deres egen industrielle udvikling. Det, som disse lande i det Globale Syd forsøger at gennemføre, er ikke anderledes end det, som USA blev grundlagt på af de stiftende fædre. Jo hurtigere vi kan overbevise amerikanerne og europæerne, men især amerikanerne lige nu, om, at de bør alliere sig med det Globale Syd, de bør stoppe denne gudsforladte idé om, at man er nødt til at have en fjende for at retfærdiggøre sine militære udgifter, man er nødt til at have permanente krige.

Jeg tror, at den eneste måde, hvorpå vi som menneskehed kan

komme ud af denne krise, er, at vi holder op med at tænke i geopolitiske termer. Wolfowitz-doktrinen skal i skraldespanden. Og så må vi begynde at forholde os til disse andre nationer i Brasilien, i Indonesien, i Indien, i Sydafrika, i Nigeria, i Egypten og alle disse andre lande som normale partnere på lige fod. Jeg tror, vi er nødt til at uddanne amerikanerne og europæerne, som har haft denne frygtelige arrogance, hvor de tror, at de er så meget bedre, at de er de gode, og at alle de andre er onde. Det er fuldstændig nonsens. Hvis man gør en ærlig indsats og prøver at forstå hver kultur ud fra deres egen tradition, som nogle gange er 5.000 eller 7.000 år gammel, og man prøver at forstå, hvordan den kultur, den nation, den civilisation voksede og udviklede sig og producerede smuk poesi og malerkunst og alle disse ting, så begynder man at se helt anderledes på det. Man ser det ikke som en konkurrence mellem imperiale konstruktioner, for de fleste af disse lande er ikke imperialistiske. Faktisk kender jeg ikke nogen af disse lande, der er imperialistiske. Kina er helt sikkert ikke imperialistisk. Rusland er ikke imperialistisk, og det er alle de andre lande naturligvis heller ikke.

Så jeg tror, at den virkelige opgave for at stoppe denne krig er at overbevise det såkaldte kollektive Vesten om, at vi bør være venner med Den Globale Majoritet. Og så ville alle problemerne være meget lette at løse. Jeg tror, vi er nødt til at opbygge en bevægelse baseret på den idé, for jeg tror ikke, at andet vil løse problemet.

{Afsluttende bemærkninger

Objektivt set tror jeg ikke, at faren for atomkrig er mindre, end da vi startede denne samtale. Men jeg er ikke desto mindre meget glad for diskussionen, for jeg synes, at der kom mange ekstremt vigtige bidrag, og jeg synes, at tegnene på håb er små, men nogle gange, når man er i en krise, kan selv små håb og ideer forårsage et skift.

Nu vil jeg gerne svare [navn redigeret] og også [navn redigeret] på en bestemt måde. Jeg tror, vi har anvist en vej. Jeg tror, at vi for to eller tre sessioner siden så Oasis-videoen, som er en 14 minutter lang programmatisk idé om, hvordan man kan forvandle Sydvestasien til en blomstrende region, hvor alle kan få fred og en fremtid. Den 13. april vil vi afholde en international fredskonference om Oasis-planen med lokale arrangementer i New York og Dresden. Men mest af alt bliver det en international internetkonference. Det vil være virkeliggørelsen af det, I så i videoen, for så vidt som vi er i gang med at rekruttere fremragende eksperter i vand, i atomenergi, i hvordan man rent faktisk opbygger Oasis-planen. Vi har også allerede fået fuld opbakning til denne plan fra førende organisationer i regionen. Jeg tror, det vil være et totalt tegn på håb om, at kræfterne i Sydvestasien ønsker denne plan, og jeg vil opfordre og bede jer om at gense videoen og tænke på, hvem I kan få den ud til – parlamentarikere, borgmestre, byråd, forretningsfolk, diplomater, andre organisationer. Lad os gøre det til et rigtigt, på tysk ville man sige, “{Paukenschlag}” [trommeslag]; dette er symfonien med braget! Hele verden vågner virkelig op til dette perspektiv. Jeg er en gammel politisk hest, og jeg har en god fornemmelse af, hvordan politik fungerer. Dette er en flanke, der kan fungere, fordi den adresserer så mange af palæstinenserne grundlæggende behov, og i virkeligheden også israelernes, og alle de andre lande i regionen, der ønsker stabilitet og fred. Så jeg tror, vi kan få det til at fungere.

Så det større billede, som Oasis-planen kun er en del af, er, hvad kongresmedlem Robles sagde i det mexicanske parlament, en tale om behovet for at have en international sikkerheds- og udviklingskonference. Jeg vil bede [navn redigeret] om at præsentere dette for Galloway, og hvis han vil gøre det samme, og holde en tale i det britiske parlament om denne idé. Jeg ved, at alle de andre parlamentarikere ville besvime, hvilket måske ikke ville være det værste, der kunne ske, men det ville

helt sikkert være endnu et {Paukenschlag}. Så kunne vi tage disse to tiltag og gå til alle velmenende og fornuftige parlamentarikere og bede dem om at gøre det samme i det italienske parlament, i det slovakiske parlament, i det argentinske parlament, simpelthen alle steder. Og igen få en massebevægelse, hvad vi ønskede at gøre for to år siden, men det tog tydeligvis nogle skridt ind imellem, og få en parlamentarisk bevægelse for ideen om, at vi har brug for en anden sikkerheds- og udviklingsarkitektur i traditionen fra Den Westfalske Fred, hvilket betyder, at man skal tage hensyn til alles interesser; for hvis man udelader en person eller en nation, er det kimen til den næste konflikt, som det blev demonstreret med Versailles-traktaten efter Første Verdenskrig.

Jeg tror, at det er den rigtige vej at gå. Vi er nødt til at få denne debat, vi er nødt til at give os selv en orden, der giver mulighed for velfærd og overlevelse og lykke for alle lande på planeten. Det lyder måske kompliceret, men jeg tror ikke, at noget mindre koncept vil løse de problemer, vi har i dag. Så hvis du er enig i det, vil jeg bede dig om at tage disse to initiativer: Det ene er Oasis-planen; og det andet er at få flere parlamentarikere eller universiteter eller tænketanke eller andre grupper af mennesker til at diskutere denne idé. NATO er forældet, og en multipolær verden er heller ikke god nok, for der er stadig geopolitik i det. Det, vi skal opnå, er at flytte menneskeheden til et højere plan, det vil sige et nyt paradigme, en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som jeg har forsøgt at skitsere den i de ti principper. Du kan bruge disse ti principper til at give folk en idé om, hvad der kunne være en invitation til en sådan diskussion. Det er min appel til dig om at hjælpe os med at sprede disse ideer og gøre dem mere kraftfulde.

NATO's ledere har rent mentalt forladt virkeligheden – hvad bliver det nye paradigme?

Den 7. marts 2024 (EIRNS) – Hvis du tror, at eliten i NATO har mistet forstanden, så har du ret! Men deres fantasier bringer hele verden i fare ved at bringe os på randen af en atomkonflikt og til civilisationens vanære.

Tyske generaler bliver afsløret i et telefonmøde, hvor de diskuterer leveringen af langtrækkende missiler til Ukraine og brugen af dem, i en stor salve, til at ødelægge Krim-broen, den længste i Europa. Der opstår en skandale omkring den manglende sikkerhed omkring opkaldet, mens konsekvenserne af et NATO-angreb på en vigtig del af den russiske infrastruktur bliver ignoreret, som om Rusland altid bluffer og ikke har nogen "røde linjer".

En mere præcis præsentation af virkeligheden kom på russisk tv, hvor værten for et ugentligt nyhedsprogram stillede spørgsmålet: "Hvilken bro eller hvilke broer ville vi være nødt til at ødelægge i Tyskland for at kunne gøre tilstrækkelig gengæld for de skader, der ville blive forårsaget i tilfælde af et angreb med tyske Taurus-missiler på vores Krim-bro?" Ville det være Femern Sund-broen i Østersøen, den meget benyttede Hohenzollern jernbanebro i Köln eller Magdeburg-broen over Elben?

Wall Street Journal har fremlagt en ny bekræftelse af status for fredsforhandlingerne for Ukraine tilbage i april 2022: Begge sider havde givet betydelige indrømmelser, der var store områder, hvor der kunne forhandles om en løsning, og nogle af de sværere specifikke spørgsmål var blevet identificeret og

var under diskussion. En mulighed for at afslutte konflikten næsten lige så hurtigt, som den begyndte, var inden for rækkevidde! Men den blev afvist – ikke af Ukraine, men af dets NATO-herrer, personificeret ved den tidligere britiske premierminister Boris Johnson, som ude af sig selv fløj til Ukraine for at forhindre en hurtig afslutning på NATO's lange krig mod Rusland.

Sydafrika har fremsat en ny hasteanmodning til Den Internationale Domstol (ICJ) om at træffe yderligere foranstaltninger for at stoppe folkemordet i Gaza, hvor befolkningen er begyndt at sulte ihjel med en hastighed, der, hvis der ikke gøres noget, vil stige, ikke lineært, men eksponentielt. Israel udviser foragt for Verdensdomstolen og dens kendelse fra 26. januar 2024, og nye krav er nødvendige. "Alle deltagere i konflikten skal sikre, at alle kampe og fjendtligheder stopper øjeblikkeligt, og at alle gidsler og tilbageholdte løslades øjeblikkeligt," lyder den første af de foranstaltninger, som Sydafrika beder ICJ om at pålægge. Israel vil blive opfordret til at afslutte de militære operationer i Gaza, ophæve blokaden og levere tilstrækkelig humanitær bistand, herunder mad, vand, brændstof, husly, tøj og sanitet samt medicinsk udstyr.

Tidligere på ugen skrev UNRWA, FN's agentur for palæstinensiske flygtninge: "Forfærdelige rapporter bekræfter, at mindst 10 børn er døde af underernæring i Gaza bare i løbet af de sidste par dage. Disse dødsfald er menneskeskabte, forudsigelige og kunne helt have været undgået. Gaza er blevet helvede på jord. Hvornår vil verden sige 'nok'?"

Ja, hvornår vil verden sige "nok"?

Og hvad vil den kræve i stedet?

En gruppe pensionerede franske militærofficerer har krævet våbenhvile, og det samme har den kinesiske udenrigsminister, Wang Yi.

Med hensyn til krigen mod Rusland, som for det meste foregår på ukrainsk territorium, er man i de etablerede tidsskrifter tvunget til at komme med milde opfordringer til en forhandlingsløsning i Ukraine.

Men hvilket paradigme skal etableres for at gøre denne helt rimelige politik automatisk? Under hvilket begrebsmæssigt regime ville der ikke være behov for massive folkelige opstande for fred?

Et tidligere medlem af det danske og europæiske parlament har støttet Schiller Instituttets underskriftsindsamling for LaRouches Oase-plan, som, sammen med underskriftsindsamlingen for det Globale Nord til at diskutere Helga Zepp-LaRouches Ti principper for en ny international sikkerheds- og Udviklingsarkitektur, anviser en vej frem, et nyt system til at erstatte det vanvid, der dominerer så mange magtfulde korridorer i "Vesten" i dag.

Schiller Instituttet afholder en online-konference om Oase-planen den 13. april, hvortil en invitation er på vej. Og International Peace Coalition afholder et arrangement den 8. marts, der har til formål at skabe et "tiltrængt svar fra Vesten" gennem en diskussion, der involverer et helt panel af eksperter og aktivister.

Mens NATO-eliterne måske er tilfredse med at lade verden glide ned i afgrunden – mens de forfølger deres fantasier om herredømme over Rusland, Kina og enhver anden voksende nation i verden – må vi udtænke og skabe den fremtid, som menneskehedens sande natur fortjener.

Foto: CC/Rosavtodor.ru

Webcast med Schiller Instituttets stifter og formand Helga Zepp-LaRouche Trods uretfærdighed, skab en oase af håb for menneskeheden!

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 6. marts 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og formand for Schiller Instituttet. I dag er det onsdag den 6. marts 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag. Du kan sende eventuelle spørgsmål eller kommentarer til questions@schillerinstitute.org.

Helga, det er tydeligt, at nationernes oprør mod den unipolære orden og dens såkaldte liberale demokratiske imperium uddybes, og det var tydeligt på mødet i FN's Generalforsamling den 4. marts, hvor man tog spørgsmålet om USA's veto op for at forhindre FN's Sikkerhedsråd i at kræve en våbenhvile for Gaza. Jeg vil gerne begynde med at spørge om din analyse af dette oprør, som en del af det globale oprør i det Globale Syd, og om du forudser muligheden for, at dette kan tvinge et skift i USA's og Storbritanniens holdning om at fortsætte deres medvirken til Netanyahus morderiske politik i Gaza.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Virkeligheden på jorden er så overvældende klar for hele verdenssamfundet, at det er helt forbløffende, hvordan de vestlige etableringer forsøger at lade som om, at alt dette ikke finder sted. Men det minder mig

virkelig om Schopenhauers "verden som vilje": Som om en ren demonstration af viljestyrke ville få virkeligheden til at ændre sig. Men det kommer ikke til at ske.

Jeg ser USA's og de europæiske nationers tøven med endelig at komme og hjælpe, sørge for at drabene stopper, sørge for at våbenleverancerne stopper, sørge for at den humanitære hjælp kan finde sted, og at der bliver fundet en løsning. Hver dag dette blokeres yderligere, gør det mere skade på omdømmet og opfattelsen af den såkaldte "værdibaserede" orden. Og jeg tror, vi er ved at nå til et punkt, og måske er vi allerede nået til det punkt, hvor dette ikke kan gøres ugjort. Og konsekvenserne af dette er yderst alvorlige, fordi hele verden virkelig er afhængig af at finde en løsning baseret på diplomati, baseret på forhandlinger. Og jo mere disse holdninger skærpes, jo sværere bliver det, for vi ser ikke kun på én krise, vi har at gøre med to regionale kriser, som potentielt kan føre til en verdenskrig.

Så jeg kan kun håbe, at det budskab, der kommer fra næsten alle nationer på planeten, til det såkaldte Globale Nord, eller det kollektive Vesten, eller hvad man nu vil kalde det, at det trænger ind i nogle hjerner og nogle ører, for medmindre Vesten ændrer sig og virkelig går i gang med at løse disse konflikter, før de kommer ud af kontrol, men jeg synes, at den mentale tilstand i det kollektive vestlige establishment virkelig rejser et stort spørgsmålstegn: Er disse mennesker stadig i den virkelige verden, eller er de ikke? Og jeg kan kun sige, at jo mere det budskab bliver formidlet, jo bedre.

SCHLANGER: Der er kommet flere spørgsmål ind om både Gaza og Ukraine. Lad mig starte med et fra Ukraine, som nok er af særlig interesse for dig, om den såkaldte lækage af [diskussionen mellem embedsmænd i det tyske luftvåben] (<https://sputnikglobe.com/20240301/full-transcript-of-german-top-military-officials-leaked-plot-to-attack-crimean-bridge-1117078481.html>) om brugen af Taurus-missilet mod

Rusland, at ramme Kertj-strædebroen og så videre. Den tyske kansler Scholz har igen offentligt sagt, at han er imod at levere Taurus-missiler til Ukraine, men denne lækkede samtale rejser spørgsmålet om, hvem der egentlig har ansvaret for Tysklands politik? Og hvem kan have været ansvarlig for lækagen? Hvad er dine tanker om dette?

ZEPP-LAROUICHE: Det interessante ved denne debat i medierne er, at de alle forsøger at dække over virkeligheden i denne samtale, at det, disse fire officerer fra det tyske luftvåben diskuterede, var scenarier for, hvordan man kunne dække over tysk medvirken i leveringen af disse Taurus-krydsermissiler.

Så vidt jeg ved på nuværende tidspunkt, holder Scholz selvfølgelig fast og siger nej. Og han har sandsynligvis lyttet til [præsident Putins nylige tale] (<http://en.kremlin.ru/events/president/news/73585>), at hvis de går videre med det, er det helt sikkert den røde linje, som gør Tyskland til en krigsførende part, og som i bund og grund gør Tyskland til mål for russisk modreaktion og muligvis fører til en generel krig. Så jeg tror, Scholz på en måde holder ud. Men medierne gør en helt utrolig indsats for at aflede spørgsmålet om, at det faktisk er en del af det tyske militær, nemlig luftvåbnet, der er involveret, og forsøger at flytte det til diskussionen om, hvor skandaløst det var, hvem der lækkede oplysningerne, hvorvidt det var russerne; og det er så utroligt.

Jeg tror ikke, det vil holde, for der er intelligente mennesker, som for eksempel selv {Focus}, som er et mainstream-medie, havde en artikel med [Ralph Thiele] (https://www.focus.de/politik/ausland/ukraine-krise/analyse-zu-m-ukraine-krieg-der-verzweifelte-kampf-am-dnipro-birgt-zwei-bittere-erkenntnisse_id_259733657.html), som dybest set siger om spørgsmålet om, hvem der lækkede det, at det mest sandsynlige ville have været briterne. Og jeg synes, det er et frisk pust af rationel tænkning. Og han påpeger, at briterne ikke kun har stor erfaring med hybrid krigsførelse, men at de

også har været synlige for enhver, der har lyst til at se det, som de kræfter, der pressede mest på for en udenlandsk optrapning af krigen. Så jeg tror bestemt, at det er noget, der skal overvejes, og de vil have en interesse i at miskreditere Scholz, som de sandsynligvis betragter som en hindring for optrapningen med Ukraine.

Situationen i Ukraine er de facto, som tidligere general Kujat allerede påpegede i august sidste år, nemlig at eftersom ukrainerne tydeligvis er ved at tabe krigen – og han så det tydeligvis komme allerede for et halvt år siden – så ville NATO stå over for spørgsmålet om enten at gå efter en diplomatisk løsning eller en optrapning, og vi så tydeligvis den ene optrapning efter den anden.

Så vi er lige på nippet til, at det kommer til at fortsætte hele vejen. Og jeg tror, at Putins budskab også var meget klart – han leverede det meget roligt – men han sagde meget klart, at hvis Vesten sender tropper ind i Ukraine eller foretager en anden optrapning, så er Rusland parat til at bruge sin doktrin: Og doktrinen foreskriver, at hvis Ruslands territorium er truet, vil de bruge atomvåben.

De vestlige medier forsøger naturligvis at ændre det til, at Putin truer Vesten med krig, men hvis man ser på den faktiske situation, er der intet, der understøtter det overhovedet. Jeg kan også råde folk til at lytte til et ekstremt interessant interview, som den schweiziske efterretningsekspert [Jacques Baud]

(<https://overtton-magazin.de/dialog/die-deutsche-regierung-besteht-heute-aus-fanatikern/>) gav til {Overtton Magazin}, hvor han efter min mening giver en meget nøgtern vurdering, herunder udtrykker den største frustration over den tyske regering. Jeg vil ikke engang gentage, hvad han sagde: Du bør selv lytte til det.

SCHLANGER: Vi har også en kommentar fra Francis Boyle, den kendte menneskerettighedsadvokat, og han skriver om Benny

Gantz, den israelske krigsminister, som kom til USA tidligere på ugen og mødtes med Kamala Harris og Lloyd Austin. Budskaberne var blandede: Harris opfordrede til en øjeblikkelig våbenhvile, men efter mødet med Gantz blev der givet grønt lys til, at Israel kunne gå i gang med at invadere Rafah. Boyle skriver, at Austin sagde, at der skal være en troværdig og gennemførlig plan for beskyttelse af civile og håndtering af den humanitære situation forud for enhver operation på landjorden i Rafah. Men det virker højst usandsynligt. Hvad mener du om dette frem og tilbage med Gantz-besøget, hvad Harris havde at sige, og det faktum, at Biden fortsætter med at tilkendegive sin fulde støtte til Israel?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at skylden for alt, hvad der sker lige nu, vil blive lagt tilbage på Biden-administrationen. For ikke alene afspejler Gantz-besøget det faktum, at Netanyahus politiske fremtid – alle ved, at i det øjeblik denne krig ville stoppe, ville Netanyahu ikke længere være i embedet, og han ville sandsynligvis blive anklaget for kriminalitet. Så Netanyahu ønsker tydeligvis at forlænge situationen for at undgå det, som alle forventer vil ske, når kampene stopper.

Jeg tror, at skylden for den utrolige tragedie, der udspiller sig for øjnene af hele verden, helt og holdent vil tilfalde USA, og jo hurtigere folk i USA kræver, at dette rædselsshow skal stoppe, desto bedre. Men jeg er meget bange for, at det kræver en helt anden tilgang, og det er derfor, vi presser på for en helt anden tilgang: Vi siger, at man naturligvis har brug for et øjeblikkeligt stop for våbensalg; man har brug for humanitær hjælp; man har brug for, at UNRWA kan fungere igen, fordi de er den eneste organisation på stedet, som hurtigt kan genoptage deres arbejde, fordi de er vant til det, og de har al den viden, de har på stedet osv. Så alle disse ting skal gøres meget hurtigt, men det kræver noget endnu større, og derfor foreslog vi [Oasis Planen] (<https://laroucheorganization.com/larouche-plan-southwest-asia>

), som er ideen om en omfattende økonomisk udvikling, ikke kun for Gaza og Israel og de umiddelbare nabolande, men hele regionen i Sydvestasien, som en del af et enormt udviklings- og genopbygningsprogram, som ville omfatte alt fra Afghanistan, Irak, Syrien, Yemen og naturligvis Israel og Palæstina; og en tostatsløsning.

Alt dette skal samles som en pakke i en omfattende konference om Mellemosten: Fordi man er nødt til at give folk håb. Og vores video, som jeg kun kan råde folk til at se, hvis de ikke allerede har gjort det, og hjælpe os med at distribuere den, fordi den viser, at hvis man sætter et økonomisk udviklingsperspektiv på dagsordenen til øjeblikkelig iværksættelse, så starter man med at producere masser af ferskvand ved afsaltning og på andre måder ved at bygge korridorer og kanaler fra Middelhavet til Det Døde Hav og Det Røde Hav, og på den måde har man ferskvand til rådighed til landbrug, til genplantning af skov, til at bygge nye byer, til infrastruktur, simpelthen et udviklingsperspektiv for hele den store region i Sydvestasien: Man er nødt til at have håb! Man er nødt til at give unge mennesker et perspektiv om en anstændig fremtid, hvor de kan stifte familie, hvor de kan få et normalt liv med studier, hvor de kan gøre nyttige ting med deres liv. For hvis du ikke sætter det på dagsordenen, vil der ske det, at selv hvis du får en delvis løsning eller en våbenhvile, men du ikke har et perspektiv om håb, vil du få nye bølger af konflikt, terrorisme og alle mulige former for krig. Så er vi den intelligente art eller ej? Dette er det egentlige spørgsmål.

Så jeg er ret håbeful, for siden vi har cirkuleret denne video, har vi fået en masse respons. Det er endnu ikke nået ud til den store offentlighed, men jeg gav et interview til {Global Times}, som de offentliggjorde, og de nævnte, at Schiller Instituttet promoverer denne Oasis Plan, så alle læsere af {Global Times} er nu klar over dette, og forhåbentlig vil interessen for dette perspektiv vokse. Hvis I

har et hjerte for det, der sker for befolkningen i Gaza lige nu, så hjælp os med at få Oasis Plan-perspektivet på bordet, for jeg tror, at det er den eneste faktor, som efter min mening virkelig kan ændre situationen.

SCHLANGER: Der er kommet en række spørgsmål om den seneste tids udvikling i Europa. En spørger, om udtalelserne fra Scholz og Borrell for nylig repræsenterer en forskel mellem dem og nogle af de mere høgeagtige neokonservative. Derefter sender RJ et spørgsmål: "Er der noget at sige til den voksende kløft mellem Macron og Scholz på grund af førstnævntes ønske om et uafhængigt europæisk forsvarssystem og Scholz' tilsyneladende ønske om at forblive afhængig af amerikanske våben?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg kan kun sige, at ud fra de mange diskussioner, vi har haft med militærfolk i Frankrig, Tyskland, Schweiz, Italien og andre europæiske lande, udspiller der sig lige nu en absolut magtkamp bag dørene. I Frankrig er folk næsten i krigstilstand med Tyskland, fordi de betragter Tyskland som en komplet forræder. Det betyder ikke, at den franske position er bedre, for selv Macrons idé om at sende tropper til Ukraine bliver korrekt afvist af de fleste fornuftige kræfter i Tyskland. Men generelt er problemet, at i stedet for at have en holdning, som de Gaulle ville sige, om at Europa skal have en fælles mission og spille en positiv rolle, så betyder det ikke rigtig noget, hvis man holder sig inden for geopolitikken: Det vil sige, at det er legitimt at være med i denne kampagne af racistisk had mod Rusland, og jeg tror, det er et argument, som Jacques Baud fremfører i interviewet – som virkelig er meget interessant – han fremfører argumentet om, at den nuværende dæmonisering af Rusland er baseret på racisme; at europæerne ikke har noget klart mål, og det har USA heller ikke; de har ikke noget mål for, hvad de vil opnå i den ukrainske situation.

Da Austin bliver spurgt, hvad hans idé er, siger han: "At svække Rusland." Baerbock siger det samme. De har ikke nogen

idé – idéen om bare at svække en modstander og få soldater til at kæmpe for kampens skyld; de seneste rapporter siger, at der allerede er 500.000 døde i Ukraine, ifølge Jacques Baud og andre kilder, et forhold på 10:1 mellem døde ukrainere og døde russere. Der burde slet ikke være nogen døde mennesker, men ikke desto mindre, hvad skal perspektivet være for unge soldater, at gå ind i en krig, bare befinde sig i en kødhakkemaskine, indtil man er død? Jeg tror, at Bauds argument om, at denne idé om at "svække Rusland" er baseret på en dybt racistisk opfattelse, er helt sandt.

Det skal stoppes! Hvis vi ikke kommer væk fra denne geopolitiske idé om, at der er nogen legitim grund til denne konfrontation, vil vi ende i Tredje Verdenskrig på kortest mulig tid. Jo flere, der får øjnene op for dette faktum, jo bedre.

SCHLANGER: Jeg synes, det er værd at bemærke, når du taler om, hvad Jacques Baud sagde om denne racisme mod Rusland, at Keir Giles fra Chatham House har skrevet mindst tre bøger, som netop er fyldt med disse bagtalelser om, at man ikke kan stole på russerne, fordi de næsten er genetisk forpligtede til at lyve og være uærlige.

Nu, Helga, har vi nogle andre spørgsmål: Der er kommet et spørgsmål fra en tilhænger i staten Washington, som henviser til resultaterne af primærvalgene på Super Tuesday i går, hvor Trump vandt alle undtagen et, og Biden vandt alle primærvalgene, hvilket stort set afsluttede nomineringerne. Så det ser ud til, at det bliver et Trump vs. Biden-valg. Så fra staten Washington skrev nogen: "Jeg er ikke Trump-tilhænger, men sætter pris på hans modstand mod Bidens stedfortræderkrig mod Rusland i Ukraine. I et interview med Fox News i går sagde han, at han støtter Israel og sagde: 'Man er nødt til at afslutte problemet,' med henvisning til Hamas. Underminerer det ikke hans påstand om at være modstander af de neokonservative og deres krige?"

ZEPP-LAROUICHE: Jo, det tror jeg, det gør, for problemet er, at hvis man ikke stopper det nuværende geopolitiske spil, vil vi ende i Tredje Verdenskrig. Bare tag kombinationen af Taurus-krydsermissilet, der kan nå Moskva [fra Ukraine], det er det, disse mennesker presser på for, og muligheden for, at krisen i Mellemøsten kommer ud af kontrol: Vi er meget, meget tættere på faren for atomkrig, end de fleste mennesker tror. Problemet med Trumps holdning til Mellemøsten er dybest set, at jeg ikke har set nogen tegn på, at han virkelig tænker på et nyt paradigme, og jeg kan kun sige, at det i høj grad afhænger af andre kandidater, f.eks. de uafhængige kandidater, og forhåbentlig fornuftige folk i Trump-kampagnen, som reagerer på – jeg mener, det budskab, som Biden for eksempel fik, ikke kun i Michigan, men også i Minnesota, tror jeg (ret mig, hvis jeg tager fejl), hvor mange stemte blankt og dermed udtrykte total uenighed med Bidens politik i Mellemøsten.

Så jeg kan kun håbe, at Trumps analytiske kræfter, at folk rådgiver ham, eller at han selv får den idé, at en absolut forandring er nødvendig, og at den eneste måde for verden at overleve på er at stoppe denne geopolitiske tænkning! Verden er ikke et nulsumsspil, det er ikke et spil, hvor én vinder, og de andre taber. Hele det Globale Syd bevæger sig i retning af samarbejde, af en win-win-strategi, af en idé om at opbygge et helt nyt system, hvor alle kan trives og blive rigere. Hvis det kollektive Nord ikke får øjnene op for, at de er nødt til at tilslutte sig denne nye måde at tænke på, så tror jeg, at det bedste ville være, at Vesten ville kollapse, hvilket de vil, fordi vi allerede er meget hurtigt på det tog, og i værste fald ville vi ende med udslettelsen af hele civilisationen.

SCHLANGER: Du har ret, det var Minnesota, og det var en større uengageret stemme i det demokratiske primærvalg mod Biden, hvilket afspejler modstand mod hans krigspolitik, end selv ugen før i Michigan. Vi får se, om han forstår budskabet eller ej.

Jeg har fået et spørgsmål om FN's generalforsamling i går, hvor Philippe Lazzarini, generalkommissær for FN's hjælpeorganisation for palæstinensiske flygtninge (UNRWA), som står for det meste af den humanitære hjælp i Gaza, sagde, at tilbageholdelsen af midler til UNRWA har bragt organisationen på randen af et nært forestående kollaps: Det vil sige, at det ene agentur, der yder hjælp, er ved at kollapse, og det bliver bevidst bragt til at kollapse af Netanyahu's politik, mens Biden og en række andre lande tilbageholder midler. Men personen, der skrev spørgsmålet, sagde: "Som en selvbeskrevet FN-skeptiker, kan man så stole på FN's Hjælpeorganisation i betragtning af anklagerne om, at mange af dens medlemmer var involveret i angrebet fra Gaza på Israel den 7. oktober?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror, at det, vi ser lige nu, er, at omkring 1,5 millioner mennesker omkring Rafah, og nogle få mennesker tilbage i det nordlige Gaza, og de er alle akut ved at dø af sult. Hvis verden ser på det og ikke gør alt for at give disse mennesker midlerne til at overleve, tror jeg ikke, at denne plet på den menneskelige samvittighed nogensinde vil forsvinde! Uanset hvad. Så det eneste menneskelige ville være straks at geninstallere UNRWA-kapaciteten – jeg ved det ikke – verden reagerer ikke! Det er allerede en stor diskussion, hvorfor handler naboerne til Gaza ikke, hvorfor handler de andre arabiske lande ikke? Og det er helt sikkert en kritik, som vil blive mere højlydt, efterhånden som det her bryder ud.

Men jeg tror, at nøglespørgsmålet er – det kommer tilbage til USA og det kommer tilbage til Storbritannien, og desværre til Tyskland, som har en holdning, der mildest talt er utroligt umenneskelig. I Tyskland har man ikke engang lov til at nævne, hvad Den Internationale Domstol i Haag siger. Hvis man gentager, hvad ICJ-domstolen siger, kan man blive straffet! Det er utroligt, hvad der foregår i Tyskland!

Hvis du har 1,5 millioner mennesker, der sulter, og de tyske medier for eksempel ikke rapporterer det; de siger: "Åh, der er en trussel om en sult- og hungerkrise." De er midt i det!

Folk er allerede ved at dø! Og hvis der er nogen sans for proportionalitet, tror jeg, vi er nødt til at få en reel optrapning af mobiliseringen, og som jeg allerede har sagt, er du nødt til at gøre alt, hvad der er muligt for at redde de mennesker, der nu er i akut fare for at dø. Og mens vi taler her, dør de som fluer, efterhånden som minutterne løber ud.

Så der skal øjeblikkelig hjælp til. Men så har vi brug for et skift i retning af at sætte sig selv foran, på et højere niveau, og sige, "er vi mennesker eller er vi ikke?"

SCHLANGER: Der skete en interessant udvikling i går: USA's udenrigsminister Antony Blinken sendte en besked ud om, at Victoria Nuland træder tilbage – eller går på pension. Det er tydeligvis for sent i betragtning af den skade, hun har forvoldt. Men der er sendt et spørgsmål ind: Tror du, hun gik af for at undgå skylden, når det kommer til spørgsmålet om, "hvem der tabte Ukraine?"

ZEPP-LAROUCHE: Der er folk, som faktisk har lavet noget mere research, og de hævder, at de penge, som hun og hendes apparat indsamlede, ikke var 5 milliarder dollars til NGO'er, der skulle lave en farverevolution i Ukraine, men nærmere 12 milliarder dollars. Ukraine-situationen er tydeligvis en total fiasko. Spørgsmålet vil komme: "Hvem tabte Ukraine?" For da USA og NATO forlod Afghanistan i al hast i 2021, og vi husker alle den ret skammelige afgang fra Kabuls lufthavn, som var fuldstændig ukoordineret og næsten som en flugt, var der allerede dengang en diskussion, hvor folk sagde: "Jamen, hvad gør USA og NATO for de mennesker, der arbejdede for dem – jeg kender ikke ordet på engelsk, {Ochskräfte} [ph], folkene fra Afghanistan?". [ph], de mennesker fra Afghanistan, der samarbejdede med NATO i de 20 år, de blev stort set efterladt. I situationen med Ukraine er der allerede en stor debat i USA om ikke at give flere penge til Ukraine. Den store fare er naturligvis, og optrapningen truer med Taurus-missilet som et umiddelbart skridt, at hvis Ukraine tabes, vil det helt sikkert skade Vestens og USA's omdømme. Så vil myten om den

unipolære verdens uovervindelighed, eller den regelbaserede orden, gå fløjten.

Det er bedre end en optrapning, der fører til Tredje Verdenskrig. Så den eneste elegante vej ud af denne situation er virkelig at sige: "Okay, det her var en fejltagelse. Vi bør gå tilbage til, i det mindste, hvor vi var i marts 2022, hvor det nu bliver mere klart, at Zelenskyj var helt klar til at indgå et kompromis i Istanbul, at selv den tyske og franske regering gik med til afnazificeringen, hvilket selv Zelenskyj ville have været enig i. Så det var en umiddelbar mulighed for at stoppe krigen. Den daværende britiske premierminister Boris Johnsons rolle, som tog fra London til Kiev og sagde: "Nej, I er nødt til at kæmpe videre," bør også undersøges. For det er ikke kun i strid med FN's charter og de fleste forfatninger at føre en angrebskrig, man bør også overveje, om bestræbelserne på at stoppe muligheden for at afslutte en krig ikke bør underkastes den samme form for undersøgelse.

Så jeg tror, at den eneste effektive måde ville være at stoppe med det samme og sige, lad os forhandle. Den kinesiske udsending til Ukraine rejser tilsyneladende til flere lande i Europa lige nu, herunder Kiev og Moskva, og det [kinesiske 12-punktsprogram]

(https://www.fmprc.gov.cn/eng/wjdt_665385/2649_665393/202302/t20230224_11030713.html) er stadig en meget fornuftig tilgang til at starte en diplomatisk løsning, og det bør sættes på dagsordenen med den største hast.

SCHLANGER: Jeg har et sidste spørgsmål, som jeg tror, du faktisk har besvaret flere gange i dag, men det faktum, at det bliver ved med at komme op, og med en vis hast – det er fra Angela i Italien: "Jeg værdsætter din indsats for at undgå en ny verdenskrig, men et spørgsmål trænger sig på igen og igen: Hvordan er det muligt, at verden kan tolerere, hvad der foregår i Gaza? Hvorfor er det ikke muligt at stoppe Netanyahu? Jeg spørger, fordi på trods af at jeg har gjort mit bedste for at forhindre disse forfærdelige forbrydelser i at

blive begået, så har intet ændret sig efter alle disse måneder. Jeg føler mig håbløs og hjælpeløs. Kan du komme i tanke om en kollektiv handling, der kan udføres internationalt?"

ZEPP-LAROUCHE: Jeg er nødt til at sige det samme, som jeg allerede har sagt: Hvis der var, lad os sige, en gruppe lande, der for alvor satte Oasis-planen på dagsordenen, holdt taler om den, lavede tv-programmer om den; eller havde en gruppe af, lad os sige, nobelprisvindere, der ville sige, at der faktisk er en plan for, hvordan interesserne for alle lande i regionen kan varetages. Eller enhver form for fremtrædende personer, lad os sige tidligere præsidenter, tidligere statsoverhoveder, alle religiøse ledere, paven, de forskellige religiøse ledere fra jødedommen, fra islam, hvis de ville mødes og sige, lad os sætte Oasis-planen for udvikling på dagsordenen – det kunne ændre det! Vi har brug for noget drastisk! Jeg ved godt, at det er meget svært; nogle gange har man en tendens til at sige, hvilket også er helt forfærdeligt, at jeg hellere må gå tilbage til mit privatliv og ikke lytte til nyhederne mere, jeg mener, der er mange mennesker, der siger sådan eller udtrykker sådan, men det hjælper ikke. Det hjælper bare krigsmagerne med at komme videre.

Men jeg tror, at hvis vi alle mobiliserer os, og Schiller Instituttet og Den Internationale Fredskoalition, det er det, vi virkelig prøver at opnå – hvis vi kunne få nogle lande, nogle statsoverhoveder, nogle tidligere statsoverhoveder, nogle nobelprisvindere eller en hvilken som helst kombination af religiøse topledere til at komme ud og sige: den eneste vej er fred gennem udvikling, det nye navn for fred er udvikling, og her er Oase-planen, som kan gøre det, så ville det inspirere alle. Det ville inspirere folk i regionen, det ville inspirere nabolandene, det ville virkelig – og jeg har tænkt meget over det, og det forslag, som min afdøde mand Lyndon LaRouche fremsatte allerede i 1975, det er stadig den eneste måde at få fred i Mellemøsten på! Så tilslut dig vores

bestræbelser, kom til vores ugentlige International Peace Coalition-diskussion hver fredag, inklusive den 8. marts, og mobiliser alle dine venner til at tilslutte sig indsatsen.

SCHLANGER: Jeg synes, at folk bør gå ind på Schiller Instituttets hjemmeside og se [14 minutters video om Oasis-planen] (<https://youtu.be/hjffHIIiXPmE>). Og et forslag, se, vi er nu i begyndelsen af den varme fase af valget i 2024 i USA. Kandidaterne kommer til at føre valgkamp over hele landet. Og tag ved lære af [Diane Sare] (<https://www.sareforsenate.com/>), [Jose Vega] (<https://votevega.nyc/>) og andre medlemmer af LaRouche-organisationen, som tager til disse bymøder og præsenterer Oase-planen og sætter kandidaterne på plads i forhold til dette. Det er noget, folk kan gøre for at gøre offentligheden opmærksom på det.

Så Helga, tak fordi du kom i dag. Nogen afsluttende ord?

ZEPP-LAROUCHE: Bliv aktiv: Dette er ikke en periode, hvor man skal være en sofakartoffel eller en tilskuer, der ser til fra hegnet. For det er dig, der kan gøre forskellen, for hvis gode mennesker forener sig om en plan, kan de bøje armen på den værste tyrann. Det er Friedrich Schillers ord, og jeg tror, han ramte plet.

SCHLANGER: OK, tak, og vi ses i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: På gensyn i næste uge.

**Den Globale Majoritet
hudfletter USA på FN's**

Generalforsamling

5. marts 2024 (EIRNS) – På FN's Generalforsamlings plenarmøde den 4. marts blev USA, sammen med Israel, fordømt for at have fremmet masseudryddelsen i Gaza. Forsamlingen var indkaldt til et uformelt møde for at gennemgå "brugen af veto", som det er set i FN's Sikkerhedsråd i de seneste måneder. Fokus for opmærksomheden og kritikken var USA's veto den 20. februar mod en resolution om våbenhvile i Gaza, hvilket var det tredje veto fra USA's side. Da formanden for FN's Generalforsamling, ambassadør Dennis Francis fra Trinidad og Tobago, indledte mødet, beskrev han med rette situationen i Gaza som "katastrofal, samvittighedsløs og skammelig".

Mange ambassadører talte imod USA, ikke kun på vegne af deres nationer, men også på vegne af Organisationen for islamisk Samarbejde (OIC), Den Arabiske Gruppe, Golfens Samarbejdsråd eller Gruppen af venner til forsvar for FN's Charter. Repræsentanten for Algeriet, som var ophavsmand til den resolution om våbenhvile, der blev nedlagt veto imod den 20. februar, advarede om, at hvis FN's Sikkerhedsråd undlader at handle øjeblikkeligt, "vil der ikke være noget tilbage i Gaza, som er værd at leve for."

USA's svar, som blev givet af Robert Wood, vicehøjkommissær ved FN, var elitær retorik. Han erklærede, at vedtagelsen af en resolution om våbenhvile i FN's Sikkerhedsråd ville være skadelig for de forhandlinger, som USA fremmer mellem Israel, Hamas, i samarbejde med Egypten og Qatar. Han fortalte, at USA i øjeblikket arbejder på en ny tekst til en FN-resolution, som de vil anse for acceptabelt.

Repræsentanten fra Malta talte imod USA på vegne af de "valgte 10" i FN's Sikkerhedsråd, som er de roterende medlemmer af de 15 nationer i FN's Sikkerhedsråd, bortset fra de fem permanente (USA, Kina, Rusland, Storbritannien og Frankrig). Hun udtrykte beklagelse over USA's veto den 20. februar og

sagde, at Sikkerhedsrådet må påtage sig sit ansvar.

Pakistans faste repræsentant ved FN, Munir Akram, en af de længst siddende og mest respekterede diplomater i FN, talte på vegne af OIC og opfordrede til en international fredskonference.

Efter morgenens plenarmøde i UNGA om "revurdering af vetoretten" indkaldte UNGA-præsident Dennis Francis til en anden samling om krisen i Gaza og UNRWA. Påfaldende nok sad Philippe Lazzarini, generalkommissær for FN's Hjelpeorganisation for palæstinensiske flygtninge i Mellemøsten (UNRWA), forrest lige ved siden af Francis. Lazzarini fremlagde en sønderlemmende rapport om situationen i Gaza. Derefter fortsatte diskussionen.

På samme tid som disse UNGA-forhandlinger var i gang, meddelte Israel, at de havde anklaget yderligere 450 ansatte i UNRWA for at være involveret i Hamas-angrebet på Israel den 7. oktober. Da UNGA-sessionen sluttede, holdt Lazzarini en pressekonference om aftenen. Han rapporterede, at UNRWA slet ikke havde modtaget nogen af de israelske anklager. Desuden har UNRWA-medarbejdere, der er blevet tilbageholdt sammen med andre, rapporteret, at de er blevet "traumatiseret" af deres "prøvelser", da de blev løsladt. Han sagde, at de blev "systematisk ydmyget, tvunget til at være nøgne, udsat for verbale og psykologiske overgreb."

Den samme tvangsprægede ondskab, som magthaverne i USA, Storbritannien, Israel og nogle få medløbere udviser i forbindelse med folkemordet i Gaza, kan ses i provokationerne og opbygningen til en atomar konfrontation, som nu udgør en umiddelbar trussel om en storkonflikt. Heldigvis er der dem, der ringer med alarmklokkerne, især efter tiltag som den franske præsident Emmanuel Macrons forslag den 26. februar om at sende NATO-styrker ind i Ukraine, og den lækkede lydfil den 1. marts, hvor embedsmænd fra det tyske luftvåben den 19. februar diskuterer de bedste måder at angribe Rusland fra

Ukraine på.

En række pensionerede, erfarne diplomater og militære embedsmænd i det transatlantiske område taler imod det vanvittige i at spille bluff med præsident Putin. Den pensionerede indiske ambassadør M.K. Bhadrakumar advarede vestlige beslutningstagere om, at Putin ikke "råbte ulv", da han udsendte en "advarsel til hele Vesten ved at lægge atomvåben på bordet" i sin tale til den føderale forsamling den 29. februar. Tag ikke fejl, sagde Bhadrakumar, "Moskva mener, hvad de har sagt, nemlig at de vil betragte enhver vestlig kampindsats i Ukraine fra NATO-landenes side som en krigshandling." Kilden til den globale fare i dag er "tankegangen" hos "dumdristige, ubesindige vestlige statsmænd, som er desperate efter at afværge et forestående nederlag i krigen, som de startede i første omgang med den erklærede hensigt at ødelægge Ruslands økonomi, skabe social og politisk ustabilitet, som ville føre til et regimeskifte i Kreml."

Der er visse enkeltstående handlinger, der finder sted med det formål at modvirke mobiliseringen af umoral, inkompetence og ondskab. En initiativgruppe bestående af 200 lovgivere fra 13 lande har udsendt en erklæring, der opfordrer til en øjeblikkelig våbenembargo mod Israel.

I USA blev en internet-diskussion, "NATO på vej mod atomkrig med Rusland?", afholdt mandag den 4. marts i New York af de uafhængige kandidater Diane Sare til det amerikanske senat og Jose Vega til kongresdistrikt 15 i Bronx, med Scott Ritter, militærspesialist, og professor Steve Starr, specialist i atomkrig.

Deltag i mobiliseringen for at tvinge verden væk fra dødssporet og over på vejen til gensidig udvikling, gavn og fred. Det er den ånd, som Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets leder, beskriver i et interview, der blev offentliggjort i dag i Global Times, i anledning af denne uges opstart af de årlige regeringsmøder i Kina. Interviewet har

titlen: “To møder for at vise en vej for verden til at overvinde det fejlagtige synspunkt om gruppekonfrontation” – Zepp-LaRouche, grundlægger af tysk tænketank,

sagde: “Menneskeheden befinder sig tydeligvis ved en skillevej. Eftersom geopolitik er historiens forbandelse, håber jeg, at Kinas to sessioner vil vise en vej for verden og hjælpe verden med at forstå, hvordan man overvinder den fejlagtige opfattelse, at et land eller en gruppe af lande skal forsvare sine interesser mod en anden gruppe med alle midler. Det er meget muligt for Kina at etablere et nyt paradigme, hvor alles interesser kan blive varetaget. Det er et nyt system, som giver mulighed for udvikling for alle.”

Credit: UN Photo Even Schneider

Et briefingmøde i FN's Generalforsamling advarer om, at UNRWA's "forestående kollaps" må stoppes

Ikke korrekturlæst

5. marts 2024 (EIRNS) – FN's Generalforsamling holdt en uformel briefing i plenarforsamlingen mandag den 4. marts, hvor medlemmerne kunne høre direkte fra Philippe Lazzarini, generalkommissær for FNs Hjelpeorganisation for Palæstinaflygtninge i Mellemøsten (UNRWA), at organisationen er i fare for “overhængende kollaps”. Det er 16 nationers

afbrydelse af finansieringen af UNRWA, som Biden-administrationen iværksatte den 26. januar på Netanyahu-regeringens foranledning, få timer efter Den Internationale Domstols afgørelse om, at Israel "sandsynligvis" begår folkemord i Gaza, som har skabt denne krise.

[UNGA-præsident, ambassadør Dennis Francis] (<https://webtv.un.org/en/asset/k1x/k1xnp242a9>) fra Trinidad og Tobago indledte orienteringsmødet. "Vi samles igen i dag under ildevarslende og forværrede omstændigheder, for at sige det mildt," advarede han. UNRWA blev oprettet i 1949 af FN's generalforsamling, sagde han, og "ingen anden enhed er i stand til at yde bistand i det omfang, der kræves for at imødekomme behovene hos de 2,2 millioner mennesker i Gazastriben... UNRWA overlever måske ikke uden vores øjeblikkelige og afgørende handling... Lad os udnytte dette øjeblikks nødvendighed til ikke blot at støtte UNRWA i at genopbygge sig selv – men også til at finde en permanent løsning på denne meningsløse og brutale konflikt," opfordrede han.

[Lazzarini]

(<https://www.unrwa.org/newsroom/official-statements/statement-commissioner-general-unrwa-general-assembly>) sagde lige ud, at UNRWA "er på bristepunktet." Lidelserne i Gaza er umulige at beskrive fyldestgørende, understregede han. Over 30.000 er blevet dræbt i løbet af de sidste fem måneder, og hele 5 % af befolkningen i Gazastriben er nu døde, sårede eller savnede. Med den alvorlige mangel på livreddende og medicinske forsyninger og en truende hungersnød, "gyser jeg ved tanken om, hvad der stadig vil blive afsløret om de rædsler, der har fundet sted i denne smalle stribe land," erklærede han.

UNRWA har ikke kapacitet til at håndtere den "pause" i finansieringen på 450 millioner dollars, som de 16 lande har påført organisationen, sagde han. Med finansiering kan UNRWA "forblive en livline" for palæstinensiske flygtninge i hele regionen; uden yderligere finansiering vil UNRWA befinde sig i "ukendt territorium, med alvorlige konsekvenser for global

fred og sikkerhed.” Han appellerede til Generalforsamlingen om at udfylde finansieringshullet og sikre støtte til organisationens aktiviteter.

Lazzarini sætter ord på situationen: UNRWA står over for en “bevidst og samordnet kampagne” for at underminere UNRWA’s aktiviteter og derefter lukke det; Israels premierminister Benjamin Netanyahu “siger åbent, at UNRWA ikke vil være en del af Gaza efter krigen.” Han bemærkede, at vejen til at afslutte behovet for UNRWA er at forpligte sig til en politisk proces for fred mellem palæstinensere og israelere.

Fra Cairo opsummerede [UNRWA’s pressetalsmand Adnan Abu Hasna] (<https://news.un.org/en/story/2024/03/1147202>) indsatsen i denne kamp, da han af UN News blev spurgt, om der stadig er tid til at redde børnene i Gaza, som er begyndt at dø af sult og dehydrering. Han svarede: “Hvis der er en politisk vilje, og grænseovergangene bliver åbnet, tror jeg, vi kan gøre det. “UNRWA er rygraden i den humanitære indsats i Gaza, de har den logistiske kapacitet og personalet til at klare det.”

Foto. Wikimedia Commons

Få centimeter fra krigens afgrund

Den 3. marts 2024 (EIRNS) – Der foregår en farlig optrapning af begivenheder rundt om i verden, som, hvis de ikke stoppes, hurtigt vil bringe verden på randen af en atomar verdenskrig. Den lakkede lydfil med tyske militære embedsmænd, der konspirerer om en øget tysk rolle i militære operationer – ikke kun på ukrainsk territorium, men også i Rusland – har ændret situationen betydeligt og har gjort de vestlige ledere

påstande om, at de forsøger at undgå en direkte krig med Rusland, til skamme.

Det ser ud til, at budskabet endnu ikke er blevet forstået, da retorikken om et atomvåbenkapløb kun bliver større og større, tilsyneladende uden tanke for den fare, det repræsenterer. Finlands nye præsident, Alexander Stubb, har sagt, at "Finland skal have en reel atomafskrækkelse," hvilket i øjeblikket er forbudt ifølge finsk lov. Andre, såsom Peter Dickinson fra Atlantic Council, har afvist alle advarsler om en optrapning i denne retning, og insisteret på at Vesten må "gøre front" mod Putin. "Autokrater over hele verden vil tage Putins succes i Ukraine til efterretning og drage de logiske konklusioner for deres egne udvidelsesplaner," skrev Dickinson. Denne pointe blev gentaget af det Washington-baserede Institute For the Study of War.

Rusland har igen og igen udtalt, at der findes røde linjer, og at de ikke vil tøve med at forsvare sig. Disse modsatrettede udtalelser fra vestlige ledere viser, at de enten er dybt uvidende eller fuldstændig sindssyge – i begge tilfælde udgør de en ekstrem fare for verden, som der må handles på.

Situationen forværres af det igangværende folkemord i Gaza, som risikerer at udløse konflikt og blodsudgydelser i hele Sydvestasien. Israels nylige ændring i politik, hvor man gik fra et langvarigt forhold til Rusland til nu at placere dem sammen med Iran, Hamas og de "globale destabiliserende kræfter", er bemærkelsesværdig i denne henseende. Husk på, at Israel har et ikke bekendtgjort arsenal af atomvåben.

Denne situation kan ikke blive ved med at eksistere. Enhver, der ikke er følelsesløs over for virkeligheden, vil føle denne ubændige spænding, som ikke vil forsvinde, selvom man ignorerer eller undertrykker den.

Den afdøde pilot Aaron Bushnell følte dette og bragte det ultimative offer i håbet om at få andre til også at mærke det.

De hundredtusinder, der marcherede i gaderne lørdag den 2. marts for Rafah og Gaza, følte det også – og det var kun passende, at mange af demonstrationerne omfattede mindesmærker for Bushnell. Det står nu klart, at USA's, Tysklands og andre vestlige nationers værdighed må genoprettes, og det skal ske hurtigt. Det er helt klart, hvad Bushnell ville have ønsket.

Men værdighed opnås kun, når man rejser sig op og nægter at acceptere den nedværdigelse, ydmygelse og næsten kriminelle medskyldighed, som er blevet påtvunget os. Opgaven er at konfrontere den fare, som USA og verden står over for, og vælge at handle – at gribe ind.

Et afgørende redskab i den forbindelse er visionen om en smuk fremtid for Israel-Palæstina, som LaRouches Oase-plan for Sydvestasien repræsenterer – et forslag, som et genoprettet USA og Vesten kunne spille en uvurderlig rolle i at gennemføre. Få den ud overalt, og forsvar den fremtidige værdighed, som din nation må være indbegrebet af.

Foto: CC/National Museum of the U.S. Navy

Den nødvendige amerikanske reaktion på Putin

Ikke korrekturlæst

2. marts 2024 (EIRNS) – To gange i løbet af februar adresserede den russiske præsident Vladimir Putin direkte et påtrængende strategisk spørgsmål til USA's befolkning og dets ledere. Første gang, i løbet af sit interview med journalisten Tucker Carlson den 6. februar, bemærkede Putin, at hele sanktions- og krigspolitikken mod Rusland havde givet bagslag

for USA:

” Er I overhovedet klar over, hvad der foregår eller ej? Er der nogen i USA, der indser dette? Hvad er det, I gør? I afskærer jer selv. Det siger alle eksperter. Spørg enhver intelligent og tænkende person i USA, hvad dollaren betyder for USA, men I dræber den med jeres egne hænder... De værktøjer, som USA bruger, virker ikke. Man er nødt til at tænke over, hvad man skal gøre. Hvis denne erkendelse kommer til de herskende eliter, ja, så vil statens førstemand [præsidenten, red.] handle i forventning om, hvad vælgerne og de mennesker, der træffer beslutninger på forskellige niveauer, forventer af denne person. Så vil noget måske ændre sig.” Adspurgte om diskussioner mellem USA og Rusland, svarede Putin: ”Hvem er der at tale med? Jeg forstår det bare ikke. Vi er klar til at tale. Men med hvem? Hvor er garantierne? Der er ingen.”

Den 29. februar advarede Putin i sin årlige tale til Ruslands føderale forsamling om konsekvenserne af den erklærede trussel om at sende NATO-tropper for at styrke de svindende ukrainske styrker på landjorden i landet: ”Vi husker skæbnen for dem, der engang sendte deres tropper til vores lands territorium. Men nu vil konsekvenserne for eventuelle indtrængere være meget mere tragiske. De må i sidste ende forstå, at vi også har våben – ja, de ved det, har jeg lige sagt – som kan ramme mål på deres territorium. Og de bør forstå, at det, de gør nu for at skræmme hele verden, er at risikere en konflikt med atomvåben, som betyder civilisationens undergang. Forstår de det, eller hvad?”

Hvad har USA's og andre vestlige elitors reaktion været på Putins insisterende opfordringer til dialog for at bringe planeten tilbage fra randen af en atomkrig? Intet, der bare falder i kategorien rationelt.

1. NATO's vicegeneralsekretær Mircea Geoana afviste Putins advarsler som et bluffnummer. ”Vi ser ikke nogen overhængende

trussel om, at Rusland vil bruge disse våben.” Hans kommentarer var mere “logikken i psykologisk intimidering end reelle hensigter.” New York Times var enig i, at “Putin gentagne gange har fremsat skjulte atomtrusler mod Vesten.”

2. Den franske præsident Emmanuel Macron fastholdt sit forslag om at sætte tropper ind i Ukraine og gentog den 29. februar, at hans ord herom på et møde den 26. februar mellem omkring 20 europæiske ledere i Paris var blevet “vejret, gennemtænkt og målt.” Den amerikanske forsvarsminister Lloyd Austin fortalte ligeledes House Armed Services Committee den 28. februar, at “helt ærligt, hvis Ukraine falder, tror jeg virkelig, at NATO vil være i kamp med Rusland.”

3. Den chokerende, lækkede telefonsamtale mellem tyske militære topledere, hvor de diskuterede måder og midler til at udføre et angreb på Kertj-broen, der forbinder Krim med det russiske fastland, blev indrømmet at være “autentisk” af det tyske forsvarsministerium, ifølge rapporter i Spiegel og Welt. Formanden for den russiske Duma Vyacheslav Volodin spurgte i et opslag på sin Telegram-kanal, om den tyske kansler Olaf Scholz er klar over, at “disse handlinger vil kræve, at Rusland udfører gensidige angreb.”

Det er svært at overdrive den ekstreme fare, der ligger i den kollektive sindssyge, som vestlige reaktioner som disse viser over for den rødglødende strategiske situation og præsident Putins gentagne opfordringer til en dialog med fornuftige kræfter i Vesten.

Det står i kontrast til den måde, hvorpå centrale ledere i det Globale Syd, såsom Sydafrikas Cyril Ramaphosa og Brasiliens Lula de Silva, har udvist moral og statsmandskunst ved at kræve de nødvendige politiske ændringer – i Gaza, Ukraine, økonomiske og sikkerhedsmæssige spørgsmål.

Bolden er nu på USA's og de europæiske nationers banehalvdel. Bred, synlig støtte til Lyndon LaRouches Oasis-plan for

Mellemøsten er et godt sted at starte. Brasiliens præsident Lula gav den 18. februar udtryk for, hvad de millioner af mennesker, der går på gaden i Vesten, tænker, hvad enten de protesterer mod folkemordet i Gaza eller mod den økonomiske politik, der slår dem ihjel, da han advarede om, at "enten ændrer de politiske ledere deres adfærd over for borgerne, eller også vil borgerne ende med at ændre den politiske klasse."

Forøg vores indsats, opfordrer Helga Zepp-LaRouche til fredagens møde i Den Internationale Fredskoalition

Ikke korrekturlæst

ANASTASIA BATTLE: Velkommen, alle sammen. Dette er Den Internationale Fredskoalition. Det er 39. uge i træk, at vi mødes. Tak til alle for at være med. Vi har mange nye folk med, så velkommen. Vi sætter stor pris på alt det samarbejde, vi har. Mange af os kommer fra hele verden og fra mange forskellige organisationer. Vi har arbejdet sammen i de sidste 39 uger for at skabe ægte fred i verden.

Jeg har lagt dagsordenen ud i chatten. Der vil være en række personer, som vi har udpeget til at holde oplæg, og derefter vil vi gå over til en rapport-session og en åben diskussion. Det vil være programmet for i dag. Med det vil jeg gerne give ordet til grundlæggeren af Schiller Instituttet og initiativtageren til Den Internationale Fredskoalition, Helga Zepp-LaRouche. Værsgo, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg vil gerne ønske jer alle sammen velkommen. Desværre tror jeg, at vi er nødt til at fordoble eller tidoble vores indsats, fordi situationen går fra at være forfærdelig til at blive værre og farligere. Man har indtryk af, at mange af etablissementets folk er fuldstændig gale. Hvorfor jeg siger dette, vil blive klart, når jeg gennemgår de forskellige krisesteder.

Jeg bør naturligvis starte med den seneste forfærdelige massakre, som angiveligt eller tilsyneladende fandt sted i Gaza City, hvor der for to dage siden udspillede sig en utrolig scene, hvor der endelig ankom nogle lastbiler med mad til de sultende mennesker. Da folk så løb hen til lastbilerne, opstod der tilsyneladende en situation, hvor IDF-styrkerne dræbte 120 mennesker og sårede 750. Israelerne hævder naturligvis, at de blev angrebet. Jeg kan ikke forestille mig, hvordan sultende mennesker, som ifølge alle rapporter er ved at dø, kan udgøre en trussel mod en stærkt bevæbnet hær, som er udstyret med alle former for forsvarsværker. Men under alle omstændigheder skete denne massakre. Naturligvis er det bare det seneste kapitel i en forfærdelig situation. Og i FN's Sikkerhedsråd var det igen USA, der ikke engang gik med til at udtale sig om det. Nu er situationen selvsagt, hvad der skal ske med disse mennesker. Råbet om en humanitær våbenhvile bliver højere og højere, selv regeringschefer som Macron fra Frankrig og mange andre kræver det. Men situationen er helt ubeskrivelig. Dette skete kun en eller to dage efter, at Aaron Bushnell fra det amerikanske luftvåben satte ild til sig selv foran den israelske ambassade i Washington, hvilket er en måde at udtrykke, hvad han følte, sig i stand til at gøre.

Nu er vi naturligvis nødt til at gøre meget mere for at vende og stoppe denne situation. Desværre vil Den Internationale Domstol, som hørte vidneudsagn fra 50 nationer fra 19.-26. februar, sandsynligvis først afsige en dom til sommer. Så det vil ikke være effektivt i den umiddelbare situation. Hvis muren til Egypten bliver åbnet, og palæstinenserne bliver

drevet over grænsen, åbner det også et vindue for en større krig i Mellemøsten, for i Camp David-aftalerne blev det meget klart defineret i fire militære zoner, hvad Egypten og Israel kan gøre i hver af disse fire zoner. Og hvis der sker en overtrædelse af denne aftale, hvilket kan ske meget hurtigt nu, kan det ikke udelukkes, at Egypten vil bryde Camp David-aftalerne og åbne en situation, der meget hurtigt kan føre til en større krig.

Så dette er en af grundene til – og jeg håber, at vi kan diskutere dette i vores diskussionsperiode – hvorfor vores kampagne for at sætte Oasis-planen på den internationale dagsorden er mere presserende end nogensinde før. Situationen er så håbløs, at medmindre man indgyder håb og får alle kræfter i hele Sydvestasien til at arbejde for en sådan løsning med økonomisk udvikling for alle, er det næsten umuligt at se, hvordan nogen anden tilgang kan afhjælpe situationen.

Det er kun én af situationerne. Den anden store front omkring Ukraine eskaleres også massivt, og jeg ved ikke, hvilken situation der er værst. Måske bringer situationen i Ukraine os endnu hurtigere til en mulig global krig, for hvis man bare genfortæller de seneste dages begivenheder, så var der en konference om Ukraine i Frankrig, hvor præsident Macron foreslog at sende NATO-tropper ind i Ukraine. Det blev naturligvis afvist af den tyske kansler Scholz, som sagde, at der ikke ville blive sendt tyske tropper til Ukraine, og at ingen andre NATO-tropper skulle sendes af sted. Men han var under enormt pres for at give grønt lys til at sende det tyske Taurus-krydsermissil til ukrainerne. Det nægtede han med det argument, at krydsermissilet har en rækkevidde på mere end 500 km og derfor kan nå dybt ind på russisk territorium, hvilket ville udgøre en rød linje, som han mener, man ikke har råd til at overskride.

Den tidligere leder af NATO's militærkomité og generalinspektør for den tyske hær, general Harald Kujat, gav

et interview i Deutschlandfunk radio, hvor han sagde, at der allerede er tre lande, der har tropper på jorden i Ukraine. Han nævnte ikke navnene på landene, men vi formoder, at det er amerikanere, briter og franskmænd. Kujat sagde også, hvor farlig situationen er, hvilket man kan se ved, at hvis den drone, der for lidt siden nåede Engels-luftbasen i Rusland, blot havde ramt en meget kort afstand fra, hvor den gjorde, kunne den have ramt nogle af de atombevæbnede jagerfly. Det ville ifølge Kujat have betydet, at diskussionen mellem Kujat og interviewereren ikke ville have fundet sted; den indlysende implikation er, at vi alle ville være døde.

Det er klart, at Putin i sin årlige tale til den føderale forsamling sagde, at Vesten skal være klar over, at hvis de bliver ved med at presse på, kan det komme så vidt, at Rusland vil bruge atomvåben. De vestlige medier har som sædvanlig fuldstændig afvist det og sagt: "Tag det ikke alvorligt. Han snakker bare, han siger altid disse ting. Ingen skal tage det alvorligt." Men det er fuldstændig vanvittigt, for hvis man bliver ved med at presse og skubbe, tror jeg, vi nærmer os den grænse, hvor det meget hurtigt vil være for sent.

Der er en ubekræftet rapport, hvilket jeg normalt ikke bruger, men den ser ret troværdig ud. Nemlig at chefredaktøren for RT, Margarita Simonyan, netop har offentliggjort en erklæring, hvor hun hævder, at hun fik fat i et bånd, som hun fik af en person i militæret, der optog en samtale mellem tyske officerer fra den 19. februar, hvor de diskuterede, hvad der skulle til, og hvordan Tyskland ville ødelægge Kertj-broen [der forbinder Krim med det russiske fastland]. At det ville kræve 10 eller måske 20 missiler at gøre det. Under alle omstændigheder er der ifølge denne rapport en officiel anmodning fra Maria Zakharova fra det russiske udenrigsministerium til den tyske regering, hvor hun kræver en forklaring på hele denne affære. Jeg ved ikke, om det er sandt; det kan være fake news. Men på den anden side har det et semi-officielt præg. Hvis det rent faktisk er sandt, at

tyske officerer skulle være involveret i at diskutere dette i form af seriøs planlægning, ville vi være i en endnu mere forfærdelig katastrofe.

Jeg tror, at vi virkelig er nødt til at vække verden i endnu højere grad, end vi allerede gør nu, for vi er på randen af at glide ind i Tredje Verdenskrig. Jeg mener, at det skal være en offentlig diskussion, og der skal være flere mennesker, der giver udtryk for det, så vi ikke, som i 1914, går i søvne ind i Første Verdenskrig. Men vi skal i det mindste have en offentlig diskussion om, hvorfor det er fuldstændig vanvittigt, og hvorfor vi meget hurtigt skal bevæge os fra denne geopolitiske konfrontation til et samarbejde. Der skal være en bred opfordring til diplomatiske løsninger, både i Ukraine og med hensyn til Sydvestasien. Kina har lagt omfattende fredsplaner for begge situationer. For Ukraines vedkommende har de allerede for mange måneder siden fremlagt et 12-punkts program for, hvordan situationen kan afdramatiseres. General Kujat og Horst Teltschik, Peter Brandt og Hajo Funke har også fremsat et forslag om Ukraine. Med hensyn til Sydvestasien har Kina ligeledes fremsat et forslag om en omfattende fredskonference for Mellemøsten, som hurtigst muligt skal sættes på dagsordenen.

Jeg tror, det er det spændingsfelt, vi befinder os i, og forhåbentlig kan vi mobilisere denne gruppe til at formere sig og blive endnu mere aktiv, så vi får en absolut stærk fredsbevægelse internationalt.

Den eneste gode nyhed – jeg ved ikke, om jeg kan kalde det det, men jeg tror det – er, at George Galloway lige har vundet et sæde i det britiske parlament på Gazas liste. Han slog både Tory- og Labour-kandidaterne, og det tror jeg også er med til at bringe et nyt element ind i situationen, især i lyset af det nylige primærvalg i Michigan, hvor der var en betydelig andel af arabiske og muslimske mennesker, der stemte "uengageret" for at give budskabet til Biden om at ændre politikken i forhold til regionen. Så det er ikke håbløst; man

kan gøre noget. Men jeg tror, vi er nødt til virkelig at optrappe det, vi er i gang med, enormt.

Bemærkninger under diskussionen:

Hvad angår det første spørgsmål, tror jeg desværre ikke, at der er nogen anden vej end at forblive fredelig. For i det øjeblik vi begynder at blive voldelige, tror jeg, at vi mister den moralske autoritet til at være fredsbevægelsen. For hvis man begynder at bruge de samme midler som de mennesker, der begår disse grusomheder, så vil hele sagen være tabt. Jeg tror, det er det, Mahatma Gandhi og Martin Luther King lærte os, og jeg vil meget gerne understrege, at selvom man nogle gange har en tendens til at blive frustreret, så tror jeg, at vi hellere skal tænke på kreative måder at mangfoldiggøre os på og få flere og flere mennesker involveret i denne indsats.

Det andet spørgsmål: Jeg tror, at mange mennesker tror, at det er den zionistiske lobby, der kontrollerer USA. Men min afdøde mand, Lyndon LaRouche, hævdede altid meget eftertrykkeligt, at det er omvendt. At det er det anglo-amerikanske establishment, der bruger Israel som en håndgranat, de kan kaste ind i situationen, når de har brug for det. Og hvad er den overordnede situation? Alt dette hænger i virkeligheden sammen med, at det neoliberale finanssystem tydeligvis er ved at skrumpe. Det er ved at kollapse, økonomien er på vej ned – især i Europa – mens Asien er på vej op. Det er ikke kun Kina, men det er Kina, Indien, Indonesien og BRIKS-landene. Den egentlige årsag er, at Wolfowitz-doktrinen, projektet for et nyt amerikansk århundrede, som er det, de neokonservative i ledtog med det britiske establishment fremlagde som svar på Sovjetunionens sammenbrud i perioden 1988-91. Grundlæggende besluttede de at gå efter en unipolær verden baseret på ideen om at styre verden som et imperium baseret på det særlige anglo-amerikanske forhold, da der var mulighed for at skabe en fredsorden. Det er det, der er på spil her.

Vi har lige nu en situation, hvor hele EU, og desværre især

Tyskland, har mistet al suverænitet. De er bare dette imperiums puddelhund, og de ser absolut på det voksende Asien, det voksende Globale Syd, den voksende Globale Majoritet som noget, der skal inddæmmes eller endda ødelægges. Det er virkelig det, der foregår der, så derfor – og man får virkelig skylden, hvis man siger det, men det er så langt ude, at hvis man ikke skaber klarhed, hvor skal det hele så ende? Situationen i Ukraine og også det, der sker i Sydvestasien, er blot afledninger af denne overordnede indsats. Hvad sker der med Sydvestasien? Hvad var situationen før den 7. oktober? Der var kun tre store lande, der sluttede sig til BRIKS+ – Saudi-Arabien, De Forenede Arabiske Emirater og Iran. Der var udsigt til udvikling i regionen gennem BRIKS, Bælte & Vej Initiativet, og der var faktisk udsigt til fred på grund af den historiske tilnærmelse, som Kina havde forhandlet på plads mellem Iran og Saudi-Arabien. Det er alt sammen gået i vasken lige nu, medmindre vi sætter det på dagsordenen igen, og det er derfor, vi skubber så kraftigt på Oasis-planen. Fordi kræfterne for fred er nødt til at blive mere dominerende, og ideen om fred gennem udvikling er det eneste håb, jeg kan se for, hvordan vi kan påvirke situationen i Israel, fordi israellerne også burde have en interesse i at have en fredelig og fremgangsrig region i stedet for at have den ene bølge af terrorisme efter den anden. Så ideen om at bevæge sig tilbage til ideen om regional udvikling er det eneste håb.

Men jeg tror, man må erkende, at den egentlige årsag til alt dette er geopolitik; idéen om, at man for at forsvare anglofæren, for at forsvare det såkaldte Vesten, er nødt til at dæmme op for Asiens fremgang, fremgangen for det globale flertal. Medmindre vi overvinder den tankegang og bevæger os over i et nyt paradigme, hvor vi etablerer et samarbejde mellem det Globale Nord, det kollektive Vesten så at sige, og den Globale Majoritet, så er det det store spring, vi er nødt til at gøre.

Afsluttende bemærkninger:

Jeg tror, at jeg først og fremmest vil sige til [navn redigeret], at jeg studerer dit forslag, og jeg vil svare om en dag eller deromkring, og måske kan vi tage det op i næste uge. Jeg er ked af, at jeg ikke har indarbejdet det helt endnu.

Ellers kan jeg kun sige, at hvis alle de deltagere, der var med i denne diskussion i dag, ville gå ud og virkelig forsøge at gøre en kæmpe indsats. Jeg ved, at I alle har organiseret jer og forsøgt at kontakte folk, men mediekontrollen i Tyskland – og dette er et svar til [navn redigeret] – Tyskland er nu som et fuldstændig hermetisk lukket land, hvor man ikke kan udtale sig om noget som helst. Man kan ikke engang rapportere om, hvad der sker. Der er en fuldstændig mediekontrol. Hvis nogen siger noget, selv at der er sket en massakre, da Bushnell-selvbrændingen fandt sted, kiggede jeg i de tyske medier, og det tog næsten en dag, før den første lille nyhed dukkede op, og så blev den straks begravet et eller andet sted i de ikke-vigtige nyheder. Så jeg tror, vi er nødt til virkelig at bekæmpe krigsmaskinens forsøg på at bevare kontrollen over fortællingen. Jeg tror, at de etablerede figurer – i det mindste dem, der er de såkaldte atlantikere – er så fast besluttede på at optrappe dette. Jeg ved ikke, hvad der foregår i deres hoveder, for det er, som om de er fuldstændig uvidende om, at dette faktisk kan føre til atomkrig. Da Kujat sagde, at hvis denne drone havde ramt bare et par kilometer fra, hvor den ramte, ville vi alle være døde. Det var minutter, sekunder fra at være en atomulykke. Det er sådan, den krudttønde er, som vi sidder på. Hele mediekontrollen forsøger at få den almindelige befolkning til ikke at ane noget, de ved ikke, hvor farligt det er. Jeg tror, vi er nødt til at gøre en gigantisk indsats. Når de igen siger, at Putin siger, at vi ikke ønsker en krig mellem NATO og Rusland, men hvis I bliver ved med at presse på, så har vi disse våben, og vi vil bruge dem. De siger: "Det betyder ikke noget, han taler bare til et hjemligt publikum," eller noget i den stil. Jeg tror, at vi på en eller anden måde må sørge for,

at flere mennesker virkelig er opmærksomme på denne fare. Det kan kun lade sig gøre, hvis hver person i dette opkald forsøger at få gennembrud i forhold til at få stemmen hørt.

Hvad angår Oasis-planen, hvis vi kunne få et dusin nobelprisvindere til at komme ud og sige: "Dette drab må stoppe. Vi har brug for en plan for udvikling, og der findes en plan, som er Oasis-planen." Eller få et par andre prominente personer til at sige det, så det kommer ud i nyhederne. Jeg tror, det ville gøre en forskel, for hvis folk begyndte at sige, at der faktisk er en måde at løse denne forfærdelige udvikling på, som kun kan føre til mere ødelæggelse. Jeg tror, at hvis vi ikke stopper drabene på palæstinenserne, og det fortsætter i Egypten, Jordan, Libanon og Iran, så er vi snart i Tredje Verdenskrig på grund af situationen i Sydvestasien. Og vi sidder allerede på krudttønden i forhold til Ukraine, så jeg tror, at hvis vi virkelig gør en gigantisk indsats og siger, at vi i næste uge skal have et mål om, at vi i løbet af de næste par dage hver især kontakter fem organisationer eller fremtrædende personer og bringer dem med i næste uge. Vi bør få folk til at udtale sig offentligt til fordel for Oasis-planen. Hvis vi får f.eks. en præsident eller fem statsministre eller et parlament til at stemme om Oasis-planen, eller som jeg sagde, en gruppe nobelprisvindere, parlamentarikere, så kan vi få det til at ske. Vi er nødt til på en eller anden måde at bryde igennem denne kontrol af fortællingen, og jeg vil virkelig opfordre alle i dette opkald til at forpligte sig til, at vi katalyserer hele denne IPC-organisering til en højere størrelsesorden, for det er det, der er brug for.

Vil du have nogle gode nyheder? Lav dem venligst!

Ikke korrekturlæst

29. februar 2024. "Og alt det, de kommer med nu, hvordan de skræmmer hele verden, at alt dette virkelig truer med en konflikt ved anvendelse af atomvåben, og derfor ødelæggelsen af civilisationen..." Den russiske præsident Putin fortalte den russiske føderale forsamling. "Forstår de ikke det, eller hvad?"

"Eller hvad," synes at være svaret, i hvert fald for mange NATO-lederes vedkommende. "Åh, Putin mener det ikke alvorligt," insisterer de. "Han bluffer bare. Bare rolig, han skal nok give sig," siger de og gør deres bedste for ikke at gøre status over de to års konflikt i Ukraine, hvor et uundgåeligt russisk nederlag ifølge dem altid har været lige om hjørnet.

Tænk bare på, hvad der kunne være sket, hvis droneangrebet på den russiske Engels-luftbase i slutningen af 2022 – et angreb affyret fra ukrainsk territorium – havde beskadiget eller sat en del af Ruslands strategiske atomvåben ud af drift. Det kunne have været begyndelsen på en atomudveksling, og vi har måske kun heldet at takke for, at det ikke blev sådan.

Vi har brug for mere end held! Vi har brug for en ny sikkerhedsarkitektur.

"Det er indlysende, at det er nødvendigt at arbejde på at danne en ny kontur af lige og udelelig sikkerhed i Eurasien inden for en overskuelig fremtid," sagde Putin i den ovennævnte tale.

Og det angloamerikanske NATO-lands kollapsende formuer viser store dele af verden, inklusive og ud over det Globale Syd, at

en ny verdensstrategisk og udviklingsarkitektur er afgørende for den globale menneskeheds fortsatte overlevelse og blomstring:

De tiltagende sanktioner, der er designet til at "tvinge Rusland i knæ" og undertrykke Kinas vækst, har i stedet haft den effekt, at de har drevet nationer væk fra anvendelsen af dollar og euro i deres handel. Selvom de store mængder dollar-denomineret gæld i verden udelukker en hurtig tilbagetrækning, er tendensen mod af-dollarisering klar. Som Putin udtrykte det i sin tale: "Desuden er Vesten selv ved at bringe sine egne valutaer og banksystemer i miskredit – de saver den gren over, som de har siddet på i årtier."

Og den igangværende pulverisering af Gaza – eksemplificeret ved det seneste drab eller sårede af hundredvis af palæstinensere, der forsøgte at få mad udleveret i Gaza City – har udløst et internationalt ramaskrig. Halvtreds nationer og tre internationale organisationer talte under de mundtlige høringer, som Den Internationale Domstol afholdt den 19.-26. februar om den israelske besættelse af palæstinensisk land, og der blev indgivet 57 skriftlige erklæringer. Nogle eksempler:

– "Ingen stat begår ustraffet annektering og apartheid, undtagen – ser det ud til – Israel ... Israel må tvinges til at opføre sig som alle civiliserede nationer. Stop med at overtræde international lov og FN's resolutioner!" udtalte ambassadøren fra Belize.

– Israels "ulovlige besættelse og dens grusomheder skal stoppe og bør ikke normaliseres eller anerkendes," sagde Indonesiens udenrigsminister.

– "Vi ... fornemmer, ser, hører og føler det israelske regimes umenneskelige, diskriminerende politik og praksis som en endnu mere ekstrem form for apartheid, der blev institutionaliseret mod sorte mennesker i mit land," sagde den sydafrikanske ambassadør.

– Rusland og Kina talte på vegne af den palæstinensiske sag.

Det var kun gennem samarbejde mellem, i det mindste, USA, Kina og Rusland, at rammerne for en succesfuld implementering af LaRouches "Oasis Plan" for fred og udvikling i Israel, Palæstina og hele regionen kunne realiseres.

Det er på tide, at der kommer flere gode nyheder fra nationerne i det anglo-amerikanske NATO! De forpinte budskaber fra dem, der ikke kan bære at være en del af den ødelæggelse, der finder sted i Gaza – i så ekstreme former som Aaron Bushnells – kan bringes til en højere enhed, som et kor for en ny vej frem, for en aktiv, bevidst fred.

LaRouche-bevægelsen og LaRouche-kandidaterne har gjort det til deres opgave at opbygge dette kor, at skabe gode nyheder. Hvad godt kan du gøre, som du kan dele med andre?

Foto: President Putin addresses the Federal Assembly.
kremlin.ru